

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. marts 2004****Torsdag den 11. marts 2004 kl. 17.30****Dagsorden:**

- 98/04 Anvisningsaftale for 12 boenheder i Bryggergården
- 91/04 Udtalelse til Indenrigs- og Sundhedsministeriet om Københavns Kommunes integrationsindsats
- 90/04 Forslag til lokalplan "Sundbyøsterhallen" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2001
- 97/04 Renovering af bolværkerne langs Børsgade mellem Børsbroen og Christian IV's Bro, langs Havnegade mellem Børsbroen og Christian IV's Bro samt langs Ved Kanalen fra Overgaden oven Vandet og 37,1 m mod vest
- 71/04 Detailprojekt og udbudsmateriale for renovering af Bellahøj Cirkusplads
- 92/04 Enghavevej - Cykelstier
- 96/04 Endelig vedtagelse af lokalplan "Nyboder Skole"
- 106/04 Ombygning eller udskiftning af gangbroen over Lersø Parkallé
- 102/04 Udskydelse af tidspunktet for åbning af Borgerrådgivningen
- 100/04 Godkendelse af projektforslag samt anlægsbevilling til indretning af Musikskolen i den Dobbelte Kalvehal i Brune Kødby
- 104/04 Etablering af Fællesråd for Fritidsinstitutioner og Klubber
- 95/04 Strandvejsskolen - godkendelse af revideret helhedsplanforslag samt anlægsbevilling til flytning af reva-institutionen "Østre Gasværk", Sionsgade 5B
- 103/02 Deltagelse i generalforsamling
- 16/04 Koncept for lovpligtige tilsyn på plejehjem, visiterede dagtilbud og kommunale og private leverandører af personlig og praktisk hjælp
- 99/04 Praksisplan for fysioterapi - hørings svar
- 105/04 Medlemsforslag om barselsforhold i Københavns Kommune
- 107/04 Medlemsforslag om Københavns Kommunes ejendom i Magstræde 12-14 (Huset)
- 108/04 Røkering i udvalg
- 109/04 Indkaldelse af stedfortræder
- 115/04 Indkaldelse af stedfortræder
- 116/04 Røkering i udvalg
- 117/04 Meddelelse om midlertidigt valg
- 118/04 Meddelelse om midlertidigt valg
- 119/04 Meddelelse om midlertidigt valg
- 120/04 Meddelelse om midlertidigt valg
- 121/04 Meddelelse om midlertidigt valg
- 122/04 Meddelelse om midlertidigt valg
- 88/04 Salg af ubebygget areal
- 89/04 Valg af bygherre
- 93/04 Mandat

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal lige erindre om, at det er en god ting lige at logge sig på, fordi det er det, der kommer til at fremgå af referatet, når vi skal skrive det.

Så skal jeg sige, at der er afbud fra Thor Buch Grønlykke, fra Heidi Wang og fra Tanwir Ahmad. Så skal jeg byde velkommen tilbage til arbejdet og til samarbejdet til Hamid El Mousti, der nu genoptager arbejdet i forsamlingen. Velkommen tilbage.

På vores sidste møde godkendte vi indkaldelsen af en suppleant for Peter Skaarup, der er udtrådt af forsamlingen, og derfor skal jeg byde velkommen til, jeg kan næsten sige tilbage, men velkommen til Gunhild Legaard, der nu er fast medlem af forsamlingen. Velkommen til arbejdet og velkommen til samarbejdet til jer begge to, også til Hamid El Mousti.

(Forsamlingen rejste sig)

Så er der til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 20 sager, hvoraf de 3 skal behandles for lukkede døre. Og så er der udsendt 10 sager til behandling uden for dagsordenen, og alle sagerne omhandler indkaldelse af stedfortrædere, midlertidige valg og røkeringer i udvalg.

Listen over sagerne uden for dagsordenen og den reviderede dagsorden, hvor sagerne er indplaceret i den korrekte rækkefølge, ligger omdelt på pladserne.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til den således ændrede dagsorden? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt, og vi går i gang med punkt 1.

1) BR 98/04. Anvisningsaftale for 12 boenheder i Bryggergården

Indstilling om, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen indgår aftale med Boligselskabet KSB om 100 % kommunal anvisningsret til 4 ombyggede kollektive bofællesskaber med i alt 12 boenheder (12 personer) i ejendommen afdeling 6076 Bryggergården, Slesvigsgade 12. 100 % kommunal anvisningsret medfører, at kommunen skal dække eventuel tomgangsleje i aftaleperioden på 10 år. Det forudsættes, at eventuelle afledte udgifter afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets ramme.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

2) BR 91/04. Udtalelse til Indenrigs- og Sundhedsministeriet om Københavns Kommunes integrationsindsats

Indstilling om, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets indstilling med vedlagte redegørelse om Københavns Kommunes administration af reglerne i lovgivningen om aktiv socialpolitik, herunder om aktivering af indvandrere, fremsendes til Indenrigs- og Sundhedsministeriet som svar på ministeriets anmodning om en udtalelse i anledning af borgmester Søren Pinds henvendelse til Indenrigs- og Sundhedsministeren.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal ikke unødigt spilde Borgerrepræsentationens tid, mine synspunkter fremgår klart nok af de skrivelser, som er afsendt til Indenrigsministeriet.

Sagen tager sin baggrund i en undersøgelse, kommunen har foretaget blandt unge indvandrere på kontanthjælp i Københavns Kommune, hvor man bl.a. har spurgt, hvorfor de ikke er i arbejde og altså modtager kontanthjælp. Op til 20 pct. svarede jeg ønsker ikke at arbejde, op til 8 pct. svarede, at de ikke måtte arbejde for deres familie, og op til 29 pct. svarede, jeg tror ikke, jeg kan finde arbejde.

Det fik i Berlingske Tidende arbejdsmarkedsforsker Henning Bach til at konstatere, det er jo simpelt hen ikke den slags begrundelser, der er accepteret i aktivloven, det er ikke lovlige forklaringer.

Da jeg hørte det, kom jeg til at tænke på Peter Larsen, som jo efterfølgende lavede et fantastisk skuespil om Tamilsagen, og som fortalte om en oplevelse, han havde, hvor han holdt foredrag for Dommerforeningen. Det var helt nyudklækkede jurister, og han spurgte disse unge jurister, lovende karrierefolk: hvis noget ikke er lovligt, hvad er det så? Der var en lang pause, og så tillod han sig at spørge en gang til. Så var der en, der rakte hånden op, så sagde han, ja, det må jo være en gråzone.

Det er sådan lige det, der slår mig lidt, når Henning Bach står og siger, det er ikke lovlige forklaringer, jeg finder ikke, at der kan være tale om en gråzone her. Det manden står og siger er jo, at det, vi foretager os i Københavns Kommune, er ulovligt.

Det kræver selvfølgelig en nærmere undersøgelse, og derfor dette brev. Jeg ved, at nogle af Borgerrepræsentationens medlemmer har taget det meget ilde op, at jeg er kommet til at gøre mig nogle juridiske betragtninger over et afstemningsforløb. Det vil jeg da godt sige, at så skarpt, som det måske er formuleret, mener jeg det ikke, men det er da klart, at man bør overveje, når et flertal i Borgerrepræsentationen afviser at undersøge lovligheden af noget, som nogle sætter spørgsmålstegn ved, så bør man tænke sig grundigt om.

Jeg skal ikke trække debatten langt ud, synspunkterne står klart: Vi er uenige i det høringssvar, som kommunen vil afsende til ministeriet, og så må vi jo se, hvad det ender med.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Det ville jo være rart, hvis borgmester Søren Pind så kunne konkretisere, hvad det var, han var uenig i i høringssvaret. Fordi den dokumentation, der nu ligger, og som et flertal i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget anbefaler, at vi sender videre til Indenrigsministeriet, dokumenterer jo ganske tydeligt og minutiøst, at loven hele tiden har været holdt, den har været fulgt, når det gælder rettigheder og pligter, også når det gælder brug af de sanktioner, som loven giver mulighed for. Afviser nogle ledige at tage imod konkrete tilbud om arbejde, aktivering eller uddannelse, så trækker kommunen kontanthjælp.

Den SFI-undersøgelse, som Søren Pind henviser til her, bliver fuldstændig mistolket. Søren Pind har ikke i sin beskrivelse gjort klart, at den undersøgelse, han henviser til, den omhandler personer, som kan være gravide, som kan være i jobtræning eller har andre gode grunde til, at de ikke ønsker arbejde.

Rådighedsforpligtelsen bliver nøje fulgt af Københavns Kommune, som det fremgår af redegørelsen.

Så loven er overholdt, men i virkeligheden er det her måske mere en ideologisk og politisk diskussion, for SF og et flertal har én holdning til, hvordan man bedst laver integration, og Venstre har en anden holdning, at man kan straffe de ledige i arbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

For mig at se er den integrationspolitik, som Venstre står for, meget enkel, det er, som om opfattelsen er, at indvandrere på kontanthjælp er en bande dovne slyngler, som blot skal have en i nøden og trækkes i kontanthjælp, så finder de nok et job.

Ikke et konstruktivt og fremadrettet forslag er Venstre kommet med. Jeg vil sige, at hvis Venstre vil have kommunerne til at stramme endnu mere, end loven siger, så har den selv magt til at ændre loven, regeringen kan bare stramme endnu mere og se, om det skaffer flere ledige i arbejde.

Der er i det sidste år sat turbo på beskæftigelsesindsatsen over for københavnere med etnisk minoritetsbaggrund, og den målrettede politik virker, samarbejdsaftaler, virksomhedskampanjer osv., sidste år fik vi 2.000 langtidsledige ud på virksomhederne. Det er en stigning på 30 pct. i forhold til året før. Det er ikke kun os selv, der siger, det er et flot resultat.

Jeg synes, det ville klæde Venstre bedre at gå ind i en konstruktiv politisk debat både i udvalgene og i Borgerrepræsentationen. I Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget hører vi stort set ikke noget til Venstre, heller ikke dengang for et år siden, da Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget besluttede den her SFI-rapport. Det eneste, vi har kunnet glæde os over, det er, at Venstre har nikket til de konstruktive forslag, som andre er kommet med.

Hvis bygge- og teknikborgmesteren har spørgsmål til integrationsindsatsen i København, så er han selvfølgelig i sin gode ret til at undersøge forholdene. Men jeg synes godt, man kunne have brugt udvalget.

Pind kunne også som borgmesterkollega være kommet til en kop kaffe i sofaen, så havde jeg gerne forklaret ham, hvordan tingene hænger sammen. Men i stedet for så bliver det her blæst ud i pressen, der bliver skrevet brev til ministeren. Det er nok den eneste skandale i den her sammenhæng.

Hvorfor bruger Venstre og Søren Pind ikke tiden på forslag og aktiviteter, der faktisk gavner integrationen. Man kunne jo ansætte nogle flere indvandrere i bygge- og teknikforvaltningen, eller man kunne komme med nogle konkrete forslag til, hvordan vi får flere indvandrere i arbejde. Det ville gavne integrationen, og det ville gavne indvandrerne i Københavns Kommune.

Rikke Fog-Møller (Ø): Fra Enhedslistens synspunkt har denne sag haft et ret besynderligt forløb. Den er opstået ud fra de mange politiske diskussioner, som vi undertiden har her i Borgerrepræsentationen, diskussioner om integration, om metoder, midler og mål. Diskussionen som borgmester Bo Asmus Kjeldgaard tog fat på her igen.

Sagen er fra vores synspunkt set opstået ud fra det behov, som budgetpartnerne havde for at markere sig omkring integration ved budgetafstemningerne her i oktober måned, nogle behov for at markere sig uden at love noget konkret.

Derfor så fremsatte man til behandling af budgettet for 2004 og ikke 2005, som der står i indstillingen, et uheldigt formuleret forslag til hensigtserklæring H 28, som ikke gav nogen mening. Det lød således:

”Det igangsatte arbejde med at opstramme og styrke kommunens indsats over for unge indvandrere på kontanthjælp fortsættes, således at det sikres, at Københavns Kommunes indsats er i overensstemmelse med lovens krav med henblik på” osv., osv.

Den kan læses på side 3, 1. spalte, i indstillingen.

Fra første færd undrede vi os i Enhedslisten over to forhold: budgetparterne tvivlede på, om kommunens indsats var lovmedholdelig, og hvad i alverden mente budgetpartierne med den næstsidste lange sætning i forslaget. At stemme om, hvorvidt loven skal overholdes, det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

er en ufarbar vej, men da et større antal af Borgerrepræsentationens medlemmer er i tvivl, måtte sagen naturligvis undersøges.

Derfor foreslog Enhedslisten, at en redegørelse om lovmedholdeligheden i indsatsen skulle udarbejdes. Men det ønskede hverken budgetpartierne eller Dansk Folkeparti eller Venstre. Derfor blev det så meget desto mere besynderligt, at netop Venstres borgmester Søren Pind efterfølgende udtrykte et stærkt ønske om at undersøge sagen.

Derfor sidder vi i dag med et svar til indenrigsministeren, som søger at afdække lovmedholdeligheden i den indsats, der ydes over for kontanthjælpsmodtagere, herunder unge indvandrere på kontanthjælp.

Der står, at vi overholder loven, det har vi valgt at stole på i Enhedslisten, og derfor så stemmer vi for svaret.

Der er en temmelig uskøn passage i indstillingen, som vi finder noget malplaceret, og som vi foreslår udgår af svaret. Derfor stiller vi et ændringsforslag nu, og det drejer sig om familie- og arbejdsmarkedsforvaltningens forsøg på at fortolke, hvad budgetpartiernes formulering i H 28 er udtryk for. I indstillingen har man således skrevet:

”Formuleringen i H 28 er ikke udtryk for, at administrationen efter flertallets opfattelse ikke var eller ikke er lovlig, men et ønske om i videre omfang at leve op til intentionerne og formålet i lov om aktiv socialpolitik med hensyn til integration og aktivering af indvandrere.”

Det er muligvis sandt, men det er altså ikke det, der står i H 28, og så synes vi ikke, at det er forvaltningens opgave at bibringe Indenrigsministeriet en fortolkning af, hvad flertallets formulering var udtryk for. Det spørgsmål er sådan set ikke rejst i denne sag, og derfor er det heller ikke nødvendigt at have det i svaret, det har forvaltningen meget godt gjort rede for, at vi overholder loven.

Så vi foreslår altså, at den passage, som er i sidste del af indstillingen, der på side 3 starter med, 13 linjer oppe, der hedder: ”En samlet gennemgang af behandlingen i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget samt i Borgerrepræsentationen af forslag m.v. vedrørende kommunens integrationsindsats i forbindelse med aktivering af indvandrere, herunder tillige”, osv., osv., indtil 6. linje på side 4, der slutter med ”med hensyn til integration og aktivering af indvandrere”, udgår af besvarelsen.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg vil bare knytte et par bemærkninger til det, der var baggrunden for, at der kom det af Rikke Fog citerede ind i budgetforliget. Det var, fordi bl.a. Det Radikale Venstre havde et behov for at se på kontanthjælpssystemet, altså hvordan vi udfyldte det i forhold til loven om aktiv socialpolitik, altså i forhold til aktivering og uddannelse.

Baggrunden var, og det er igen med udgangspunkt i SFI's rapport, at der var et afsnit, der lyder som følger:

”En stor del af kvinderne, 50 pct., deltager slet ikke i aktivering ifølge registeroplysningerne. Det er dog ikke nødvendigvis det samme som, at de ikke modtager tilbud fra Københavns Kommune. Det viser sig, at ca. halvdelen af de kvinder, der ikke har deltaget i aktivering, har modtaget dansk sprogundervisning uden for aktiveringsregi.”

Og så kommer det:

”Det efterlader dog stadig væk ca. 25 pct. af indvandrerkvinderne, som ikke har deltaget i noget tilbud. Andelen af mænd, der har modtaget kontanthjælp i undersøgelsesperioden uden aktivering eller sprogkursus, er ca. 20 pct.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Det var sådan set det, som i hvert fald Det Radikale Venstre gerne vil have en nærmere redegørelse for, og det venter vi stadig væk på.

Jakob Hougaard (A): Nu er der jo to sider i den her sag. Dels er der forståelsen af hensigtserklæringer, som man jo kan se i sagsmaterialet her fra sagen, hvor det er tydeligt, at der ikke er belæg for, at der er et flertal her i Borgerrepræsentationen, der bevidst skulle forsøge at hindre en opklaring af, om loven er overtrådt. Det andet det er så Venstres opfattelse af integrationsindsatsen.

Der synes jeg, at man skulle bemærke, at vi har været til budgetkonference her for nylig, hvor Niels Groes fra AKF jo faktisk var ude og give kommunen en lang række gode råd til, hvordan vi kunne komme videre.

Jeg bemærkede mig i hvert fald på den budgetkonferencen en meget vigtig pointe fra Niels Groes, og det var, at integrationsindsatsen i København var faktisk i top, det gik den rigtige vej. Det er, som om den erkendelse ikke rigtigt er trængt ind i Venstre, og det synes jeg måske, man skulle arbejde lidt med i Venstre og i de partier, der bliver ved med at fastholde, at integrationsindsatsen her i København er katastrofal, sådan som det er formuleret i brevet til indenrigsministeren, og også at integrationsindsatsen har spillet fallit, som det er formuleret i brevet til indenrigsministeren.

Det er klart, at København er jo en storby med særlige problemer, særlige behov, men jeg synes, det er vigtigt også at have erkendelse af, hvad man gør. Og den seneste debat omkring integrationsindsatsen har jo faktisk vist, at vi er på rette vej, beskæftigelsesfrekvensen og uddannelsesfrekvensen er stigende, og der er i hvert fald tegn på, at vi gør noget rigtigt her i byen.

Der synes jeg, det er vigtigt, at vi i vores arbejde og ikke mindst i de signaler, vi sender til regeringen, der forholder vi os til den virkelighed.

Carl Christian Ebbesen (O): Lad mig starte med at takke Jakob Hougaard for, at han mener, at Venstre og vi andre skal komme med et bud på, hvordan man løser de her ting. Jamen jeg glæder mig til, at Jakob Hougaard og det øvrige af Socialdemokratiet træder tilbage og så lader os andre, som har viljen til at sørge for, at der sker noget på det her område og vil løse integrationsproblemerne og sørge for, at København ikke udvikler sig til en supermulti-etnisk og multikulturel by. Vi har viljen, men når I ikke vil give os redskaberne, så er det jo straks sværere.

Det der er kernen i det her, det er jo så en filosofisk diskussion af, om loven er overholdt, eller den ikke er. I bund og grund så er selve redegørelsen jo langt mere katastrofal, fordi den siger jo noget om, hvor gode vi så egentlig er på området. Den siger noget om, hvor store problemer vi reelt står overfor.

Når beskæftigelsen ikke er højere blandt indvandrergruppen, jamen så siger det jo noget om, at det her koster nogle penge, det siger noget om, at vi har haft en forfejlet integrationspolitik igennem tiderne.

Heldigvis er der nu endelig sat fokus på dette område, men prisen er jo katastrofal. Regeringen kom med en rapport her for et lille års tid siden, der sagde, at hvis indvandrergruppen som gruppe var lige så meget i beskæftigelse som den øvrige befolkning generelt, så var der en merindtægt på 36 mia. kr. Det siger noget om størrelsesforholdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Det er stadig, hvor der er råd til pension og sygehusophold til denne gruppe. Det er simpelt hen et spørgsmål om, at fordi de ikke er lige så meget i beskæftigelse som danskerne, så er der en manko på de her 36 mia. kr.

Det synes jeg egentlig, at det, der er kommet ud af den gode forespørgsel fra Venstre og Søren Pind, det er jo, at nu har vi fået det frem i lyset, at selv om borgmester Bo Asmus Kjeldgaard bryster sig af, at det går rigtig godt i Københavns Kommune, så må vi jo blot erkende, at der er dog rigtig lang vej igen desværre.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg vil heller ikke rigtigt bruger så meget tid i dag på at gå i clinch med Venstre. Jeg kan kun sige selvfølgelig, at jeg undrer mig, det der undrede mig dengang, da det her forslag kom frem, det var fasen, inden det her forslag kom frem, altså hvad gjorde de enkelte partier op til denne forespørgsel.

Der synes jeg, jeg manglede nogle initiativer, inden man stille det her forslag. Nogle gange kunne man se, at de partier, der stod bag det her, især Venstre, måske har været for passive i forhold til netop aktiverings- og beskæftigelsespolitikken for flygtninge og indvandrere i denne kommune.

Det andet er så, som der også blev sagt heroppe rigtig nok, så er der sket en forbedring her i Københavns Kommune, hvad det angår, men der er lang vej igen, det er vi enige om, tror vi alle sammen her i Borgerrepræsentationen.

Det der også kunne gøre mig harm det er, at jeg synes, at det er lige netop dette område, hvor de fleste partier taler og taler og taler og kommer i TV og radio for det og i avisen oven i købet. Men hvad sker der, hvor er sammenholdet, når det drejer sig om at løse et fælles problem, vi har her i vores by.

Det mangler jeg, og det ser jeg selvfølgelig frem til, at det er det, som den her diskussion kan bidrage med efter det her.

Så kan man så sige, ja den der agendapjece, som blev omtalt, der var det jo lige præcis den gruppe af indvandrere, der netop ikke stod til rådighed for arbejdsmarkedet af flere grunde. Det kan være af sygdom, det kan være af psykiske lidelser osv. osv. og sociale problemer. Netop at fremhæve dem som et eksempel det kunne man jo også gøre med andre ledige grupper af anden etnisk baggrund end f.eks. dansk. Det er ligesom at tage de psykisk syge af vore almindelige ledige og så sige, hvorfor er de ikke til rådighed for arbejdsmarkedet. Det kan man heller ikke gøre. Det er usagligt, synes jeg.

Men o.k., vi har fået en diskussion i København, så håber vi da bare, at det på et eller andet tidspunkt fører til endnu bedre resultater. For trods alt er det bedste og det rigtigste, at de her mennesker kommer ud i arbejde. Nemlig som også Carl Christian netop kom ind på, det er ikke kun det, at hvis vi formår at få de mennesker i arbejde, så sikrer vi ikke alene deres pension eller deres efterløn, men de vil også kunne sikre efterløn og pension for almindelige etniske danskere. Det er en god investering, at vi kommer i gang.

Men derimod der hvor jeg savner Venstre og Konservative og andre, det er, at vi går ind og forsøger at se på de forskellige projekter og begynder at se på dem, der ikke har gavn af noget, dem som vi har kørt med i flere årtier, uden at de har gavnet, dem jeg kalder for næse-pilleriprojekter. De skal bare ud til siden, og så skal vi så gå i gang med enten at skabe nogle servicejobs, reelle servicejobs eller skabe kulturaktiviteter. Fordi kultur som regel er en god investering i samfundet, og som altid giver penge igen, samtidig med at man ikke bliver fastlåst i en socialt status, som man hele tiden har med sig i systemet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Det er i hvert fald mit oplæg. Alt i alt så støtter jeg det høringssvar, der er kommet, og det gør CD dermed også.

Wallait Khan (V): Jeg vil starte med at sige, at på dette punkt er jeg enig med Ben Hadou i, at folk taler og taler, men når det kommer til handling, så holder vi os ikke til det, som vi siger.

Men på den anden side, borgmester Bo Asmus Kjeldgaard er en meget, meget fornuftig mand. Jeg har stor respekt for dig.

Men når du siger, at Venstre vil straffe indvandrere, og Venstre vil stramme omkring indvandrere, så kan jeg ikke forstå det. Fordi hvis det er at straffe at sige til kommunen, at man skal ikke glemme i indvandrerne, indvandrerunge skal i arbejde, så er det ikke at straffe dem, så er det for at hjælpe dem. Fordi vi ved godt, vi har i Venstre den holdning, at alle unge skal i arbejde, eller de skal have uddannelse, og det gælder også indvandrere.

Så siger socialborgmesteren, at han savner fornuftige forslag fra Venstre, som gavner indvandrerne. Jeg synes, det er beklageligt, at vi synes, alle de forslag, vi kommer med, de gavner indvandrerne, men det viser sig også, at når man har en holdning, at når Venstre siger noget, så er det mod indvandrere, så læser man det ikke seriøst, man tager det ikke seriøst, det er ikke godt.

Tag vores forslag seriøst, vi kommer med de forslag, som gavner indvandrere og gavner integrationen. Og når Socialdemokraterne siger, at når man rejser spørgsmål omkring kommunens indsats omkring integrationen, så er man negativ. Det passer ikke.

I alt det her, som jeg har set, at borgmester Søren Pind siger, at man skal tage kommunens indsats til revision, hvorvidt Københavns Kommune overholder loven, så synes jeg, der er noget positivt i det her, at her er der en tvivl hos borgmester Søren Pind om, at kommunen gør ikke så meget for at hjælpe indvandrerunge til at komme i arbejde.

Fordi vi vil ikke, at man siger, o.k. det er bare indvandrere, det er i orden, og man gør alt for, at danske unge skal komme i arbejde, men indvandrerunge skal bare nøjes med bistandshjælp. Det vil vi ikke have, fordi indvandrerunge har brug for arbejde eller uddannelse, og vi skal gøre alt for, at de bliver en aktiv del af det danske samfund, og det kan de kun, hvis de får uddannelse, og hvis de får arbejde. Det er det vi satser på.

Så er der spørgsmålet, om tolkning og fortolkning af alt det her. Jeg synes, i stedet for kun at tage noget negativt ud af al den her diskussion, vi skal bare tænke lidt positivt og sige, o.k. nu er det borgmester Søren Pind, som har rejst det her spørgsmål, hvorfor skal vi ikke tage det positivt. Og så komme til vores forvaltning og spørger dem, ligesom vi er kommet med en redegørelse i dag, hvorfor har vi ikke gjort det før i stedet for balladen. Hvorfor skal vi ikke tage det på en fornuftig måde og sige det, nu rejser vi spørgsmålet, så siger vi, værsgo sådan er situationen, det har vi gjort.

Fordi jeg ved da godt, at der sidder nogle fornuftige mennesker i forvaltningen, som ikke vil have, at man rejser spørgsmålet om deres indsats eller deres arbejde. Men alligevel er der kommet de spørgsmål fra Venstre, så i stedet for at tolke det, som det er bare negativt, det er bare modstand mod indvandrere eller integration, sådan skal det ikke tolkes. Fordi Venstre vil gøre alt for, at indvandrerunge kommer i arbejde, og det er ligesom, man kommer og banker på døren og siger, hvad gør vi omkring indvandrere, og hvorfor skal vi ikke gøre vores indsats mere effektiv, så de kommer i arbejde, og de får uddannelse.

Det er bare det. Og alt det her negative, at nu man rejser spørgsmålet, så er det bare, fordi man er negativ, og der er ikke noget fornuftigt forslag fra Venstre, og Venstre vil stramme. Så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

vil jeg sige, hvis det er at straffe, at hvis man ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, så skal man trækkes i bistandshjælp, det er ikke Venstre, der har vedtaget det alene. Det er også Socialdemokraterne, og det er også mange andre partier, det gælder alle sammen, det er ikke kun indvandrere, det handler om. Det er for os alle sammen.

Så når vi rejser spørgsmålet omkring det her, så skal man ikke se det som at man vil straffe indvandrere, eller man vil stramme omkring indvandrere, sådan er det ikke.

Bente Møller (Ø): Det er da godt, der ikke er nogen grænser for ytringsfriheden, heller ikke begavelsesmæssigt eller faktamæssigt.

Hvis de etniske minoriteter i lige så høj grad var i arbejde som de leverpostejfarvede danskere, så ville der være rigtig, rigtig godt råd til folkepension i Danmark, sagde Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti.

Nu er det jo sådan, at der skal være noget ledigt arbejde for, at man kan få det. Der er ingen grund til altid at mistænke folk for at være arbejdssky eller arbejdsvægende, især ikke i en situation, hvor ledigheden er stigende.

I dag er det sådan, det ved jeg, fordi min søn for nylig var ude i det, at det at få et ufaglært job i Storkøbenhavn stort set er umuligt. Det gælder ansøgninger til Netto, Fakta eller Aldi, der er ikke noget at få, heller ikke når man er en sød leverpostejfarvet student med en fortid i opvasken i Bystævneparken, som jo viser, at man godt gider lave sådan ikke så udviklende og attraktivt arbejde.

Da fastfoodcafeen på Nørreport Station søgte en medarbejder, var der over 90 ansøgere. Min søn var til samtale, fik ikke et job der, han fik så et job som tilkaldevikar i smørrebrødsforretningen på Hovedbanegården, og han blev udvalgt til at være tilkaldevikar, fordi han var etnisk dansk. De fleste af de andre ansøgere kom nemlig fra etniske minoriteter.

Nu er min søn et meget tolerant menneske, så det var faktisk lige før, han overvejede at sige nej tak til et job, et tilkaldevikarjob, hvor han kan være heldig at komme i arbejde en dag eller to om ugen, fordi han ikke brød sig om at blive ansat på en udtalelse, der hed, vi vil så gerne have dig frem for de andre, fordi du er etnisk dansk. Nu skulle han jo have noget at leve af, og så blev han ligesom nødt til at bide til det.

Men at påstå, at det her er et spørgsmål alene om, om der er nogen, der gider få fingeren ud, er virkelig at gøre en debat plat. Hvis vi var i en situation, hvor der var noget arbejde, de her mennesker kunne få, så kunne vi tillade os at svinge pilsken. I øjeblikket er der ikke noget, de kan få, og alligevel har vi en lov, som jeg jo også erkender, vi skal overholde i Københavns Kommune, hvor man bruger sult som magtmiddel. Hvis du ikke vil møde op til en tåbelig aktivitet, som i øvrigt aldrig nogen sinde vil give dig et arbejde, så skal vi sørge for, at du dårligt har råd til at få mad, at dine børn ikke har råd til at gå i fritidsklub og i hvert fald aldrig kan få råd til at gå til fodbold eller tage med ungdomsklubben på skitur.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg tror, jeg vil tage et lidt andet udgangspunkt, end den forrige taler gjorde. For med mine øjne er integrationspolitikken i København på ingen måde lykkedes.

Jeg synes, det er sådan lidt ærgerligt at opleve de her rygmarvsreaktioner, der kommer sådan hele vejen rundt. Det minder lidt om, dengang debatten omkring flygtninge og indvandrere for alvor begyndte at starte i Danmark. Det var også sådan, hver gang der var nogle, der forholdt sig kritisk til, hvad det var for en indsats, der blev lavet, så blev det automatisk afvist som, at man bare ville disse mennesker det ondt, det var simpelt hen forfærdeligt det, man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

ville gøre ved dem. Det er lidt det, vi gentager i denne diskussion i øjeblikket, når vi diskuterer integrationsindsatsen i København.

Men når man så kigger på, og det kan I alle sammen gøre i det bilagsmateriale, I har fået udleveret, hvad det er for en perlerække af forskellige forslag, der rent faktisk er kommet i København for at gøre noget, så er det netop kommet, fordi man godt er klar over, integrationsindsatsen i København ikke er lykkedes, og man ikke har levet op til det, som man i bund og grund gerne vil leve op til, nemlig at sørge for at folk bliver integreret, og at folk kommer i arbejde.

Det må vi bare erkende, at det er den situation, som København står i. Og så synes jeg, det er lidt beskæmmende at høre den ene taler efter den anden stille sig op og fortælle, hvor godt de synes, det hele kører, for det er jo ikke rigtigt, og det er jo ikke virkelighed, og der er en lang række problemer, som vi ikke har taget fat på.

Et af problemerne, og der kan man så mene, der er nogle, man synes, man tager for hårdt fat ved, men man kan bare konstatere, at hvis en gruppe beboere i Mjølnerparken sender et brev og fortæller, at fordi de har været på passiv forsørgelse i alt for mange år, så er de nu ude af stand til at lave noget, så påpeger de i hvert fald noget, der er fundamentalt forkert, nemlig at vi har evnet at pakke en stor gruppe ind i vat og uselvstændiggjort dem i en grad, der nærmest er helt utilgivelig.

Vi har simpelt hen været med til at gøre en hel generation til fremtidens kommende socialklienter, fordi vi ikke har taget fat om det, fordi vores integrationsindsats i København er floppet totalt.

Det er jo det, der er pinligt, og det er det, der er ærgerligt, når der er et flertal herinde, der ikke vil tage fat om denne tråd og konstatere, hov det var et problem, og ja, vi kan godt gøre det bedre, og det kan godt være, vi rent faktisk bevæger os på grænsen af de regler, der er i samfundet, som Søren Pind også ganske rigtigt har påpeget i hans henvendelse til indenrigsministeren.

Jeg tror godt, at Borgerrepræsentationen ved, at det her ikke har været nogen succes for Københavns Kommune. Hvis man sådan lægger hånden på hjertet, kan man så sige, at vi fortjener en guldmedalje, vi har gjort på området. Nej, det er vi godt klar over, vi ikke gør.

Men jeg vil gerne give borgmester Bo Asmus Kjeldgaard et tilsagn om, at vi yderligere drøfter integrationsindsatsen i København, og at vi alle sammen bidrager med at komme med forslag til, hvordan vi reelt kan få skaffet folk i arbejde, og hvordan vi kan gøre det bedre.

Men for mig at se er det også nødvendigt, at der kommer en erkendelse af, at vi ikke kan pakke folk ind med forskellige typer forslag, og vi også er nødt til, hvilket jeg forstod, at Bente Møller i hvert fald var stærkt imod, at stille nogle krav og sige til dem, ingen arme, ingen kager, at hvis de ikke er villige til at yde en indsats, så kan de altså heller ikke få et bidrag fra det offentlige. Og sådan må det altså nu en gang være, i det øjeblik man er villig til at stille nogle ydelser til rådighed, så må folk også yde noget i den anden ende.

Men hvis Bo Asmus Kjeldgaard vil tage tilsagnet til sig, så er vi klar til en drøftelse i udvalget hvor vi fælles bidrager med forslag til, hvordan vi kan styrke integrationsindsatsen i København.

Manu Sareen (B): Det er også bare nogle korte bemærkninger. Jeg kan godt forstå, Søren Pind reagerer på det her, det kan jeg godt, det gjorde jeg også. Man kan snakke om, om det er lovligt eller ulovligt, og man kan også tale om og diskutere, om hans reaktion på det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

god eller ej. Jeg kan godt forstå det, for tallene og udsagnene taler for sig selv, og selvfølgelig skal vi reagere på det, og selvfølgelig skal vi kigge på det.

Men der er én ting, der undrer mig, og jeg synes faktisk, at Bo Asmus Kjeldgaard, som jeg har meget stor respekt for, er utrolig unfair over for Venstre og specielt den retorik, han bruger, fordi han anklager Venstre for at være utroligt vulgær i sin retorik og bruger fuldstændig den samme, og det synes jeg overhovedet ikke klæder det her.

Jeg har ikke hørt Venstre komme med de her ting, siger Bo Asmus Kjeldgaard. Jeg skal minde Bo Asmus Kjeldgaard om én ting: Jo, Venstre er kommet med mange forslag, f.eks. det om at gå ind og undersøge, hvilke tiltag der virker, og hvilke tiltag der ikke virker. Det kan jeg huske, at Bo Asmus Kjeldgaard stemte imod. Så det ryster mig en smule.

Spørgsmålet omkring vores integrationsindsats, om den virker eller ikke virker: Altså man hører fra den ene side, at det overhovedet ikke virker, og så hører man fra den anden side, at det hele går smadder godt. Men virkeligheden er vel et eller andet sted, jo vi gør et godt stykke arbejde i Københavns Kommune, vi har masser af medarbejdere, der gør det utrolig godt, og så har vi stadig nogle udfordringer, og dem skal vi være klar til. Hvis ikke vi gør det, så bliver vi taget med bukserne nede om anklerne.

Nu har vi været utroligt gode til, synes jeg personligt, at tage fat om de udfordringer, der er i Mjølnerparken f.eks., der er kommet nogle nye udfordringer, Urbanplanen, der kommer en masse skoleudfordringer også, som vi er nødsaget til at tage fat på, og det gør vi, det er jeg helt sikker på. Så virkeligheden ligger nok et eller andet sted midt imellem.

Så var det selvfølgelig utrolig rart at høre Bente Møller omkring hendes søn og omkring arbejdsmarkedet. Jeg skal ikke kommentere hendes søns arbejdssituation, men jeg er fuldstændig enig med Bente Møller i, at en af de allerstørste udfordringer for os københavnere ligger lige præcis i arbejdsmarkedet, fordi alle vores erfaringer, og alle undersøgelser viser efterhånden, at det er der, vi har utrolig svært ved at få etniske minoriteter ind, fordi arbejdsmarkedet er stort set lukket af den ene eller den anden grund.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 1. runde, vi går til 2. runde.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu er jeg næsten helt ked af, hvis det er min skyld, at Bente Møller nærmest var tæt på at få en blodprop heroppe fra talerstolen af.

Men det skal nu ikke afholde mig fra alligevel at påpege, at det er da bemærkelsesværdigt, at når man taler om at skulle have et arbejde i det her land, i hvert fald når Enhedslisten står her og fortæller om det, så er det noget, man skal have forærende. I det her land får man altså sjældent noget forærende. Et arbejde er noget, man gør sig fortjent til. Et arbejde er noget, man skaber.

Grunden til, at vi er et af verdens rigeste lande, er den simple, at vi arbejder utrolig meget, at vi er meget opfindsomme, at vi skaber vores egne job, at der er dynamik og fremdrift i det her samfund. Det er derfor, vi er et frit og et rigt samfund. Det er ikke, fordi der er nogle, der har fået noget som helst forærende.

Prøv lige at forestille jer den indvandrergruppe, der kom i slutningen af 60'erne, altså mange af dem tjener jo deres egne penge, har jo fundet ud af at leve i det danske samfund. Det har de jo ene og alene, fordi de intet fik forærende, intet. de var her for at arbejde, da der ikke var mere arbejde, så slog de sig ned som grønthandlere, pizzariaejere og alle mulige andre spændende ting, fordi de vidste, skulle de blive her, skulle de skabe sig en tilværelse i Dan-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

mark, så var de nødt til at tage ansvar for deres eget liv, det var nødt til at skabe sig deres egne jobs.

Se, det er jo de få succeshistorier, vi har i forhold til visse indvandrergupper, det er jo i forhold til dem, der virkelig har taget et initiativ og sagt, vi vil det her, vi kan selv. Men når man kommer dertil og hører Bente Møller heroppe fra sige, at grunden til, at der er arbejdsløshed blandt indvandrerguppen, og at vi ikke scorer den her indtægt på 36 mia. kr., det er, fordi man skal have et arbejde. Arbejde er noget, man skaber.

Borgmester Søren Pind: Den holdning, som fru Bente Møller giver udtryk for, er jo netop den, som hæmmer hele vores integrationspolitik i Københavns Kommune. Arbejde det er ikke noget, man selv har et ansvar for, arbejde er noget, det offentlige skal stille til rådighed for en. Virker det offentlige ikke, nå ja, så er der ikke noget at gøre ved det, så har man ret til at oppebære offentlig forsørgelse.

Det er jo sådan set netop kernen i min klage, for jeg er ikke enig med Bente Møller i, at det er lovligt. Det er jo det, der er problemet i de her forhold, nemlig at op til 20 pct. direkte siger, de ikke ønsker at arbejde og alligevel modtager offentlig forsørgelse.

Nogle bliver holdt hjemme af deres familier, eller som fru Inger Marie Bruun-Vierø gjorde opmærksom på det, er der også en kvindepolitisk synsvinkel her, som bør drøftes.

Jeg synes, man er nødt til at tage de her diskussioner åbenlyst, og så tror jeg også, man er nødt til at sige, at det at stå til rådighed, det kræver altså også en egen indsats, det kræver, at man direkte går ud og søger job. Mange af de her mennesker har ikke lavet en jobansøgning i mange, mange dage. Er det at stå til rådighed? Nej, efter min bedste opfattelse ikke. Og alligevel udbetaler vi penge fra det offentlige.

Det her er jo i virkeligheden at gøre grin med de f.eks. mange tusinde indvandrere, som hver dag yder en kolossal indsats i det danske samfund, for at også vores velfærdssamfund kan hænge sammen.

Så er jeg nødt til at sige til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, at jeg synes, hykleriet tager overhånd, når hr. Bo Asmus Kjeldgaard siger, at Venstre ikke har ønsket nogen som helst form for dialog og ikke er kommet med nogen forslag.

Det er ikke en måned siden, at Per Bregengaard og jeg inviterede overborgmesteren og Bo Asmus Kjeldgaard til et dialogmøde om integration. Svaret var enslydende fra overborgmesteren og familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren, den dialog ønskede man ikke.

Da vi kom til budgetspørgsmålene, stillede Venstre flere integrationsforslag. De blev alle stemt ned af Bo Asmus Kjeldgaard.

Hvad angår indsatsen for at få flere indvandrere i bygge- og teknikforvaltningen, så er den indsats i gang, og det går faktisk rigtig godt. F.eks. i parkeringskorpset ser vi en vældig vækst i antallet af indvandrere i arbejde.

Så jeg synes egentlig, det er lidt ærgerligt, at debatten skal føres på de her præmisser. Vi har rent faktisk ønsket dialogen, vi har ønsket debatten, og så ønsker vi selvfølgelig også en afklaring af, om kommunens indsats er lovlig, når en førende arbejdsmarkedsforsker står og siger i avisen, det er den ikke.

Når et flertal herinde stiller et forslag om, at man skal operere på en præmis, som i hvert fald Enhedslisten har tolket uklart, tolket som værende uklar. Men lad os nu se, jeg håber meget, at vi i stedet for de her evindelige anklager om ikke at ville diskutere og ikke at komme med nogen forslag, at vi kan få en sober tone, så vi kan få gjort noget ved integrationen i den by, som efter min bedste opfattelse alligevel ikke er velfungerende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Hvis man tror, den er velfungerende, så kan man jo spørge sig selv, hvorfor der lige pludselig lanceres kæmpestore planer for indsats i Mjølnerparken og alle mulige andre steder, hvis det går så godt, som man siger, så er det jo mærkeligt, at det her dukker op igen og igen og igen og igen som et debateme.

Abderrahman Ben Haddou (D): Må jeg starte der, hvor borgmester Søren Pind kom ind omkring, hvem af borgmestrene der ville deltage i et eller andet dialogmøde eller ej. Der var diskussion om et dialogmøde mellem borgmester Per Bregengaard, borgmester Bo Asmus Kjeldgaard og borgmester Martin Geertsen. Borgmester Martin Geertsen gad ikke deltage.

Her får vi så et andet dialogmøde, hvor borgmester Søren Pind inviterer andre borgmestre, og hvor de ikke vil deltage. Det der er kendetegnende ved de her borgmestre og de her dialogmøder, de skulle ske offentligt og helst med så mange journalister til stede som overhovedet muligt.

Jeg havde gerne set, hvis man var interesseret i at løse det her problem, så stak man hovederne sammen alle fagborgmestrene på et kontor bag lukkede døre og beskrev problematikken, så på problemet og forsøgte at komme ud med en handlingsplan for, hvordan man kunne løse det her problem. Se det er der go i, og det er der guf i, i stedet for at man bare kommer med nogle slagord udstillet foran en masse journalister om, hvor forskellig man er rent ideologisk, når man ser på det politisk. Det giver jeg ikke fem flade øre for.

Jeg gider ikke høre på, at man inviterer hinanden offentligt fra talerstole for at mødes et eller andet sted, og hvor vi inviterer så mange journalister, og så råber vi og skælder ud på hinanden om, hvor gode vi er, og hvor dårlige vi er. Den går ikke, det er kun det hårde og slidsomme arbejde, der kan løse det her problem.

Så var Jesper Schou Hansen inde på problemet med, jamen tidligere kunne man ikke tale om invandrere og flygtninge, uden at man blev beskyldt for et eller andet osv. osv. Det er jeg enig i, men i dag er man gået over til den anden grøft, hvor man faktisk taler, man siger nogle ting, der ikke er tilladt faktisk at sige i mange andre europæiske lande. Men lad det være, det er ikke der, jeg vil hen.

Der hvor jeg vil hen det er ved udtrykket, man skal gå efter bolden og ikke efter manden. Men indvandrere og flygtninge i dansk politik har hele tiden været bolden, og mændene det er politikerne, og politikerne i dansk politik har hele tiden været ude efter bolden.

Hver eneste gang der er problemer med boligpolitik, beskæftigelsespolitik for flygtningen og indvandrere, så er det deres skyld, det er aldrig det politiske system, der jo egentlig er herre over problemet. Det er altid det enkelte individs skyld, for de stemmer jo ikke, 70 pct. stemmer ikke, så vi kan sige, hvad der passer os om dem næsten. Det er deri, forskellen ligger.

Der maner jeg til anstændighed, at man går ind og vedkender sig det ansvar, man har som politiker og siger og smøger ærmerne op og siger, vi går ind og prøver at gøre det samme så godt for vores samfund på det område. Det savner jeg noget af i stedet for, at vi bare skyder løs på hinanden med bolden, som jo er proppet til med flygtninge og indvandrere.

Jeg mener, som jeg har sagt før, det der kan gøres det er, at man går ind og kigger på den sociale industri, vi har skabt i Danmark, som rigtig nok beskrevet af Venstre, tager ansvaret fra det enkelte individ, som fastholder det enkelte individ i evige sociale problemer. Forskellen mellem CD og Venstre er bare, at vi gør det ikke ud fra det udgangspunkt, at det er det enkelte individ, at de er skyld i, at de er havnet der, hvor de er havnet.

Nej, det er systemet, ergo er det os som politikere, der skal gå ind og ruske op i de systemer. Det er det, der skal bruges kræfter på, gå ind og se på, hvorfor nytter beskæftigelsespro-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

jekterne ikke, aktiveringsprojekterne, danskundervisning osv. og opkvalificere dem og gøre dem bedre så folk på længere sigt bliver selvforsørgende, så de får noget ud af de kurser eller de aktiveringer, de går til.

Alt i alt, lad os komme i gang efter det her og lade være med hele tiden bare at skyde løs på hinanden, fordi det giver noget omtale i pressen.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Så vil jeg da gerne give Ben Haddou et tilsagn om, at vi skal da gerne mødes også for lukkede døre, hvis det er journalisternes tilstedeværelse, der er problemet med, at vi får diskuteret os frem til en fornuftig indsats i forhold til integrationsområdet. Så lad os da endelig gøre det.

Jeg håber, at vi får lejlighed til at fortælle borgerne på et tidspunkt, at vi rent faktisk gør noget ved problemerne, for vi har jo rent faktisk en del borgere, der er stærkt frustrerede over den situation, der er.

Så vil jeg bare lige sige, at jeg opfatter ikke de problemer, vi har på integrationsområdet, som et problem, vi har på grund af folks hudfarve, religion el.lign., jeg opfatter det som et problem, fordi den gruppe i øjeblikket befinder sig nederst i hierarkiet i det danske samfund. Dem der altid har befundet sig nederst i hierarkiet i det danske samfund er typisk dem, vi har haft problemer med.

I øjeblikket er det bare en indvandrergruppe, der er placeret dernede lavest i hierarkiet på grund af dårlige boligforhold, dårlig uddannelse, dårlige jobmuligheder osv. Men det mener jeg ikke er noget, der skyldes, at de er indvandrere som sådan, men at det er det øjebliksbillede, der er af deres placering i hierarkiet.

Bente Møller (Ø): Det var da en af de bedre korte bemærkninger, der har været herinde, en Venstrepolitiker, der erkender, at de lavest privilegerede og fattigste også er dem, der har det sværest, og som måske også derfor har sværest ved at finde en helt almindelig plads i samfundet.

Jeg er blevet beskyldt for, at Enhedslisten er imod rådighedsreglen. Det er vi ikke, vi er skam tilhængere af, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet for at få en forsørgelsesydelse, hvis det problem, man har, det er ledighed.

Det, vi er imod, er, at man skal tvinges enten på meningsløse aktiveringskurser eller til at lave helt almindeligt, ordinært arbejde uden at få løn for det. Sådan er aktiveringssystemet. Det ved jeg noget om, det var jeg ansat i i mange år.

Det er jo bl.a. sådan, at det offentlige ville have store problemer, hvis der ikke var arbejdsløshed. Kulturinstitutionerne de har de bedste normeringer, når der er arbejdsløshed blandt magistre med humaniorabaggrund. Vi får også højere niveau f.eks. ved at sætte føl ud i børnehaveklasserne, når der er arbejdsløshed blandt unge.

Nogle gange får vi også malet nogle bygninger af arbejdsløse, som vi ellers ikke ville få malet. Vi har sågar fået lavet institutionsinventar i massevis af tvangsaktiverede, altså mennesker, der har lavet præcis det samme arbejde, som man måske lavede på nabomøbelfabrikken, uden at få løn for det. Det har jeg svært ved at se nogen rimelighed i.

Så snakkede Jesper Schou Hansen om, ingen arm, ingen kage. Jeg tror, der er noget, Jesper Schou Hansen slet ikke har forstået af, hvad det er for et leveniveau, man har, hvis man lever af kontanthjælp i Danmark, altså hvis man spiser kager, så er det, fordi det er billigere at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

købe for 10 kr. discount et eller andet med høj fedtenergiprocent i Netto og blive møt af, end det er at spise noget sundt. Det er ikke, fordi der er råd til den slags luksus.

Ved at lade mennesker leve i fattigdom, så fastholder vi den sociale arvs onde cirkel, vi tager deres børn som gidsler, børn der vokser op i en fattigdomssituation, børn der vokser op hos forældre, der har meget lille selvtillid, som føler sig marginaliseret eller udstødte, og som nogle gange vender sig mod ekstremistiske holdninger for på en eller anden måde at oppebære en identitet.

Jeg kan berolige Carl Christian Ebbesen med, at der er ikke noget galt med hverken mit blodtryk eller mit kolesteroltal, så udsigten til en blodprop er ikke nært forestående. Hvis Carl Christian Ebbesen mener, at arbejde er noget, man skaber, så er han jo selv et eksempel på, at nogle andre har skabt et arbejde til ham, for uden alle disse etniske minoriteter i Danmark havde der næppe været et Dansk Folkeparti og dermed heller ikke arbejde til Dansk Folkepartis ansatte eller politikere.

Det der med at gøre sig fortjent til, eller det er noget, man skaber, altså jeg ved ikke, om jeg nogen sinde har gjort mig fortjent til eller skabt noget. Jeg har søgt nogle jobs, der var ledige, jeg har prøvet at tilegne mig nogle kvalifikationer, så jeg blev attraktiv, men jeg har ikke været ude og skabe noget.

Jeg vil da sige, det går da helt galt, hvis man tror på, at løsningen er, at vi alle sammen opretter nogle flere pizzariaer og grønthandlerforretninger. Altså ligesom man ikke kan leve af at klippe hinanden, der er en grænse for, hvor mange frisører der er efterspørgsel efter, så kan vi heller ikke leve af at sælge falafler, pizzaer eller æbler til hinanden.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Man kan sige det positive om denne her debat, at den efterhånden er ved at udvikle sig sådan, at alle træder hinanden over tæerne for at få en konstruktiv og en sober tone. Alle ønsker at signalere, at nu skal vi gøre noget ved integrationsproblemerne.

Det kan jeg selvfølgelig kun være meget, meget glad for som formand for Integrationsudvalget og som borgmester, der har forsøgt at få det her højt på dagsordenen gennem meget, meget lang tid.

I den forbindelse vil jeg da godt kvittere for de ting, Jesper Schou, Wallait Khan og andre har sagt om, at der nu er sat en masse initiativer i gang, og at vi kan se, der er begyndt at ske noget, andre har også nævnt det. Vi har faktisk nogle positive resultater, som ikke kun vi selv roser os af, vi får også ros andre steder fra.

Men når vi nu snakker om sober tone, så vil jeg sige, at jeg synes ikke, at denne sag er et godt eksempel på, at en sober tone er holdt. For jeg synes ikke, det giver nogen mening, at man anmelder sin egen kommune til Indenrigsministeriet. Jeg synes, det havde været meget mere konstruktivt, hvis man havde spurgt, eller man havde stillet et spørgsmål om, hvordan vi efterlever loven, så kunne man have fået et skriftligt svar.

Nu ved jeg godt, at Søren Pind i sit brev til ministeren skriver, at det var, fordi et forslag fra Enhedslisten blev stemt ned, men jeg må bare spørge, hvor er den helt usædvanlige omsorg for Enhedslistens forslag, hvor kommer den fra. Søren Pind og Venstre stemte ikke selv for forslaget, da det var i salen. Hvis de havde ønsket den undersøgelse, så synes jeg, de skulle have stemt for forslaget dengang.

Jeg synes, en sober tone og et konstruktivt og et seriøst arbejde er, at man får lavet en SFI-undersøgelse, som vi har fået gjort her. Vi har selv bedt om at få lavet den her SFI-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

undersøgelse, fordi vi gerne vil have problemerne på bordet, og fordi vi gerne vil have et grundlag for at kunne gøre noget.

Da vi fik rapporten sidste sommer, så fik vi jo klart beskrevet, hvad det var for nogle grupper, som havde svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet, og vi har brugt rapporten i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til specielt at sætte ind over for de her grupper.

Vi har fået beskrevet, hvordan vi har en gruppe af etniske indvandrerkvinder, som har svært ved at få lært dansk, som aldrig har fået en uddannelse, som aldrig har haft et arbejde, dem gør vi nu noget ved med de ekstra penge, vi har sat af til det.

Vi har i SFI-rapporten fået beskrevet, hvordan vi har en gruppe indvandrer mænd, som ikke har ren straffeattest, og som har opgivet tilknytningen til arbejdsmarkedet, dem gør vi nu noget ved. Det er det, der skaber det sobre og seriøse arbejde, det er konstruktivt at gøre noget ved de problemer, der er beskrevet i SFI-rapporten.

I forhold til Pind om dialogmøde vil jeg sige, vi har ikke afvist nogen form for dialog, vi har afvist en invitation fra Venstre om, at nogle få borgmestre skulle mødes til et dialogmøde. Vi har ønsket og svaret, at vi gerne vil have en bred debat om det her, og at vi gerne vil have alle borgmestre skulle med, så vi kan få en bred debat om, hvad vi i Københavns Kommune gør i integrationsindsatsen.

Jeg skal i øvrigt sige, at vi har arrangeret mange andre møder, som Venstre ikke er dukket op til i forbindelse med det her. Vi har bl.a. haft et møde om skole og integration, som vi ikke så nogen repræsentanter fra Venstre til.

I forhold til Enhedslistens ændringsforslag vil jeg sige, det agter vi at stemme imod, fordi vi er faktisk enig i den måde, forvaltningen tolker det her på, at administrationen efter flertallets opfattelse var lovlig, og det var baggrunden for, at man gjorde, som man gjorde.

I forhold til Manu Sareen kan jeg ikke dy mig for at sige, at jeg synes, at hvis Manu Sareen også var indigneret og stillede spørgsmålstegn ved de her ting, så ville det jo have været rigtig godt, hvis vi kunne få det op, da rapporten kom op, og vi godkendte det i udvalget, fordi så kunne vi jo have brugt resultaterne til mere end det, vi har gjort, hvis der var andre tiltag, som Manu Sareen mener, vi skal sætte i værk.

Men alt i alt, vi er villige og meget interesserede i den sobre, det seriøse arbejde for at sikre integrationen i Københavns Kommune. Vi håber, vi måske kan komme lidt videre og komme lidt væk fra det her anmelderstade og så komme i gang med at diskutere det konkrete indhold i den integrationsindsats, som nu tilsyneladende flere ønsker.

Mona Heiberg (A): Jeg kan fuldt ud tilslutte mig borgmester Bo Asmus Kjeldgaards ønske om at få en sober tone. Det kan kun fremme denne debat, og jeg ser da også meget frem til, at man måske kan få en sober tone med medlem af Venstre, som har skrevet disse breve, som er trykt ind i denne betænkning.

Så det kan vi kun se frem til, Søren Pind, at vi får en sober tone. Det kan være, det lykkes en gang. Jeg vil gerne citere Søren Pind og sige, måtte jeg høre nærmere, måtte jeg høre nærmere om at få en konstruktiv debat og en sober tone, også når det gælder dette.

Jeg vil sige i forhold til Carl Christian Ebbesen, så kan man jo ikke sådan sammenligne tresserne med i dag, hr. Carl Christian Ebbesen, det går ikke. Dengang var vi fremmedarbejdere, nej dengang var vi gæstearbejdere, der blev vi hentet hertil som gæster, fordi vi gerne skulle komme op og påtage os noget arbejde eller komme ned og påtage os noget arbejde.

Dengang var man gæster, så blev man fremmedarbejder, så blev man fremmed, og i dag har man så en anden etnisk baggrund. Det viser jo også noget om udviklingen og tiden fra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

tresserne til i dag. Og hr. Carl Christian Ebbesen burde sådan set være den nærmeste til at vide, at arbejdsledigheden er jo steget ganske gevaldigt også i forhold til de to sidste år og den nye regering, der er det jo gået kraftigt opad. Så så nemt er det ikke at skabe sit eget job i dag.

Men der er én ting, jeg er meget enig med hr. Carl Christian Ebbesen i, og det er, at det har nemlig været mange iværksættere i gang med anden etnisk baggrund, der er nemlig mange grønthandlere og også andet, som har været igangsættere. Jeg tror faktisk, det er den største gruppe af igangsættere, vi har i vores kommune i hvert fald. Så på den måde, så vil jeg så sige, så har Ebbesen ganske ret.

I forhold til Enhedslistens forslag så kan vi med samme begrundelse, som SF lige har givet, ikke stemme for det af Enhedslisten stillede forslag.

Borgmester Per Bregengaard: Med hensyn til Enhedslistens forslag så forstod jeg ikke Bo Asmus Kjeldgaards begrundelse for ikke at kunne stemme for det, for det har sådan set ikke noget med redegørelsen at gøre. Det som det går ud på det er, at man fjerner den sætning, som er indstillet af en forvaltning, at en forvaltning ved, hvad et flertal har tænkt på, da de stillede et eller andet forslag, som var noget uldent og forsludret, og som mistænkeliggjorde, kan man jo sige forvaltningen, fordi man ikke regnede med, at den opfyldte lovens krav. Så jeg forstår ikke begrundelsen.

Jeg tror, der er mange, der sidder her med røde ører over, at man ikke stemte for Enhedslistens forslag dengang om at lave den her undersøgelse, for nu stiller Bo Asmus Kjeldgaard sig herop og siger, jamen man kunne jo bare have stillet et forslag om at lave sådan en undersøgelse eller spurgt til den osv.

Jamen forslaget var der jo. I forbindelse med budgettet var der et forslag om at lave den undersøgelse, hvorfor stemte SF ikke for det. Hvorfor skulle der i og for sig en klage til Indenrigsministeriet til, før man kommer med den her undersøgelse og dermed en besvarelse af de her ting.

Så det var måske en meget smart måde at gøre af Søren Pind, klage til Indenrigsministeriet, fordi så får man altså en besvarelse af det, som man nu er glad for at kunne give i forhold til Borgerrepræsentationen.

Så vil jeg sige omkring, og det går jo så meget på Søren Pind omkring de der harceleringer over 20 pct., ”jeg ønsker ikke at arbejde”, og 8 pct. ”min familie ønsker ikke, at jeg arbejder”, 29 pct. ”jeg tror ikke, jeg kan finde et arbejde” og harceleren over, at når man har skrevet 100 ansøgninger, at man så bare ikke fortsætter.

Jeg tror, mange af de her mennesker, som forgæves har søgt arbejde, som har løbet panden ind i en mur, som har forsøgt at gå ind i et job og er blevet fyret, fordi man ikke magtede det, og det kan være sproglige årsager, det kan være de færdigheder, et job kræver, gået ind i et uddannelsesforløb og kikset. Jamen hvilken erkendelse når de her mennesker til, jamen de når jo tit bare for at bevare lidt værdighed til en erkendelse af, at jeg gider altså ikke at søge arbejde, det er meget bedre at leve et liv i lediggang.

Jeg vil i den forbindelse komme med en lillebitte historie, som i øvrigt relaterer sig til en diskussion, vi havde, jeg tror, det var sidste eller forrige BR-møde, hvor jeg inviterede Martin Geertsen ud og se på Mentor-projekter. Jeg kan i den forbindelse oplyse Borgerrepræsentationen, at Martin Geertsen i dag har været ude og se på Mentor-projekter.

Bl.a. ude på Radiometer, hvor en ung mand ved navn Muhammed havde været ude 2½ måned og i øvrigt fået et feriejob bagefter. Hans historie var jo netop eller rettere sagt vejleders historie var netop, at da han havde taget kontakt til det, så gad han ikke arbejde, han hav-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

de fået nok, han var meget uvillig til at gå ind i noget. Men han, og det gav han udtryk for, han var kisteglad for de 2½ måned, han havde været ude på Radiometer, fordi han var kommet ind under den der mentor-ordning. Det var i øvrigt i en gruppe kvinder, han var kommet ind i, som havde taget ham under deres beskyttende vinger og sagt noget til ham, og det havde åbenbart været en god oplevelse for begge parter.

Men det viser jo noget om, at det der med en spørgeskemaundersøgelse, der hedder, ”vil du arbejde”? Jamen hvis man er uden arbejde og har været det i lang tid, er løbet forgæves, jamen så kommer man jo let til at sige, jeg gider ikke at arbejde. Hvordan skal man ellers forsvare sig i forhold til ens værdighed. Skal man sige til sig selv, jamen jeg duer ikke til noget, det er det, der er forklaringen på det. Det gør man ikke. Eller også kommer man med undskyldningen, der hedder, ”min familie ønsker, jeg ikke skal arbejde”.

Så jeg synes ikke, man skal lægge forfærdelig meget i de her spørgeskemaundersøgelser, man skal gå bag om det og så sige, jamen i virkeligheden ønsker alle mennesker et virksomt liv, nogle skal have et godt tilbud, nogle skal hjælpes på vej og ikke ved hjælp af straf, men f.eks. ved hjælp af mentor-ordninger og andre ting. Det lød, som om at Martin Geertsen syntes, at der var sket noget på den her tur, at han havde fået indblik i nogle ting, som han ikke havde indblik i før.

Jeg vil også sige selv, at det var en god oplevelse, og jeg også bliver klogere hen ad vejen.

Så er der omkring det der med at mødes, og der vil jeg jo sige, historien er ikke, som Bo Asmus Kjeldgaard fortalte den, at hans kritik af Pinds invitation var, at nu var resten af borgmestrene ikke inviteret, og det var hans forudsætning for at ville deltage.

Jeg husker den lille artikel i MetroXpress, for Søren Pind havde inviteret, sådan er historien, Kramer og Bo til det her, og Bo forklarer så i MetroXpress, at det vil han ikke deltage i, fordi Kramer og ham vil arrangere et møde oppe i festsalen på Rådhuset, et offentligt møde der, hvor de så kan optræde over for en eller anden skare. Ja, der står ikke lige med de her ord, det er ikke et direkte citat, men det er det, der er meningen med det.

Mit modtræk mod det det var at sige til Pind, jamen jeg vil sgu da gerne mødes, det agter vi så at gøre. Jeg mener i og for sig måske lidt i modsætning til Ben Haddou, at det er da vigtigt at holde møde, diskutere og sgu også for min skyld gerne skændes omkring integrationspolitikken, få prøvet synspunkter af, og forhåbentlig bliver vi klogere på de her ting. Det står jo ikke nødvendigvis i modsætning til at indgå i nogle konstruktive aktiviteter.

Jamen vi kan jo bare se, hvordan Bo Asmus Kjeldgaard og jeg er gået frem med 10-punkts-programmet for at løse problemerne på Indre Nørrebro og bruge det som model i resten af byen, invitation med udvalgenes opbakning til en Martin Geertsen, der også er kommet på banen, han er jo så med nu her.

10-punkts-programmet er udmærket, og det går nu sin vej gennem udvalgene, og der bliver et arbejde i de 3 respektive forvaltninger, som ender med, tror jeg meget på, en fælles vedtagelse af en plan omkring Indre Nørrebro til maj i udvalgene, og hvordan det kan bruges i andre kvarterer.

Så det med, at vi skændes omkring integrationspolitikken, har forskellige holdninger, er ikke i modsætning til, at der også en gang imellem, muligvis meget med tommelskruerne på, sker et konstruktivt samarbejde, som fører til nogle resultater. Men jeg tror faktisk, diskussionerne også er ret så vigtige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. marts 2004**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Borgmester Per Bregengaard har overskredet taletiden så meget, så han har 30 sekunder i en evt. 3. runde. Jeg hørte et par gange et udtryk, som jeg mere gik ud fra var højtænkning end noget, der var møntet på forsamlingen.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det er en kort bemærkning, og det er selvfølgelig en kvittering til Bente Møller omkring det, at andre har skabt mit arbejde som politiker. Det er jo fuldstændig korrekt, at hvis det var, at alle jer, som har fuldstændig åbnet ladeporten for indvandrere til Danmark uden overhovedet at tage hensyn til, om de skulle integreres eller have job, jamen så havde I fuldstændig ret, så er jeg da helt sikker haft mit gode gamle job som jord- og betonarbejder, for jeg var med til at skabe værdier, var med til at sørge for, at det her samfund var i en god og sober udvikling.

Tænk sig, hvor mange problemer vi havde været foruden, hvis det var, at man havde haft samme fokus på integration for 20 år siden, som man har nu. Heldigvis, heldigvis så har Dansk Folkeparti i Folketinget været banebrydende for, at der nu er redskaber på hele integrationsområdet, at der er redskaber for Københavns Kommune til at gå ud og gøre en bragende kæmpeindsats.

Nej, gud ske tak og lov for, at der endelig er kommet andre boller på suppen, og der var ikke noget, der var mig mere lykkeligt, om jeg kunne lave noget andet end at stå her og beskæftige mig med og forsøge at rydde op efter 20-25 års fuldstændige ligegyldighed fra ledende politikere i dette land og denne kommune.

Wallait Khan (V): Først og fremmest vil jeg sige, at når Dansk Folkeparti står her og siger, det er meget, meget positivt, at mange indvandrere har startet deres egen kiosker, pizza-riaer og shawarmaer og grønthandlere, at jeg synes, det er meget, meget positivt. Det er en erkendelse af, at det, indvandrerne har gjort, det er at skaffe sig selv et job.

Når Dansk Folkeparti tager det positivt og støtter det her, jeg synes, det er meget fint, så vil jeg også sige det, at hvis debatten var lidt mere positiv ude i offentligheden, så var der endnu flere, som skulle have startet deres egen forretning og skaffet sig selv et job.

Men i det hele taget, det er meget, meget positivt, når Dansk Folkeparti støtter det her og tager det positivt.

Det andet, jeg vil sige, det er, at når borgmester Bo Asmus Kjeldgaard siger, at vi skal have en bedre tone og et bedre samarbejde omkring integrationen, så vil jeg sige det, så er det også vigtigt at huske, at man skal ikke sige, hvad er det, men hvem siger det, man må hellere prøve at sige, hvad er der blevet sagt, når man pludselig siger, at det er Venstre, der har sagt det, og så er det bare negativt, man skal ikke sætte sig ind i det her, men man må hellere sige, det er, fordi de er modstandere af indvandrere. Så kan man ikke have en positiv tone, og så kan man ikke have et positivt samarbejde.

Jeg synes, det kræver en ting, vi ved det jo, at vi alle sammen vil have, at indvandrere skal komme i arbejde, alle skal komme i arbejde, alle vil gøre noget godt omkring indvandrer-spørgsmål, så synes jeg også, der er behov for, at vi tager hinandens initiativer positivt. Så kan vi også få lidt mere positivt samarbejde, som også vil give nogle bedre resultater.

Abderrahman Ben Haddou (D): Åben ladeport eller ej, man må også som Dansk Folkeparti vedkende sig, at de stramninger, man har gennemført i den her regering, også har be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

tydet, at etniske danskere ikke har kunnet blive gift med deres egne elskede og har måttet søge tilflugt til Sverige for at bo sammen med deres elskede. Så der er både fordele og ulemper.

Der er også nogle, som måske godt kunne tåle at blive familiesammenført i Danmark, som har ydet noget til den danske stat, en familie der har ydet noget til den danske stat igennem mange år i form af skatteindtægter osv., som også bliver forhindret i det.

Man kan også diskutere, at netop det, at man har haft, og det er vi jo alle sammen enig om, en dårlig integrationspolitik, har netop været en af grundene til, at vi har fået dårligt udbytte af de flygtninge og indvandrere, der kommer til landet. Det er så noget helt andet, det er så igen diskussionen om beskæftigelsespolitik, og om den økonomiske politik samlet set.

Der kommer jeg så ind på det, som borgmester Søren Pind siger, det er rigtigt, det er ikke det offentlige opgave måske at gå ud og finde et job, men man kan ikke komme uden om, at hvis det offentlige ikke producerer jobs, hvilket er tilfældet lige for øjeblikket, så er det altså svært at sige til folk, I skal bare have jer et job nu og her. Det er vanskeligt nu, og sådan er den økonomiske konjunktur i dag.

Det er bare simpelt hen det, jeg siger, at så skal man ikke straffes, fordi der ikke er plads til en i et job.

Med hensyn til min udtalelse heroppe om borgmestermøder osv., så vil jeg vedkende mig selvfølgelig, det var ikke sådan ment, at borgmester Martin Geertsen skulle klandres for ikke at gide at møde op til et møde. Jeg siger bare, det er det, at man selv ønsker at holde et møde i offentligt regi, jeg kritiserer. Det er ikke det, Martin Geertsen måske nødvendigvis ikke kunne møde op på grund af vinterferie osv. Det er bare for lige at rette det til. Det er simpelt hen spørgsmålet om, at man ikke behøver flage med, at man skal holde en diskussion.

Så kommer jeg derhen, hvor Per Bregengaard siger, jamen vi skal diskutere, vi skal lige finde ud af, hvad vi mener om tingene, hvad de forskellige politiske partier mener om tingene. Så synes jeg altså, så er jeg langt bagud, hvis jeg ikke ved, hvad De Konservative mener på det område, hvad Dansk Folkeparti mener på det område, hvad Venstre mener på det område, og Socialdemokraterne.

Altså jeg tror godt jeg ved nogenlunde, hvor jeg har de forskellige partier. Det er det, jeg mener, det gider jeg altså ikke bruge for meget krudt på; så vil jeg hellere gå ind sagligt og diskutere, hvad vi kan gøre for at løse de problemer.

Men alt i alt er jeg selvfølgelig glad for, at man er nået frem til en 10-punkts-plan, som man åbenbart kan samarbejde om på tværs af de politiske partier, SF og Enhedslisten og Venstre.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): Hr. Ben Haddou, jeg bliver nødt til at få det her uddybet, fordi ud fra det, hr. Ben Haddou sagde, så mener hr. Ben Haddou åbenbart, at det er en offentlig forpligtelse, en kommunal forpligtelse at skaffe indvandrere i arbejde. Hvor er det private initiativ henne? Mener hr. Ben Haddou, at det kun er en offentlig forpligtelse at sætte indvandrere i arbejde? Det var det, hr. Ben Haddou sagde.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (D): Nej, så må jeg præcisere det, så må jeg altså præcisere det, det er ikke det, jeg mener. Det jeg mener det er, man som enkeltindivid uanset baggrund, uanset etnisk baggrund er afhængig af, om der er job på markedet. Og lige nu er ledigheden stigende, og derved er det sværere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. marts 2004**

Altså man kan ikke kræve, eksempelvis har man sagt, at der er få job til ufaglærte, det er jo ikke bare noget, man sådan lige knips kan sige til folk, det skal I skaffe, hvis de ikke er der. Det er det, jeg mener med, at det offentlige skal stille job til rådighed; det er ikke, at kommune skal stille dem til rådighed nødvendigvis, men de skal være der i hvert fald.

Det er afhængig selvfølgelig af den økonomiske politik, man fører, det er afhængig af, at den beskæftigelsespolitik, man fører, skattepolitik osv., som gør, at der skabes nogle jobs i samfundet.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): Hr. Ben Haddou, jeg synes, det er det mest tågede svar, jeg har hørt heroppefra længe. Jeg har ikke hørt en eneste grund til det, andet end at det er, fordi det offentlige har en forpligtelse til det. Giv mig venligst en eneste grund, hr. Ben Haddou, til, at det skal være det offentlige, der har en forpligtelse til at give indvandrere arbejde, det har jeg ikke fået et svar på endnu.

Mener Ben Haddou, at indvandrere ikke selv skal være i stand til at kunne skaffe sig et arbejde, at fra fødsel til død så er det en offentlig forpligtelse at have indvandrere i vores samfund?

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (D): Nej, jeg ved ikke, hvordan jeg skal forklare det, jeg skal jo skære det i pap nærmest. Det jeg mener f.eks., det offentlige er også en regering, og den siddende regering, vi har her i landet, fører en bestemt politik, der betyder øget arbejdsløshed. Nødvendigvis så er det Dansk Folkeparti, der støtter den her siddende regering. Og med den politik, der bliver ført, så er der altså skabt færre jobs.

Derfor er det vanskeligt som ledig borger, og der må jeg gentage, det er ikke kun indvandrere og flygtninge, det er alle, skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Men hvis der ikke er noget arbejde, så må man prøve at føre en økonomisk politik, der går ud på at skabe nogle flere jobs, så man alligevel har lidt af skylden for, at det er blevet sværere for folk at skaffe sig et job, man kan jo ikke bare trylle dem, hvis de ikke er der. Det er erhvervs politik, det er beskæftigelsespolitik osv. osv., det hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kan simpelt hen ikke, til Ben Haddou, lade stå uimodsagt, at Dansk Folkeparti støtter en politik, der er med til at skabe arbejdsløshed i det her land, det er simpelt hen for langt ude.

Hvis Ben Haddou har lyst til at tage en god og en lang og en saglig økonomisk debat om, hvordan man fører økonomisk politik i det her land, så er jeg klar. Men jeg finder mig ikke i, at Dansk Folkeparti skal blive beskyldt for støtte en politik, der fører til arbejdsløshed.

Virkeligheden er, at Danmark faktisk havde et inflationsniveau, som lå over det niveau, der var i eurolandene. Det er et sikkert og et klart tegn på, at folk ikke melder sig på arbejdsmarkedet og ikke er klar til at tage de job, som rent faktisk er der.

Vi havde en situation og har haft en situation, hvor vi faktisk har presset arbejdsmarkedet til det yderste i forhold til de lande, vi skal ud og konkurrere med. Og det er helt ude i skoven. Jeg er fuldstændig enig i, at den udvikling vender nu, det har de sidste tal vist og tak for det, men vi har faktisk haft en periode, hvor man ikke bare kunne gå ud og føre en massiv ekspan-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

siv politik for at skabe jobs, fordi jobsene ikke har været der, bl.a. fordi indvandrergruppen ikke har været massive nok til at gå ud og opsøge de jobs, som var i det her land.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (D): Det var dog utroligt, hvor hidsig man kan blive over ingenting. Det var faktisk Dansk Folkepartis egen repræsentant, der gik herop og forlangte et svar, og det kan jeg altså ikke give, jeg kan ikke få dig til en meget lang saglig debat om beskæftigelsespolitik, når jeg kun har korte bemærkninger at komme med desværre. Men jeg vil da gerne tage en diskussion om det en helt anden gang.

Det andet, jeg kan sige, det er, at inflationsniveauet behøver ikke nødvendigvis betyde øget beskæftigelse, det så vi i Poul Schlüters tid, der havde vi meget lav inflation, men arbejdsløsheden steg og steg og steg. Lav inflation kan også få købekraften til at stagnere og derved gang i økonomien i samfundet og dermed øget beskæftigelse. Det er måske også det, der er ved at ske.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har bedt om ordet i denne debat, som er gået lidt ud over kanten i forhold til en udtalelse til ikke Indenrigs- og Sundhedsministeriet, men til Statsamt København, som jo pr. 1. januar 2004 er tilsynsmyndighed for Københavns Kommune.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag vedrørende tolkningen af H 28:

"Passagen "En samlet gennemgang afmed hensyn til integration og aktivering af indvandrere." (13. linie, side 3 nederst i indstillingen til og med 6. linie, side 4 øverst) udgår af svaret til Indenrigsministeriet."

Ændringsforslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 18.

For stemte: O, V og Ø.

Imod stemte: A, B, C, D og F.

Indstillingen blev herefter godkendt med 37 stemmer imod 0. 13 undlod.

For stemte: A, B, C, D, F og Ø.

Følgende undlod at stemme: O og V.

Overborgmester Jens Kramer Mikkelsen gjorde opmærksom på, at svaret skal sendes til Statsamtet København, som pr. 1. januar 2004 er tilsynsmyndighed for Københavns Kommune.

=====

3) BR 90/04. Forslag til lokalplan "Sundbyøsterhallen" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2001

Indstilling om, at forslag til lokalplan "Sundbyøsterhallen" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en udstilling i lokalområdet, et borgermøde i form af et orienteringsmøde samt offentliggørelse i områdets lokalaviser vedtages.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

4) BR 97/04. Renovering af bolværkerne langs Børsgade mellem Børsbroen og Christian IV's Bro, langs Havnegade mellem Børsbroen og Christian IV's Bro samt langs Ved Kanalen fra Overgaden oven Vandet og 37,1 m mod vest

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 2,1 mio. fra Vej & Parks anlægsramme under funktion 2.22.3 til brug for en færdiggørelse af renoveringen af bolværkerne langs Børsgade mellem Børsbroen og Christian IV's Bro, langs Havnegade mellem Børsbroen og Christian IV's Bro samt langs Ved Kanalen fra Overgaden oven Vandet og 37,1 m mod vest. Det forudsættes, at evt. mindreindtægter ved nedlæggelse af parkeringspladser i Havnegade som følge af renovering af bolværker afholdes inden for Bygge- og Teknikudvalgets ramme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

5) BR 71/04. Detailprojekt og udbudsmateriale for renovering af Bellahøj Cirkusplads

Indstilling om, at Bellahøj Cirkusplads renoveres i 2004, som beskrevet i denne indstilling, samt at der gives en tillægsbevilling på 0,65 mio. kr. til anlægsbevilling 03-116 finansieret af Vej & Parks anlægsramme (konto 0.21.3. Parker og legepladser).

(Bygge- og Teknikudvalget)

Lars Engberg (A): Vi har jo hele tiden syntes i Socialdemokratiet, at vi måske kunne finde en bedre placering af Cirkuspladsen ovre ved siden af eller syd for eller sydvest for Grøndalscentret. Det har selvfølgelig gjort, at vi har været lidt skeptiske over for den indstilling, der ligger her.

Nu er der så yderligere kommet det til, at på det seneste er der så opnået enighed også om de faktiske forhold mellem bygge- og teknikforvaltningen og økonomiforvaltningen, som viser, at det godt kan lade sig gøre med rimelige forhold at placere Cirkuspladsen ovre ved Grøndalscentret. Det synes vi sådan set, der er nogle fordele i, også fordi der er bedre parkeringsforhold, der er bedre adgangsforhold for fodgængere, og der er mange forskellige ting, der taler for, at det er sådan set en ganske udmærket placering

Dertil kommer jo så også, at det muliggør, at vi kan sælge trekantgrunden, og det giver os nogle penge, som vi kan bruge til nogle fornuftige formål. Derfor vil vi da godt foreslå, at det gør vi. Vi kunne forestille os, at det provenu, som salget af trekantgrunden, hvor cirkus nu ligger, kunne bruges til at give et skub til en forbedring af overdækningen af Bellahøjbadet. Der er afsat nogle penge, men det her kunne gøre, at det gik lidt hurtigere nu.

Grøndalscentret trænger stærkt, tror jeg godt, jeg kan sige, til en renovering, det kunne der også blive penge til.

Bellahøjhallen, der ligger oppe ved siden af Bellahøjbadet, trænger til en ny gulvbelægning i hallen, hvor man bl.a. spille håndbold osv. Der skal laves en plejeplan for Bellahøjmar-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

ken, og der er ønsker om forskellige kultur- og fritidsfaciliteter i kvarterløftsprojektet nord-vest.

Det er sådan i al beskedenhed det, som et provenu ved salg af den nuværende cirkuspladsgrund kunne bruges til, og det giver cirka, er vurderingen, et beløb på 25-30 mio. kr., og det er det, som kunne være meget fornuftigt.

Derfor vil jeg godt stille det ændringsforslag på vegne af Radikale, Konservative, Centrum-Demokraterne og Socialdemokraterne, at vi ikke beslutter at gennemføre renoveringen på den nuværende cirkusplads, at vi etablerer cirkuspladsen i år 2005 sydvest for Grøndalscentret. At de penge, som her foreslås brugt til at sætte trekantarealet i stand, bruges til at indrette eller etablere cirkuspladsen ved Grøndalscentret. At der laves en indstilling her til Borgerrepræsentationen fra økonomiforvaltningen om at sælge trekantområdet. Og endelig at de penge, der kommer ind ved det salg bruges til forbedringer ved Bellahøjbadet, renovering af Grøndalscentret, renovering af Bellahøjhallen, plejeplan for Bellahøjmarken og kultur- og fritidsfaciliteter i kvarterløftsprojektet nordvest.

Det er et ændringsforslag, som jeg kan se er ved at blive delt om nu, og som jeg hermed gerne vil stille på vegne af de pågældende partier.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ændringsforslaget vil indgå i de videre drøftelser.

Sven Milthers (F): Jeg vil godt starte med at sige, at for mig er denne sag ikke et spørgsmål om budget 2004, det tror jeg er meget vigtigt at fastslå. Det er ikke det samme som, at vi kan bruge pengene i givet fald, men jeg tror, det er lidt vigtigt at gøre sig klart, at denne sag den vedrører altså noget helt andet.

Vi har jo diskuteret denne sag i hvad bliver det halvandet år, den var til beslutning i BR i juni måned sidste år efter et forløb i Bygge- og Teknikudvalget, som jeg godt vil sige ligeud ikke nødvendigvis tjener beskrivelsen af samarbejdet mellem forvaltningerne særlig kønt. Men der var et meget stort flertal i Borgerrepræsentationen, der sidste år besluttede, at nu skulle det være, og det var Cirkuspladsen, der hvor den ligger nu, der skulle renoveres.

Allerede på det tidspunkt havde man gentagne gange diskuteret spørgsmålet om parkeringspladsen henne ved siden af Grøndalscentret, og der var altså et stort flertal her, der for et år siden sagde, at den duede ikke.

Så da så diskussionen dukkede op igen, så har vi i vores gruppe sagt, at hvis man skal flytte Cirkuspladsen fra dens nuværende placering, så må det jo være for at få nogle bedre forhold også for cirkus. Det vil sige, hvor man forbedrer forholdene både for de traditionelle cirkusser, som i dag bruger Cirkuspladsen og måske sørger for, at man kan få en plads, hvor man også kan lave noget andet. Det kunne være moderne cirkus som Cirque du Soleil, hestefestivalen, eller hvad man nu skal kalde det, der var der ude for et par måneder siden. Kort sagt den der nu er beskrevet som model C i det alternative forslag.

Det synes vi faktisk var spændende, så for os at se var det logiske da, at hvis man vil flytte den, så sørger for at bruge model C. Vi er godt klar over, at det koster også nogle penge, for vi er nemlig enige i det, der stod i forvaltningernes oprindelige materiale til os, at det ville kræve et køb.

Det er så skitseret til i størrelsesordenen 17 mio. kr., dvs. der vil blive et merprovenu på salget, hvis man skal følge regnestykket fra Lars Engberg, på i størrelsesordenen 10-15

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

mio.kr. Det er ikke lige så meget, som der vil komme ved et rent salg, men det var dog også et pænt stykke på vejen.

Men nej, det kan man ikke. I stedet for har man så undersøgt, og det ved jeg godt, det kan da godt have været inspireret fra andres side også mig, at man har undersøgt, man skulle kun have et lejemål på 5 år, 3-5 år, ikke et lejemål på 20 år eller 30 år eller for den sags skyld altså et køb. Det er det, der i givet fald kunne have været tilløkkende for os.

Det gør man ikke, men vi vil gerne spille det ud her og høre, hvad de andre partier siger til den egentlige renovering, til den egentlige flytning, hvor vi kan lave noget spændende cirkus. Det synes vi, der var sang i, musik i, det kunne virkelig bringe København op på en langt bedre cirkusfacilitet end det, vi kan få i dag.

Hvis det ikke er tilfældet, så vil jeg godt sige, at nu har jeg så ikke læst ændringsforslaget, for det var ikke nået hen til mig, da jeg skulle gå herop, men jeg må jo sige, at det er godt nok mange ting, man kan få for de 25-30 mio. kr., forvaltningen har vurderet, man i bedste fald kan få for grunden, hvis man ikke også skal løse forurening og dårlige bundforhold og alt sådan noget, betale for det.

Vi kunne både få renoveret Grøndalscentrets tag, vi kunne få nyt gulv i Bellahøjhallen, vi kunne i hvert fald begynde på overdækning af Bellahøjbadet, og vi kunne lave plejeplan for Bellahøjmarken plus noget mere. Alene Grøndalscentrets tag koster mig bekendt 35-40 mio. kr., det er i hvert fald det tal, jeg hørte for et par år siden, og der er ikke sket noget siden. Bellahøjhallens nye gulv går jeg også ud fra koster ganske mange penge. Så jeg er bange for, at det regnestykke, der blev stillet op, allerede har brugt pengene adskillige gange.

Så for at sige det ligeud: SF er ikke med på det forslag, der er stillet af de 4 partier, og vi kan ikke støtte det, så vi vil ikke stemme for det ændringsforslag. Vi vil derimod fastholde den nuværende placering, medmindre der i aften viser sig en bred stemning for at flytte til lokalisering C ude ved Fisketorvet, det synes vi kunne være spændende. Men hvis der ikke er det, så fastholder vi Cirkuspladsen på dens nuværende placering set med vores øjne og stemmer derfor imod det ændringsforslag, der nu er stillet.

Monica Thon (B): Vi vil meget gerne støtte Socialdemokratiet og de øvrige partier, som vil sælge grunden. Så i morgen når nu MetroXpres laver en overskrift, der hedder ”cirkusgrunden reddet”, så synes jeg, de som stemmer for det her, skal huske at sige, at så er der også lige 30 mio. kr., der ryger ud af vinduet. Det er jo ærgerligt nok, vi kunne nok have brugt de penge til noget andet.

Sådan lidt drilsk kunne man sige, at hvis man er bange for, at der ikke er plads nok nede på Grøndalscentrets parkeringsplads, så kunne man jo ihukommende, at Grøndalscentret jo skulle være revet ned for mange år siden, rive det ned og så lave en rigtig flot cirkusplads og så lave et nyt center et andet sted, hvor der var en flot sportsplads, hvor taget ikke skulle laves for 35 mio. kr. For den bygning bliver ved med at være driftskrævende ud over alle grænser, fordi den aldrig har været regnet til at skulle stå mere end 10 år.

Mikkel Warming (Ø): Lars Engberg startede med at sige, at Socialdemokratiet hele tiden har ønsket en bedre placering af cirkus i København. Jeg tror, formuleringen vel rettelig må være, ”Socialdemokratiet har hele tiden ønsket at sælge grunden og har derfor ledt med lys og lygte efter en anden placering til cirkus.” Fordi det er jo sådan, historien er.

Når vi kigger på forløbet, som Sven Milthers sagde, som er snart halvandet år gammelt, nemlig at Vej & Park fremlagde ønsket om at renovere Cirkusgrunden for at sikre bedre for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

hold, fordi de forhold, der er, ikke er gode nok, ej heller for publikum. Men at der var et ønske om at se på muligheden for at flytte cirkus, så man kunne komme til at sælge grunden.

Der var en meget lang eftersøgning og mange vurderinger, og det eneste alternativ, der var tilbage i juni måned sidste år, det var Grøndalscentrets parkeringsplads. Det er vurderet som en mulighed, et meget bredt flertal i Bygge- og Teknikudvalget kom frem til, det var der egentlig ikke grundlag for, at vi gerne ville fastholde cirkus der, hvor det er.

På trods af skal vi sige forskellige vanskeligheder, så blev denne renovering også vedtaget af et meget, meget bredt flertal i Borgerrepræsentationen i sidste måned.

Hvad har så ændret sig siden da andet end, at grunden åbenbart er steget meget i værdi, siden den kan finansiere så mange gode formål nu, hvad den ikke kunne sidst fordi det er en meget lang liste, der kan finansieres ved det her grundsalg, det må jeg sige.

Vi synes faktisk, der er musik, om jeg så må sige, i de ting, Sven Milthers kommer med omkring, skal cirkus flytte, og det kunne det da godt være, det var, jamen så skal man da se på noget med udviklingsmuligheder med plads til andre former for cirkus end dem, vi kender, f.eks. grunden bag Fisketorvet. Det synes vi kunne være spændende at diskutere.

Men det er også klart, at det ligger der et notat på bordene i dag, der siger ikke kan lade sig gøre, og så er der ikke sket noget, som kan få os til at ændre vores holdning fra juni sidste år, hvor vi stemte for at rovere Bellahøj Cirkusplads til gavn og glæde for cirkus og for de mange københavnere, som bruger det, som ser det.

Ole Hentzen (C): Det er jo en hjertesag for mange, for nogle er det en hjertesag at sælge, for andre er det en hjertesag, at Bellahøj har nogle faciliteter, som i hvert fald kan tilbydes til cirkusaktiviteter. Det var en diskussion, vi havde i 2003, vi har så haft den genoptaget her i 2004, og ingen har været i tvivl om, at Bellahøj under en eller anden facon var stedet, at cirkus kunne huses tilfredsstillende.

Der var mange, der sådan set sagde ja til, at kunne Bellahøjbadet ligesom blive opgraderet væsentligt ved, at der kom et provenu ved, at vi kunne sælge grunden og flytte cirkus over til Grøndalscentret, ja så o.k. da med det. Det har der været undersøgt gud og hvermand for, og jeg ved ikke, hvor mange der er, og det troede jeg egentlig var blevet slutscenen.

Nu har så SF opfundet, de må have nogle særlige forbindelser til bestyrelsen og direktionen i Skandia, altså Skanska og andre byggeselskaber om, at man absolut kan flytte cirkus til en plads, som altså ikke eksisterer af kommunal grund, men som SF af andre årsager, og det må være en skjult dagsorden, ligesom siger, så kan vi i hvert fald træne sagen så langt.

Der er intet belæg for overhovedet, at det kan ligge der, det er fremmed mands grund, og det genererer ikke SF, det gør det heller ikke i andre henseender, det er altså SF's problem også i denne henseende. Men det virker lidt idiotisk for at sige det mildt, så det kan vi ikke være med til.

Vi har i Den Konservative Gruppe, vil jeg gerne sige, nogle problemer med det sidste "at", for det er ikke en del af det aftalegrundlag, som vi har været indblandet i ved at flytte Cirkuspladsen fra den ene side af Bellahøj over til den anden. Der har det alene været finansieringen af svømmebassinerne, der har været på tale. Mens alle de øvrige udmærkede aktiviteter, som der er opremset her som mulighed, Grøndalscenter, Bellahøjhal, plejeplan for Bellahøjmarken og kultur- og fritidsfaciliteter i kvartersløft, er os totalt ukendte. Det har jeg fået bekræftet fra den samlede gruppe, det er totalt ukendt. Derfor kan man ikke få os til at stemme for det i aften. Det er helt nyt i forligskredsen i relation til det her, og det vil vi ikke stemme for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Vi vil gerne stemme for, at der selvfølgelig skal gå nogle penge, hvis man vedtager de andre ”at” er til selve svømmefaciliteterne, men alt det andet må gå ind i en diskussion forligspartierne imellem.

Der er andre ting, som absolut trænger sig på, der er faktisk nogle veje, som har nogle helvedes masse huller, som der ikke er blevet afsat penge til, snarere tværtimod, der er blevet snuppet nogle. Der er faktisk også noget rengøring i Indre By, som er blevet beskåret, fordi der ikke er penge dertil.

Selv om alle disse ting er udmærkede, så skal det i forligskredsen diskuteres, hvad et evt. provenu, ud over svømmebassinet, skal bruges til. Så derfor kan vi ikke stemme for det sidste ”at”.

Borgmester Søren Pind: Jeg må sige, at den forrige talers beskrivelse af situationen egentlige gjorde mig målløs, men kun bekræftede det, som var mit indtryk, da jeg for et ganske kort øjeblik siden blev spurgt, om jeg ikke nok ville stemme for dette forslag.

Det er kaos, det er manglende overblik, det siger jo alt om, hvordan samarbejdsforholdene er på det her Rådhus, at man kommer rendende i sidste øjeblik med en uigennemarbejdet indstilling med en masse forslag, som tydeligvis kun har et formål, og det er at genere kultur- og fritidsborgmesteren, fordi så kan man jo male et billede af, at det her vil han ikke være med til.

Jamen altså lad mig spille bolden lige tilbage igen. Venstre er villig til at tage pengene fra kassen, hvis det er det, der skal til. Jeg synes simpelt hen, den her fremgangsmåde er komplet uacceptabel, den er uværdig, og den er virkelig dårlig for klimaet her på Rådhuset.

Jeg er også nødt til at erindre om, at der rent faktisk er udstukket en række løfter til cirkus omkring de her ting. Og jeg synes, det er meget sigende, at der ingen offentlig debat har været om det her ændringsforslag før i allersidste øjeblik på et borgerrepræsentationsmøde, hvor ingen andre end de valgte her i salen har lejlighed til at udtale sig herom.

Man ved, at hvis sagen bliver udvalghenvist, så er sagen forsinket et år, og så har man endnu mere respit end den tid, man allerede har brugt. Det er en ulækker fremgangsmåde.

Louise Frevert (O): Jeg har altså ikke i sinde at kommentere de klimatiske forhold her på Rådhuset. Men der er jo mange interessante forslag, der er kommet på bordet her i dag. Der er det nye forslag, der er blevet delt rundt, der er forslaget fra SF, og det vil jeg gerne have lov til at kommentere.

Det synes jeg faktisk er utrolig visionært, når man tænker på, det er SF, der har fremsat det. Der er visioner i, der er god musik, og der er da en ide i, at man har en plads lige præcis i midten af København, hvor der er muligheder for parkering, der er mulighed for at have internationale cirkus, der kommer til byen. Det vil jeg gerne kvittere for.

Men jeg synes ikke, at det har været nok økonomisk belyst til, at man kan beslutte det. Men hvis det kommer op på et senere tidspunkt, så synes jeg absolut, det er værd at tage med ind i debatten måske oven i købet lave en forandring, sådan så man kan flytte cirkus derud permanent, det ville være en strålende idé. Men jeg tror ikke, at det er belyst nok rent økonomisk i hvert fald for Dansk Folkeparti til, at det kan effektueres.

Men vi vil gerne kvittere for de gode visioner og den gode musik, der er blevet spillet fra SF her i aften.

Men når det så er sagt, så vil jeg nok sige, at jeg forstår ikke, at man bliver ved med at komme med alle mulige forskellige forslag, fordi nu har det været aftalt i så lang tid, at man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

skulle renovere den plads ude på Bellahøj, man ved, at cirkus i årevis har haft et strålende sted at være. Man ved, at denne sag er blevet syltet til hudløshed, så kan jeg ikke forstå, at man pludselig skal komme med alle mulige forskellige krumspring for at rende fra aftalerne.

Så summa summarum det vil være, og det kunne godt forarge mig lidt det, som Lars Engberg sagde, rimelige forhold. Der er da ikke et udtryk, der er så middelmådigt som ”rimelig”. Det er da simpelt hen så dødssygt et udtryk at komme med, det tyder jo lige præcis på, at der ikke er noget, der er godt, der er ikke noget visionært, det er ikke engang dårligt, det er rimeligt. Det er sådan ud ad landevejen, det er da kedeligt, hr. Lars Engberg at komme med sådan et udsagn.

Fordi når der ikke er et godt forslag i det, når man ikke kan forbedre forholdene for cirkus, så synes jeg overhovedet ikke, der er nogen grund til at flytte det, ikke engang uanset hvordan der vil være med økonomi i det. Man forbedrer jo ikke forholdene for cirkus, tværtimod, man gemmer dem af vejen bag en betonblok, så man overhovedet ikke kan se cirkus. Hvor er så PR-værdien, hvor er parkeringsmulighederne for dem, der kommer.

Jeg mener virkelig, at det er at sætte gode intentioner til side, også for cirkusfolket i årevis har haft et sted, man har tradition for det, det skal være et sted som det, som er synligt, og hvor der er gode parkeringsmuligheder, hvor vi skal have vores cirkus i København.

Så lad mig sige det tydeligt, hvis jeg ikke har sagt det tydeligt nok, vi synes, at den indstilling, der er kommet er strålende og ikke kun rimelig.

Mona Heiberg (A): Louise Freverts baggrund fornægter sig ikke ej heller med sprogbrug. Det må da være indholdet, der gælder i denne sammenhæng.

Så vil jeg sige til hr. Søren Pind, som selvfølgelig ikke er til stede i salen, at en sober og konstruktiv dialog, ja, det må jeg nok sige, det virker umådelig sobert og konstruktivt det, Søren Pind går op på talerstolen og siger herfra. Det er helt utroligt, at hr. Søren Pind i det ene punkt på dagsordenen kan mane til ro og orden og sober og konstruktiv dialog, hvorefter hr. Søren Pind går op på talerstolen og sviner et forslag til, fordi det kommer i sidste øjeblik.

Jeg må sige, jeg er målløs, og hvem der er hykler i denne her sag, det kan vi jo diskutere bagefter, hr. Søren Pind. Men jeg har bare set borgmester Martin Geertsen, som jo virkelig brænder for sit eget område, det må man give ham, Martin Geertsen brænder for idrætten i byen, Martin Geertsen brænder for kulturen i byen. Jeg synes faktisk, at borgmester Martin Geertsen gør det på en god og også konstruktiv måde.

Jeg blev simpelt hen så – undskyld min accent, Søren Pind, men sådan er det med os indvandrere nogle gange – jeg blev simpelt hen så glad, da jeg så borgmesteren så i TV Lorry forleden aften og virkelig vise frem de faciliteter, der var slidte, de faciliteter der ikke var tilstrækkeligt vedligeholdt og ønskede, at området skulle få nogle penge.

Dette forslag, som vi har fremlagt nu, som åbenbart ikke nyder fremme, vil jeg bare sige, at det tilkendegiver, at vi gerne vil give Bellahøjbadet nogle penge til at renovere badet for. Vi ved da godt, at når vi har listet op forskellige faciliteter i dette ændringsforslag, så kan det ikke dække det hele.

Derfor vil jeg give hr. Ole Hentzen ret, at vi sætter et punktum efter Bellahøjbadet, sløjfer de andre faciliteter, der derefter er nævnt. Det vil jeg meget gerne tilkendegive, at det er for os fuldstændig tilstrækkeligt, at det er det, vi fokuserer på, at det er den facilitet, de penge skal gå til, og at det er der, vi laver indstillingen udelukkende på dette.

Så det er helt, helt i orden med os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Så vil jeg sige til hr. Sven Milthers, at der ligger altså et notat på hr. Milthers plads, hvor konklusionen er, at muligheden for at opnå en lejeaftale af længere varighed med Skanska til brug for cirkus er således ikke en farbar løsning. Altså har man undersøgt den pågældende grund ved Fisketorvet, som SF meget gerne jo vil have. Det kan altså bare ikke lade sig gøre på de betingelser, som man havde ønsket.

Så kan man jo, som hr. Bondam også har foreslået, lede efter en anden grund, hvor de store elitære internationale cirkus og andet kunne placeres. Men denne grund er altså ikke en mulighed, vil jeg bare sige.

Så med disse ord, så vil jeg selvfølgelig stærkt anbefale, at man får den pågældende salgssum til at renovere nogle idrætsfaciliteter i denne by.

Borgmester Martin Geertsen: Jeg vil starte med at glæde mig over, at Mona Heiberg synes, at jeg var god på TV her forleden aften, det er jo altid rart. Jeg tror, jeg vil vende sådan et ordspil lidt om og sige med den slags fjender, så behøver jeg sådan set ikke rigtigt nogen venner.

Det som kalder mig herop, jeg skal ikke gøre mig ekspert i, hvilke cirkustelte der kan være hvor. Det der bringer mig herop det er den del af indstillingen, som handler om, hvad provenuet evt. skulle bruges til. Der bliver jeg nødt til at spørge Mona Heiberg og overborgmesteren, vi har jo tidligere haft en udbredt enighed her i Borgerrepræsentationen om, at den første nye svømmehal, der skulle bygges i København, skulle ligge i Valby.

Nu kan jeg se, at man har lavet om på den prioritet, at flertallet med Socialdemokraterne i spidsen har lavet om på den prioritet, at nu er det lige pludselig Bellahøjbadet, som har førsteprioritet, det er der, den første nye svømmehal skal ligge. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå, det er direkte imod en beslutning vedtaget her i Borgerrepræsentationen om, at det er Valby, der står først for tur.

Så jeg skal bare bede om, at overborgmesteren eller Mona Heiberg vejleder mig lidt i, hvad jeg skal sige til Flemming Saugmann fra Valby Bladet, næste gang han ringer mig op og spørger, hvad sker der egentlig med svømmehallen i Valby, fordi nu er der altså lavet om på prioriteten, kan jeg se ud af dels det, som jeg kan læse her, og det, Mona Heiberg lige har sagt her fra talerstolen.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg skal ikke holde et langt oplæg, da jeg jo ikke sidder i Kulturudvalget. Blot vil jeg sige, at CD støtter det ændringsforslag, der hedder, at man flytter Cirkuspladsen til parkeringspladserne, og at merprovenuet bliver anvendt til renovering af Grøndalscentret og Bellahøjhallen.

Synligt eller ikke synligt, for mig at se vil et sådant kæmpetelt kunne ses, uanset om man har den der, hvor den er i dag eller har været stillet op tidligere, og der hvor den vil blive stillet op i parkeringspladsen. Jeg tror, folk nok skal se den og nok skal finde den, der hvor den kommer til at ligge.

Jens Kjær Christensen (Ø): Man må jo respektere, at budgetpartnerne har ret til at gøre, hvad pokker de vil, om det er kvalificeret eller ej. Det her er ikke noget budgetspørgsmål for parter, der har indgået budget for 2004, det er jo helt klart. Vi har truffet en beslutning her i Borgerrepræsentationen sidste år, som nogle åbenbart har en eller anden besynderlig særlig interesse i hele tiden om at lave om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Nu foreslår man det her grandiose, at nu skal man flytte ned ved siden af Grøndalscentret og åbenbart læne sig op ad bygningen, så den ikke falder sammen, når teltet altså vel at mærke er slået op.

Det er et meget visionsløst forslag. Der er 2 elementer, jeg vil kommentere her. Det ene er spørgsmålet om, hvad de mange rare penge skal gå til, vi har idrætspolitiske redegørelser, alle mulige prioriteringer, som jævnt hen ad vejen flertallet på kryds og tværs har respekteret i vid udstrækning.

Martin Geertsen var oppe lige her før og nævne og sige, hvor pokker er Valby blevet af, og det vil jeg da også gerne spørge om. Fordi når jeg hører Mona Heiberg trækker det sidste ”at”, så lyder det som om, der er total forvirring om, hvad der er gang i, og hvem der skal bruge pengene og til hvad.

Jeg havde den fornemmelse, at flertalsparterne skulle holde møde her i sommeren, nu når det her ekstraordinære ejendomssalg var overstået, og der var fyldt med penge i kassen, og vi ved jo alle sammen, at der er flere svømmehaller på tegnebrættet.

Det medfører, fordi Ole Hentzen er oppe og sige, jamen De Konservative de er kun med til forbedring af Bellahøjbadet, så er det, jeg spørger, med de tal, der hidtil er nævnt i denne her debat, hvad er det, man vil forbedre ved Bellahøjbadet for det lille beløb, der er nævnt i forbindelse med salget af trekantsgrunden. Hvad er det, man vil lave?

Jeg har aldrig set en indstilling, som handler om store beløb, endnu større end det, der fremkommer ved et salg, at man behandler, hvad det er, der skal ske på en så tynd og lemfældig måde, hvor der overhovedet ikke er beskrevet noget som helst, og hvor det åbenbart er tydeligt, at dem som bliver præsenteret som parterne bag forslaget, ikke er parter bag forslaget.

Det har ikke noget med klima at gøre, det er bare dårlig arbejdsstil. Det er ikke gennemarbejdet, der er ikke en kæft, der aner, hvad de snakker om. Nå, nu er det trukket.

Så er Sven Milthers heroppe, og der synes jeg, at det er jo skamfuldt, at De Radikale kan være så perspektivløse, at de ikke engang kan se, at når vi nu har gået og kritiseret Kalvebod Brygges udvikling og bebyggelse, og vi går og ævler om planer, blå planer og grønne planer, menneskelige planer, ned til vandet, byen til vandet, jeg skal give dig, så hver gang der så var en mulighed for dog at lave noget, der gav et perspektiv både cirkus og alle mulige andre mærkelige ting, kan der finde sted nede på den pågældende grund bag Fisketorvet, hvorfor bider man så ikke til bolle og siger, det var sgu da egentlig, undskyld mig udtrykket, en god ide det der.

Der er penge fra trekantsområdet, så man kan godt finansiere det her køb, om det er 17 mio. kr. præcis, det skal jeg ikke udtale mig om, men man skal da gå ind der, hvor der er sammenhæng i forhold til den politik, vi gerne prøver at fremme i alle andre sammenhænge. Det er der perspektiv i.

Derfor vil jeg selvfølgelig sige, og det er i forlængelse af, hvad Mikkel Warming har sagt én gang, det er jo den vej, man skal rette. Jeg ved godt, vi har dummet os, og flertallet har forsøgt at forhindre, at cirkusfolket kunne få bedre vilkår. Med kniven for struben om, at det bliver for sent, så vil jeg sige, at det her er for vigtig en sag til, at den ikke lander rigtigt. Det perspektivrige er at få også cirkus ned til vandet.

Klaus Bondam (B): Nu havde jeg ellers lige tænkt mig at starte mit indlæg med at rose Jens Kjær Christensen fra Enhedslisten, men det bliver unægtelig en lille smule svært nu. Men jeg vover det alligevel og vender den anden kind til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Det Radikale Venstre forstår faktisk godt noget af det, som Enhedslisten giver udtryk for omkring de manglende perspektiver og de manglende visioner i det her. Lad os slå det fast en gang for alle, at Det Radikale Venstre står ved, hvad vi har sagt før, vi så gerne en stor cirkus-/markedsplads, hvor der var plads til gammel traditionel dansk cirkus, hvor der var plads til moderne franske nycirkusser og andre større cirkuslignende arrangementer. Vi så gerne en plads, hvor der var plads til store rockarrangementer, vi så gerne en plads, hvor der var plads til markedsarrangementer.

Men vores tanker er nu aldrig gået i retning af Fisketorvet, de har mere bevæget sig ud omkring Ørestaden, omkring Bellacentret, det vil jeg bare lige slå fast.

Men når det er sagt, så vil vi også sige, at det i vores øjne er fuldstændig mangel på logik og almindeligt ræsonnement at investere 650.000 kr. i en grund, som giver en årlig lejeindtægt på 135.000 kr. Vi har med en grund at gøre, som har en ualmindelig attraktiv beliggenhed tæt ved motorvejsudfletningen, og som er meget synlig. Vi tror, at den for mange investorer vil have en meget attraktiv og god beliggenhed og vil kunne indbringe en god salgssum.

Men Det Radikale Venstre hopper ikke på SF's forslag om at flytte værdier fra et sted til et andet. Om det så er Fisketorvet, eller om det er et andet grundkøb, der er tale om. Det eneste, vi kan håbe på i denne sag, for det lader åbenbart til, at indstillingen i sin foreliggende form går igennem, det eneste, vi kan håbe på i denne sag, er, at en relativ lille og rimelig, fru Louise Frevert, investering gør grunden endnu mere attraktiv i salgsøjemed.

Som Monica Thon, min partifælle, påpeger, så er standen i Grøndalscentret alt andet end god, og hvis vi skal være ærlige og se hinanden i øjnene og se os selv dybt ind i øjnene, så ved vi jo også godt, at det skrækkelige, rædselsfulde byggeri ikke bliver stående til evig tid. Grøndalscentret skulle have været revet ned for mange, mange år siden.

Vi snakker nu i vores øjne om en midlertidig flytning af cirkus under en kilometer ned ad den samme vej. Ad åre finder vi forhåbentlig en bedre løsning for Grøndalscentret og får skaffet midler til et nyt Grøndalscenter. Gad vide om vi så ikke også ad åre kunne få skabt denne store rummelige markeds-cirkusplads, som vi gerne ser.

Lars Engberg (A): Det er blevet sagt, så jeg skal ikke gøre det langt, jeg kan ikke forstå, at SF og nu åbenbart også Enhedslisten mener, at Fisketorvet og den der model C eller areal C eller valgmulighed C er den eneste rigtige, når det klart og tydeligt står i det notat, der kommer, det er ikke en praktisk mulighed, man kan ikke få en lejeaftale for mere end et år.

Der er da ingen, der vil bruge hverken penge eller energi eller noget som helst på at sætte sig på et område, som man ikke kan få for mere end et år. Det er ikke nogen realistisk mulighed, det er ikke nogen praktisk mulighed. Jeg kan ikke forstå, at man vil blive ved med at snakke om, at man vil ned til vandet, ned til Fisketorvet osv. Det er ikke realistisk.

Må jeg så sige til Louise Frevert, hvis hovedsynspunkt var, at det er synd for cirkus, at de skal gemmes væk ovre ved Grøndalscentret. Det forstår jeg ikke, ingen af de 2 cirkus, der bruger den plads, lever af, at tilfældigt forbipasserende kører ind og køber en billet, det har intet som helst med det at gøre.

Der bliver betydeligt bedre parkeringsforhold ovre ved Grøndalscentret, det tror jeg betyder nok så meget for, hvor mange besøgende der kommer.

Lad mig så sige til Venstre og Søren Pind, at jeg synes, det havde klædt Søren Pind, hvis han i stedet for sådan forskellige ordudgydelser havde forholdt sig til det forslag, som vi faktisk stiller, det var der ikke et ord om. Men tværtimod så beskylder han os for at genere kultur- og fritidsborgmesteren. Tænk, det havde jeg virkelig meget svært ved at forstå.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Her kommer vi med nogle forslag, som bestemt ikke genererer, det er i hvert fald slet ikke meningen at genere borgmester Martin Geertsen, faktisk tværtimod. Vi kommer med nogle forslag om, at et provenu skal bruges til at puste lidt liv i borgmesterens område. Jeg kan slet ikke forstå, hvordan man kan vende tingene så meget på hovedet, at man siger, at det er da også at genere borgmester Martin Geertsen, medmindre man forudsætter, at borgmester Martin Geertsens hovedinteresse det er, at hans eget område ikke skal udvikle sig. Det tror jeg ikke på. Men det er den måde, man må forstå borgmester Søren Pind på.

Så var det sådan en enkelt sætning, som borgmester Søren Pind sådan nævnte, jamen Venstre er villig til at tage pengene fra kassen. Den lader vi lige stå et øjeblik, fordi det er vel nok i virkeligheden temmelig karakteristisk for Venstre i den senere tid, at man bliver mere og mere ansvarsløs i omgangen med kommunens penge eller rettere sagt skatteborgernes penge, hvis jeg skal tale det sprog, som også Venstre forstår.

Venstre er villig til at tage pengene fra kassen. Ja, jeg synes, det er tankevækkende.

(Kort bemærkning).

Borgmester Søren Pind: Jeg ved egentlig ikke rigtigt, hvad det er, der foregår lige i øjeblikket. Forleden dag var den politiske ordfører for Socialdemokraterne i fjernsynet og meddelte, at bygge- og teknikforvaltningen skulle rationalisere sig ud af 150 mio. kr. Det ville sådan være en afskedigelse på 500-600 mand eller sådan noget i den retning.

Nu klandrer Lars Engberg så mig for den ellers traditionelle socialdemokratiske holdning, med at man bare kan pøse skatteborgernes penge ud over alting.

Så det kan godt være, det er lidt af den omvendte verden, men når jeg sagde, hvad jeg sagde, så var det, fordi det her helt tydeligvis er et forsøg på at udstille, at Martin Geertsen som kulturborgmester ikke vil stemme for et finansieringsforslag, som ellers opfylder nogle af de ting, som Venstre meget varmhjertet brænder for.

Den situation kan jeg ikke stille Venstre i, og derfor må jeg bare sige, hvis det er det spil, vi spiller, så spiller vi med. Men ligefrem gå op og klandre os for uansvarlighed, nu er der jo ikke noget, der er vedtaget endnu, men det skal bare ikke hedde sig i morgen i aviserne, at Venstre ikke ønsker de projekter gennemført, for det gør vi.

Sven Milthers (F): Jeg vil godt sige til Monica Thon, det er sagt allerede fra Enhedslisten, jeg vil godt gentage det her, det er jo bl.a. med en kulturpolitisk begrundelse, vi syntes, det kunne være spændende at lave en ordentlig cirkusplads.

Der vil jeg så godt følge op på det, Klaus Bondam sagde, jamen jeg synes da, det kunne være en udmærket idé, at man på et tidspunkt kunne revidere den del af Bellahøjmarken, som i dag er bebygget og har parkeringsanlæg og alt muligt andet til nogle forskellige ting, hvor vi bl.a. kunne tilgodese et moderne cirkus, sørge for at der var de fornødne faciliteter til det. Hvor der kunne sikres alle disse ting, det synes jeg da er en glimrende idé.

Der vil jeg da være glad for, at vi til den tid så også har en mulighed for måske at finansiere det ved, at vi så kan flytte cirkus derover og så kan afhænde den nuværende cirkusplads. Men det er altså i en samlet plan, og det er ikke det mismask, der nu ligger.

Jeg skal over for Ole Hentzen afkræfte, at SF skulle have nogle særlige relationer til godt nok et eller andet selskab, jeg ikke helt ved, hvad er for et, du kaldte det Skandia, men jeg går ud fra, at det, der var tale om, var Skanska, som mig bekendt ejer grunden derude. Vi har ingen relationer, vi har ikke drøftet det på noget tidspunkt, du kan være ganske rolig, det er ikke det, der ligger bag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Det er simpelt hen, fordi vi har en vision om, at hvis man skal noget, så må det også være noget, der rækker fremefter, sådan er det.

Så vil jeg godt understrege, at SF selvfølgelig står bag ved det, der står i budgetforliget for 2004, og jeg mener også, vi deltager loyalt i arbejdet for at fremskaffe finansiering til de projekter, der er nævnt i budgetforligsaftalen.

Vi mener, at der rigeligt kan skaffes penge til nogle af de finansieringsforslag, der er. Ikke nødvendigvis til de projekter, som nogle stiller op, og de budgetter, som nogle stiller op, men vi mener, der udmærket kan skabes finansiering også med en aftale i løbet af i år, hvor vi finansierer svømmebadet og svømmehaller både i Valby og Hellerup. Men det bliver muligvis nogle projekter, som vi ikke har set på endnu, det kan godt være. Men vi mener, det er fuldt forsvarligt, og vi kan skabe udmærkede løsninger på det punkt.

For det, jeg ikke vil være med til eller ikke synes er rimeligt, det er jo det næste, Søren Pind har været oppe og fortælle, hvordan kulturborgmesteren kan komme ud og hænge, jeg ved jo også godt, hvad der kan blive skrevet i Brønshøj-Husum Bladet i næste uge om, hvordan Sven Milthers har stemt imod, at vi nu får renoveret Bellahøjbadet.

Det vil jeg godt understrege, det er der overhovedet ikke nogen tale om. Vi vil meget gerne være med til at lave de projekter, og vi mener også godt, at finansieringen kan findes. Det er blot ikke på bekostning af den nuværende cirkusplads, sådan hænger spillet ikke sammen.

Så det tager vi nogle yderligere diskussioner om i budgetforligskredsen for 2004, og selvfølgelig deltager vi aktivt og reelt i det arbejde.

Så vil jeg godt til Klaus Bondam sige, nu er han heller ikke, jo han er kommet ind, at det blev sagt, at det var dyrt med en investering på 650.000 kr. for at få 135.000 kr. i leje. Det er faktisk en tilbagebetaling på 5 år. Nu går jeg ud fra, at der var tale om en fortaleselse i forhold til den samlede investering og alt muligt andet, men det var bare lige sammenligningen.

Den ekstraomkostning, der er nu, er for det første finansieret inden for Vej & Parks ramme, det er altså ikke nogen nye penge, der skal hentes over fra kassen til Bygge- og Teknikudvalget, det tages inden for den eksisterende ramme, og altså de ekstra penge er tilbagebetalt i løbet af 5 år med den leje, der ligger i dag, og så må man jo se på det.

Så altså lige for at understrege, SF vil meget gerne være med til at lave en udvikling, hvor vi sikrer et flot kulturelt idrætscenter osv. omkring det nuværende Grøndalscenter, når vi har det klart, må vi så også finde ud af, om det kan finansieres.

Men som sagt der er mange ønsker til finansiering, der er mange projekter, dem må vi prioritere. Vi synes ikke, det skal ske nu på bekostning af den nuværende cirkusplads.

Mona Heiberg (A): Der er jo både ytringsfrihed og pressefrihed i dette land, så hvad der kommer i avisen, vil jeg ikke garantere for, borgmester Martin Geertsen eller hr. Sven Milthers. Men det er vel ikke den, der skal sætte dagsordenen, men hvis man nu så gerne vil være med.

Søren Pind sagde lige før, vi vil gerne have det gennemført, og vi har ikke set afstemningen endnu, så giver det mig et lille håb, må jeg sige, at Venstre selvfølgelig gerne vil det her, fordi Venstre vil så gerne have renoveret vores idrætsfaciliteter, hvilket jeg er fuldstændig enig med Venstre i.

Men hvad borgmester Martin Geertsen skal sige til Flemming Saugmann, det ved jeg jo ikke, men jeg ville sige, hvis det var mig, der skulle udtale mig, at selvfølgelig bygger vi en svømmehal i Valby. Det har vi været enige om, og det er vi stadig væk enige om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Og så laver vi en renovering, starter renoveringen af Bellahøj, men det vil jeg ikke stemme for, det må Martin Geertsen jo sige, hvis han ikke vil stemme for det. For det her er jo faktisk en enestående chance for at få startet en forbedring og en renovering. Hvis man kigger på teksten i det omdelte ændringsforslag, så står der:

”Indstilling om anvendelse af provenuet til forbedring af Bellahøjbadet.”

Jeg ved jo som alle andre her i salen, at borgmester Martin Geertsen gerne så den anden svømmehal på Amager. Nu har vi jo besluttet, at vi skal have en i Valby, og så siger vi, at vi vil gerne forbedre Bellahøjbadet, det er, hvad der står i det her ændringsforslag.

Hr. Søren Pind vil gerne have det gennemført, og hvis Søren Pind ikke vil tage pengene af kassen, så har han her muligheden for at forbedre Bellahøjbadet.

Borgmester Martin Geertsen: Det man i hvert fald kan sige om den her debat, der er et gode ved denne debat, det er, at vi for første gang får mulighed for at diskutere hele svømmehalssituationen i København, for indtil nu er den jo foregået i, jeg ved ikke, hvor røgfyldte de er, men i hvert fald bag lukkede døre oppe på overborgmesterens kontor.

Alle de diskussioner, der har været om svømmehaller her i kommunen, de er udkast, der er lavet til såvel aftale- som pressemeddelelser. Det er jo noget, som er foregået bag lukkede døre på overborgmesterens kontor og har ikke været ude til en bred offentlig debat om, hvor skal svømmehallerne i København i virkeligheden placeres. Det har man valgt at køre som en fuldstændig tillukket debat.

Når nu Mona Heiberg ikke kan retvise mig specielt godt i, hvad jeg skal sige til Flemming Saugmann, så vil jeg prøve at vende spørgsmålet om, og så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad overborgmesteren så vil sige til Flemming Saugmann, når Flemming Saugmann ringer til overborgmesteren og siger, ”du, Jens, du sagde for et års tid siden godt og vel til Valbyborgerne til Valby Bladet, at den næste nye svømmehalsinvestering i København kom til at ligge i Valby.”

Jeg kunne godt tænke mig at få overborgmesteren til at bekræfte, at det var det, han sagde til Flemming Saugmann, da både overborgmesteren og jeg i en sjældent set samdrægtighed var ude og sige, at den næste svømmehalsinvestering skulle foretages i Valby.

Kan overborgmesteren løfte sløret for, hvad hans melding nu vil være til Valbyborgerne, når der tydeligvis, som det fremgår af denne indstilling og dette forslag, er lavet fuldstændig om på prioriteringerne for så vidt angår svømmehalsinvesteringer i København. Jeg kunne godt tænke mig, at overborgmesteren løftede bare en lille smule af sløret for, hvad han vil svare Flemming Saugmann.

Borgmester Søren Pind: Helt ærligt, Mona Heiberg, hele Mona Heibergs tale, den sidste del, som var rettet til mig, afslører jo komplet den socialdemokratiske strategi, og det er jo lige, så man står og krummer tæer.

Der er ét formål med det her, og det er, at de ønsker, vi har fremsat gennem de sidste år til, hvad der skal laves, det skal partout finansieres. Og det må man sige, det er sandelig meget, der skal finansieres ved salg af den grund, eksplosivt meget må jeg sige. Det skal partout finansieres lige nu til et forslag, vi lige er blevet præsenteret for.

Og så kan man ellers bagefter, tror man, gå ud og bilde den københavnske befolkning ind, at sådan forhandler man seriøst i Københavns Kommune. Det er sådan, man samarbejder mellem partierne, det er sådan, man fører forhandlinger om, hvordan man skaffer penge til nødvendige investeringer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Jeg synes ikke, den går, og jeg synes egentlig, det er lidt ærgerligt, fordi vi indgår til hver en tid gerne i en konstruktiv dialog, og nu sænker jeg meget bevidst mit lydniveau, vi indgår til enhver tid gerne i en konstruktiv dialog om, i hvilken retning den her by skal bevæge sig. Sandheden er jo bare, at vi har ikke hørt et ord fra Socialdemokraterne i den sidste meget lange tid.

Derfor kan jeg kun opfordre til, at det brede samarbejde, som tidligere har kendetegnet den her forsamling, bliver genetableret.

Jens Kjær Christensen (Ø): Nu skal man jo også passe på, så jeg vil starte med at udrydde noget, der kan ligne en groende misforståelse. Venstre har ikke særlig meget betydning for den politik, der er blevet ført, heller ikke på idrætsområdet. I hvert fald ikke mere end Enhedslisten har.

Så vi skal ikke ligesom gøre Venstre til dyret i åbenbaringen, at de har fremlagt nogle særlige planer. Det har de ikke, det kan jeg love jer. Men det afgørende i spørgsmålet om idrætsfaciliteter er, at der faktisk har været bred enighed i den her Borgerrepræsentation.

Hvem der så ønsker at tage æren for det ene og det andet, lad det være, hvad det er, men der har været en bred enighed. Det er selvfølgelig til skade også for selve det, det handler om, idrætsudfoldelsen, hvis vi nu her i det næste halvandet år frem til næste kommunevalg skal gennemgå sådanne nogle seancer, som vi er vidner til i dag.

Jeg har sagt, det vil jeg ikke gentage, at forarbejdet og forslaget, der ligger, er talentløst.

Jeg vil gerne spørge overborgmesteren, om det er rigtigt, at man skal forbedre Bellahøjbadet. I dansk terminologi betyder forbedring forskellige ting, er det reparation, renovering, eller er det nybyggeri. Og undskyld, jeg bliver nødt til at stille spørgsmålet, for vi ved jo, hvad budgetparterne sidder og diskuterer. O.k. vi ved, de måske ikke kan blive enige, vi ved også, at de måske ikke kan finde pengene eller ikke har fundet dem endnu, eller en del af dem ikke aner, hvor pengene kommer fra.

Derfor når man kommer og foreslår noget med forbedring, så er det vel fair nok, at man oplyser forsamlingen om, om man vil bygge en helt ny svømmehal, eller man vil lappe et par huller i betonen under vandoverfladen. Det er det ene. Det andet er Valby.

Jeg forstår godt, borgmester Martin Geertsen stiller spørgsmål, fordi i sidste uge var jeg ude sammen med Mogens Lønborg som de to eneste fra Borgerrepræsentationen til en diskussion om en selvstændig Valby Kommune – undskyld, Bente Frost kom, ikke til tiden, det er rigtigt, Bente Frost, alt tilgivet. Men der sagde jeg også selv, jamen altså man skulle forklare, diskutere om forholdene og alt det dejlige, der var sket i Valby, hvad der vitterligt er, også det, der er på vej til at ske, så begyndte vi også at diskutere og forklare om den her svømmehal, der var på vej.

Derfor er det selvfølgelig mærkeligt, at der kommer en indstilling her, hvor den svømmehal, som i øvrigt er nævnt i dette års budgetforligsaftalestof, at der ikke står, at pengene går til forbedringer eller nye svømmefaciliteter i Valby, da det jo har været den første prioritet. Det er jo det, der er logikken, og det vil det jo være, undskyld mig, i den ånd. I virkeligheden kan SF med rimelighed påstå, at der er tale om aftalebrud, når det ikke er Valby, der står der, men Bellahøj i stedet for. Jamen det er sådan, det fungerer.

Da vi ikke har adgang til disse meget interessante forhandlinger på højt niveau, så bliver vi nødt til, når vi hører, at der kommer sådan et forslag på banen at bore i det for at få et indtryk af, om man i virkeligheden er ved at ændre politikken. Der har vi altså ikke andet forsamlingsrum end det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. marts 2004**

Men det var til overborgmesteren, vil man rive Bellahøjbadet ned og bygge et nyt, er der ændret på prioriteringen, om hvilke svømmeanlæg der bygges først.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Jeg tror, det er gået op for Jens Kjær Christensen, jeg har måske et særligt lod og andel i den her formulering. Jeg skal bare til opklaring for Enhedslisten og specielt for Jens Kjær Christensen sige, at hvis man forbedrer faciliteterne ved Bellahøjbadet, så er det efter vores terminologi også muligt at forny det. Men det er en forbedring af Bellahøjbadet, det kan være en overdækning, det kan være helt nyt, men Bellahøjbadet er en institution, og den skal absolut forbedres.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal bare for at – nu er vi jo langt ved siden af den diskussion, der handler om Cirkuspladsen – jeg skal bare sige til Martin Geertsen, nu ved jeg ikke, hvilket af spørgsmålene jeg skal svare først på, om det var, hvad Martin Geertsen skulle sige, eller hvad jeg ville sige.

Jeg vil sige det på den måde, for jeg kunne jo godt sige, nej jeg vil sige det på den pæne måde. Martin Geertsen kan sige til Flemming Saugmann, at der er vedtaget, og det er ikke foregået i skjul, det er foregået her i salen, der er vedtaget et budget, og i det budget står der, at der skal bygges en svømmehal i Valby. Det handler den her sag sådan set ikke om.

Og så er det besluttet, at der skal ske en renovering, overdækning, eller hvilken formulering det nu er, vi bruger i budgetforliget. Dette forslag med disse beskedne 25 mio. kr. i den sammenhæng er ikke de 25 mio. kr., der skal klare Bellahøj. Der kommer forslag om etablering af svømmehal i Valby, og der kommer forslag om renovering, overdækning af Bellahøjbadet. Det sidste kan ikke klares for 25 mio. kr.

Det drøftes i øjeblikket, og det ved Martin Geertsen, det har været drøftet mellem budgetforligspartierne igennem et par måneder. Det kommer der konkrete forslag til.

Så ja, der kommer svømmehal i Valby, og ja der sker en renovering, udbygning og overdækning, eller hvad det nu bliver af Bellahøjbadet. Det har ikke noget med det her lille beskedne forslag, som i den oprindelige udgave, nu er den rettet til, handlede om at prøve at se, hvad det var for nogle ting, der skal ske på Bellahøj og rundt om Bellahøjmarken og på den anden side ovre omkring den gamle HT-grund. Det er det, der har været intentionerne i det.

Så jeg vil sige til Flemming Saugmann det samme, som Martin Geertsen bør sige, der er vedtaget et budget, og de, der står bag det budget, de kommer med konkrete forslag på de 2 haller.

Borgmester **Martin Geertsen**: Jamen det var da dejligt med sådan en sjældent set åbenhed i forhold til svømmehalsdiskussionen i København, eller skulle man sige på overborgmesterens kontor.

For overborgmesteren siger det jo sådan set meget præcist. Det her er første etape i renovering og overdækning af Bellahøjbadet, og lige pludselig har man lavet om i prioriteringen, således at det er Bellahøjbadet, som står foran en investering i Valby. Det vil sige, at overborgmesteren er løbet fra det løfte, som han gav Valbyborgerne for et års tid siden. Det synes jeg, overborgmesteren skal forklare vælgerne i Valby.

Jeg synes, det er ganske glimrende, at man får overdækket Bellahøjbadet, det har jeg ingen problemer med, får renoveret osv., men den prioritering, som overborgmesteren tidligere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

har meldt ud, har været, at man skulle lave den første svømmehalsinvestering i Valby. Det løfte er overborgmesteren nu løbet fra desværre.

Mona Heiberg (A): Nu ved Martin Geertsen, at jeg har arbejdet med hørehæmmede mennesker i mange, mange år, og det er lige før, man skal ty til tegnsproget her, Martin Geertsen, for at fremme forståelsen.

Der er citeret fra forligskredsens budgettekst, at det er Valby, der står på dagsordenen, og det vil jeg bare understrege, det gør den stadig væk, og det bliver ikke lavet om.

Men vi har altså også sagt, at vi gerne vil have en svømmehal mere. Og som hr. Ole Hentzen jo ganske rigtigt siger, måske kan pengene gå ind, altså 25 mio. kr. kan man ikke bygge en svømmehal for, gå ind i en nybygning eller en forbedring, sådan er det, og så enkelt er det, og der er ikke nogen prioriteter, der er lavet om.

Klaus Bondam (B): Min gode ven, Mona Heiberg, hev ordene ud af munden på mig. Borgmester Martin Geertsen, du har simpelt hen ikke hørt, hvad overborgmesteren lige sagde, og jeg vil bare sige, Det Radikale Venstre bakker op om, at vi snakker om 2 sideordnede svømmehalsprojekter.

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti og Centrum Demokraterne stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at 1. og 2. at i indstillingen udgår og erstattes af følgende:

- at det besluttes ikke at gennemføre renoveringen af den nuværende cirkusplads
- at cirkuspladsen fra næste sæson 2005 flytter til parkeringsarealet sydvest for Grøndals Centret
- at de i Bygge- og Teknikudvalget afsatte midler på 4,15 mill. kr. til renovering af den nuværende cirkusplads reserveres til arbejder i forbindelse med flytning af pladsen
- at Økonomiudvalget udarbejder indstilling til Borgerrepræsentationen om salg af det areal, hvor der i dag afholdes cirkusarrangementer (hjørnet af Borups Allé og Hulgaardsvej – parcel af matr. nr. 7 a Utterslev) samt
- at Økonomiudvalget på baggrund af indstilling fra hhv. Bygge- og Teknikudvalget samt Kultur- og Fritidsudvalget udarbejder indstilling om anvendelse af provenuet til forbedring af Bellahøj Badet."

Ændringsforslaget blev forkastet med 27 stemmer imod 25.

Før stemte: A, B, C og D.

Imod stemte: F, O, V og Ø.

Indstillingen blev herefter godkendt med 46 stemmer imod 5. 1 undlod.

Før stemte: A (med undtagelse af Winnie Larsen-Jensen), B, D, F, O, V og Ø.

Imod stemte: C.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af A (Winnie Larsen-Jensen).

6) BR 92/04. Enghavevej - Cykelstier

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Indstilling om, at der anlægges cykelstier mv. på Enghavevej som beskrevet i denne indstilling, at der gives en anlægsbevilling på 10,275 mio. kr. til gennemførelse af projektet på Vej & Parks anlægsramme, konto 2.22.3, Vejanlæg, samt at der gives en indtægtsbevilling på kr. 275.000,- på konto 2.22.3 svarende til HUR's medfinansiering af projektet.

Det forudsættes, at evt. mindreindtægter ved nedlæggelse af parkeringspladser som følge af gennemførelse af projektet afholdes inden for Bygge- og Teknikudvalgets ramme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

7) BR 96/04. Endelig vedtagelse af lokalplan "Nyboder Skole"

Indstilling om, at lokalplan "Nyboder Skole" vedtages endeligt.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8) BR 106/04. Ombygning eller udskiftning af gangbroen over Lersø Parkallé

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 4,4 mio. kr. fra Vej & Parks anlægsramme under funktion 2.22.3 til brug for ombygning eller udskiftning af gangbroen over Lersø Parkallé ved Kolonihaveparken.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

9) BR 102/04. Udskydelse af tidspunktet for åbning af Borgerrådgivningen

Indstilling om, at den offentlige åbning af Borgerrådgivningen udskydes til d. 23. august 2004.

(Borgerrådgivningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

10) BR 100/04. Godkendelse af projektforslag samt anlægsbevilling til indretning af Musikskolen i den Dobbelte Kalvehal i Brune Kødby

Indstilling om, at projektforslaget til etablering af Musikskolen i Den dobbelte Kalvehal godkendes, samt at der gives en anlægsbevilling på 32,71 mio. kr. til indretning af Den Dobbelte Kalvehal til Musikskole, herunder den resterende rådhusstandsættelse af bygningen. Udgiften fordeler sig med 28 mio. kr. i 2004 og 4,71 mio. kr. i 2005. Der kan anvises dækning for be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

løbet på 28 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsforvaltningens budget for 2004 konto 3.01.3, rådighedsbeløb for folkeskoler.

Det forudsættes, at udgiften på 4,71 mio. kr. i 2005 afholdes inden for Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

11) BR 104/04. Etablering af Fællesråd for Fritidsinstitutioner og Klubber

Indstilling om, at der oprettes et Fællesråd for Fritidsinstitutioner og Klubber i Københavns Kommune, samt at forslag til vedtægter for Fællesrådet for Fritidsinstitutioner og Klubber, som vedtaget af Uddannelses- og Ungdomsudvalget i møde den 25. februar 2004, godkendes. (Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Uddannelses- og Ungdomsudvalget – blev godkendt uden afstemning.

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Uddannelses- og Ungdomsudvalget:

"Dansk Folkeparti mener ikke, at det er nødvendigt at etablere et nyt råd, specielt ikke set i lyset af, at regeringen og Dansk Folkeparti har arbejdet på at nedlægge unyttige nævn og råd. Indstillingens intentioner kan opfyldes ved allerede eksisterende tiltag."

=====

12) BR 95/04. Strandvejsskolen - godkendelse af revideret helhedsplanforslag samt anlægsbevilling til flytning af reva-institutionen "Østre Gasværk", Sionsgade 5B

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 6,0 mio. kr. til at flytte revalideringsinstitutionen "Østre Gasværk" fra Sionsgade 5B til Carl Nielsens allé 19 (Øresundshospitalet) - med henblik på at inddrage de fraflyttede lokaler til Strandvejsskolen. Der anvises dækning for udgiften i 2004 på i alt 3,0 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2004 konto 3.01.3, rådighedsbeløb for Folkeskoler.

Det forudsættes, at de resterende udgifter på 3,0 mio. kr. i 2005 afholdes inden for Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

13) BR 103/02. Deltagelse i generalforsamling

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder Jesper Christensen om at deltage i generalforsamlingen i European Association of Cities for Second Chance Schools, samt at Borger-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

repræsentationen godkender, at Jesper Christensen - i givet fald - kandiderer til posten som næstformand i foreningen, subsidiært en bestyrelsespost.
(Borgmesteren for Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

14) BR 16/04. Koncept for lovpligtige tilsyn på plejehjem, visiterede dagtilbud og kommunale og private leverandører af personlig og praktisk hjælp

Indstilling om, at tilsyn med plejehjem, visiterede dagtilbud, kommunale og private leverandører af personlig og praktisk hjælp fremover gennemføres i henhold til den beskrevne metode, og at tilsynsopgaven udføres af en central Tilsynsenhed i samarbejde med de lokale Pensions- og Omsorgskontorer.

Det forudsættes, at udgifter i forbindelse med etableringen af en central tilsynsenhed samt de fremtidige driftsudgifter afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg synes, det var nyttigt, jeg kom på først for at præcisere, hvad det er, vi har på dagsordenen i aften. Det vi har på dagsordenen i aften det er en indstilling, der udelukkende omhandler organiseringen af tilsynsopgaven, altså hvordan gik det så med tilsynene.

Med hensyn til resultaterne af tilsynene i 2003 så vil det blive forelagt for Borgerrepræsentationen formentlig på mødet den 13. maj, der kan vi så få lejlighed til at diskutere, hvordan det gik, og det har vi jo alle sammen en stor interesse i, for vi er jo alle sammen meget interesserede i, hvordan står det til med plejen på vores plejehjem.

Sundhedsforvaltningens erfaringer med tilsyn i 2003 danner udgangspunkt for forslaget om koncept for tilsyn og for organisatorisk placering fremover. Det er lige præcis den indstilling, vi tager stilling til, hvordan er konceptet, hvordan skal vi gøre det.

Formålet med det uanmeldte tilsyn på plejehjemmene er at kontrollere kvaliteten af ydelser samt beboernes oplevelse af kvalitet, med inddragelse og fleksibilitet. Formålet med anmeldte tilsyn på plejehjem er at afdække organisatoriske styrker og svagheder i et udviklingsperspektiv.

Det, vi så har besluttet i Sundheds- og Omsorgsudvalget ud over at følge loven, hvert år et uanmeldt, hvert år et anmeldt tilsyn. Det er også at sætte fokus på et særligt tema, fordi vi satser meget kraftigt i udvalget på at højne kvaliteten generelt, og derfor er der noget fornuftigt i at indlægge et tværgående tema hvert eneste år, som vi har særlig fokus på.

Fordi der er ingen tvivl om andet, end hvis der er politisk fokusering på et tema, så vil der også være en tilsvarende fokusering på plejehjemmet. Det er i hvert fald den filosofi, der er baggrunden for, at vi laver det særlige fokus i forbindelse med vores tilsyn.

Det, vi har besluttet i 2004 det er, at der skal være særlig fokus på det område, der hedder måltid. Det er, fordi vi er i den situation, at ca. en tredjedel af alle de ældre, som vi faktisk har et ansvar for, de er underernærede. Vi kalder det pænt småtspisende, men rent ud sagt det er underernærede mennesker, vi har ikke formålet at give dem et sådant tilstrækkelig hensyn omkring måltidet, så de mennesker, der faktisk godt kunne have været i en bedre ernæringstilstand, er blevet det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Tilsynet med kommunale og private leverandører af personlig og praktisk hjælp vil ske i form af stikprøvekontrol, for det er jo også en af de ting, der ligger i den indstilling, vi har. Stikprøvekontrollen vil have fokus på brugernes oplevelse af kvalitet samt afdækning af kvaliteten med den leverede ydelse sammenholdt selvfølgelig med de politisk fastsatte kvalitetsstandarder.

Det vi har lagt vægt på det synes jeg er rigtig flot, og det synes jeg også, I skal prale af, når I kommer ud, det er, at vi har fuld åbenhed omkring vores tilsyn og omkring resultaterne af vores tilsyn. Det er sådan, at vi lægger alt ud på vores hjemmeside, dvs. enhver journalist, enhver borger kan gå ind og se, hvad sagde tilsynsrapporten, og hvad ønsker det pågældende plejehjem at gøre ved det.

Jeg synes faktisk ikke, vi kan gøre det meget bedre i forhold til åbenhed også med hensyn til, hvordan vi så vil gennemføre den forventede genopretning, som jo også er formålet, når vi er så åbne. Det er, at der er et problem, så fortæller vi med det samme, hvad vi vil gøre det, og vil vi gøre noget ved det. Det synes jeg er flot, og det er jeg meget glad for at kunne sige i aften.

På baggrund af de indhøstede erfaringer i 2003 så foreslås det, at samtlige tilsynsopgaver, hvilket vil sige tilsyn på plejehjem og tilsyn med visiterede dagtilbud samt med kommunale og private leverandører af både personlig og praktisk hjælp fremover foretages af en central tilsynsmyndighed i samarbejde med de lokale pensions- og omsorgskontorer.

Tilsynsenheden har direkte reference til det direktionsmedlem i sundhedsforvaltningen, som har ansvar for myndighedsopgaverne. Det har også været vigtigt, fordi vi skal ikke have en sammenblanding, det må vi heller ikke lovgivningsmæssigt, mellem myndighed og dem, der udøver.

Vi har, fordi vi er så store i København, virkelig haft mulighed for at sikre en fuldstændig entydig ansvarsplacering. Med den organisering har vi også sikret en ensartethed i tilsynet og en mulighed for at opfange tværgående tendenser hen over byen samt en uvildighed i forhold de lokale enheder.

Samtidig har vi også på grund af størrelsen mulighed for at samarbejde med lokale pensions- og omsorgskontorer, for det er jo der, man har bestillerenheden. Dvs. man kan både lave erfaringsopsamling, men visitationen har også mulighed for at komme og vurdere, var det egentlig det, vi forventede, da vi visiterede.

Jeg er bekendt med, at Borgerrepræsentationen i dag har modtaget et brev fra Ældrerådenes Fællesudvalg for København vedrørende høring i forbindelse med sagen. Jeg vil da lige understrege, at ældrerådene har været hørt, de ville gerne have haft, at det havde været en fuldstændig uafhængig instans, som havde foretaget tilsynet, det er det, deres kommentarer går på. Det kan man også se, hvis man ser på, hvad de har ment.

Men udvalget har som sagt ment, at det, vi nu foreslår i dag, det er den rigtige måde at gøre det på. Vi har baseret vores koncept på baggrund af erfaringerne fra sidste år, hvor vi havde 2 private firmaer sammen plus kommunens kommunale.

Så jeg mener, at det er på baggrund af et meget veludviklet koncept, at vi hermed lægger en indstilling frem, som jeg vil opfordre forsamlingen til at godkende.

Lise Helweg (V): Venstre er ikke helt enig i det 2. ”at”. Jeg skal derfor tilkendegive, at Venstre principielt er imod, at Københavns Kommune udøver det lovpligtige tilsyn over for sig selv, også selv om det sker ifølge en BUM-model.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Det må trods alt siges at være en dobbeltkasket. Det bør naturligvis være en uvildig instans, der gerne ifølge den beskrevne metode udøver tilsynet med vore plejehjem, de visiterede dagtilbud og kommunale og private leverandører af personlig og praktisk hjælp.

Tilsynet bør således organiseres uafhængigt af sundhedsforvaltningen for i størst muligt omfang at sikre objektiviteten. Dette synspunkt støttes i øvrigt også stærkt af Ældrerådenes Fællesråd, som jeg i høj grad synes, at vi bør medinddrage i denne sag.

Vi har jo netop fået ældrerådene som høringspartner, og jeg synes, at deres ord har og skal have en større vægt, end de egentlig hidindtil har fået.

Jeg har selv været på mange plejehjemstilsyn, og der er ingen tvivl om, at arbejdet udøves meget professionelt. Men enhver tvivl eller kritik, der måtte komme desangående, må og skal komme borgerne til gode, deres retsstilling skal være optimal, så kommunen ikke skal kontrollere kommunen.

Jeg skal derfor bede om, at der sker delt afstemning af de 3 ”at”’er, idet Venstre vil stemme for nr. 1 ”at” og nr. 3 ”at”, men vil stemme imod nr. 2 ”at”.

Johannes Nymark (A): Jeg tager ordet, fordi jeg er helt og aldeles uenig med fru Lise Helweg. Der er ikke tale om, at ræven vogter gæs i den her sammenhæng. Vi er ikke ganske færdige med hele konstellationen imellem bestiller- og udførermodellen. Men at den part, der visiterer, bestiller rent ud sagt en vare hos ofte i øvrigt, det er jo ikke kommunen, det er jo ofte selvstændige institutioner, som man bestiller en pleje hos, hvor vi så kommer ud og ser på, har vi fået det, som vi har bestilt. Det mener jeg er fuldstændig klare retningslinjer.

Vi har en selvstændig enhed, der går ud og gør det. Jeg mener faktisk, ældrerådene har misforstået det her. Der er jo ingen grænser for, hvad vi skal etablere af særlige revisionsapparater, hvis vi ikke tror på, at vi med en enhed, som siger, fru Sørensen skal have den og den pleje. Om et halvt år går vi ud på X plejehjem og konstaterer, om fru Sørensen har fået den pleje. Det må være ret og rimeligt i denne sammenhæng.

Når jeg nu har ordet, vil jeg sige, nu ved jeg ikke, hvad Jens Johansen vil sige, men jeg kan have en fornemmelse af det. Vi har en diskussion omkring et element, som er det sidste ”at”, nemlig at måltidet skal indgå i tilsynet.

Når vi er gået ind for det, så er det ud fra den klare opfattelse, at tilsynet ikke mindst er en vejledende organisation. Hensigten og budskabet fra udvalget er, og det skal så siges klart fra denne talerstol, at de mennesker, der går i byen for at drøfte måltidet med plejehjemmene rundt omkring, det er at vejlede, give ideer, komme med erfaringsopsamling og sørge for, at det, som vi har sat som et højt prioriteret mål i 2004 inden for plejesektoren, faktisk også opnås. Det er ikke en kontrolinstans i denne sammenhæng, det er en vejledningsinstans.

Det håber jeg kan blive understreget ved disse ord.

Jens Johansen (F): Jamen det er jo udmærket at kunne spare lidt taletid og en runde mere ved at ytre sine holdninger til det forslag, som SF nu vil stille, nemlig at 3. ”at” udgår. At temaet i de anmeldte tilsyn på plejehjem i 2004 er måltidet.

Begrundelsen handler om respekten for det politiske system og for os, der sidder her og i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Der er lige blevet vedtaget en ny kostpolitik for Københavns Kommune, det er en god ting. Vi plejer, før vi evaluerer, at give noget tid til at implementere nye politikker eller nye fremgangsmåder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Det der lægges op til her, sådan som det opfattes på plejehjemmene, det er en evaluering, der starter, før man overhovedet er begyndt at implementere. Hvad har de egentlig tænkt sig, er de blevet fuldstændig skudt i hovedet, er replikker, jeg har hørt.

Jeg skal bare sige, at i SF kan vi ikke støtte det 3. ”at”. Jeg forstår Johannes Nymarks bemærkninger derhen, at han også er bevidst om problemstillingen, problemet i at vedtage en ny politik for i år og så i øvrigt begynde at føre tilsyn på baggrund af den, før den er implementeret.

Jeg kan godt anerkende hans forklaringsbehov, jeg håber, at det trænger igennem til plejehjemmene. Når de spørger, hvordan politikerne dog kan være så tåbelige og vedtaget noget og dagen efter begynde at kontrollere for, om det nu bliver gennemført, ja, så er det ikke med SF's stemmer, at det er vedtaget.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal lige præcisere, at her i forsamlingen i aften er det kun de 2 første ”at'er”, vi skal stemme om, idet det er de eneste, der indstilles til Borgerrepræsentationen. Det 3. ”at” var alene en indstilling til Sundheds- og Omsorgsudvalget, det skal der altså ikke tages stilling til her. Det er bare til præcisering, det er kun 1. og 2. ”at”, og jeg er klar over, at vi skal have delt afstemning.

Bente Møller (Ø): Jeg skal ikke sige så frygtelig meget, jeg synes, vi har fået lagt nogle gode rammer for tilsyn her. Da der jo nu både er private og offentlige aktører på markedet, så kan man jo begynde at diskutere, hvornår det er, nogle begynder at kontrollere sig selv.

Altså man kunne også forestille sig nogle af de private firmaer, vi har entret med, kunne være dem, der kunne gå hen og vinde en tilsynsopgave. Så jeg synes, det vigtigste er at sikre, at rammerne for tilsynet er i orden, og det synes jeg, de er.

Så vil jeg godt tilkendegive over for SF, at jeg synes, det kunne være nyttigt at få en diskussion i udvalget om det, der er vedtaget omkring kost eller måltidet som fokusområde. Nu er det jo sådan, man fik jo også mad på plejehjemmene, før vi vedtog denne kostpolitik. Jeg håber, de stadig væk får mad og ikke kost. Derfor synes jeg godt, det kunne være et fokusområde.

Men det er klart, at hvis det er sådan, at når man går ud og laver kontrolbesøgene, så måler man på, hvor hurtigt de har implementeret en politik, de dårlig nok har fået meldt ud endnu, og derfor dumper de. Så er det jo os, der er idioterne og ikke plejehjemmene.

Så vi er i hvert fald meget åbne for at tage det op på et udvalgs møde, hvordan vi sikrer, at det her ikke ender i ren miskmask.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Allerførst vil jeg sige tak for de faldne bemærkninger. Det glæder mig usigeligt at mærke det engagement, der er omkring denne sag, fordi den er så utrolig vigtig, og den demonstrerer også, hvordan udvalget er optaget af at skabe kvalitet på plejehjemmene.

Så jeg er virkelig glad for, at det ikke bare er en sag, hvor man går videre til næste punkt på dagsordenen, fordi det er så vigtigt for vores ældre, at vi også koncentrerer os lige nøjagtigt om det her emne, fordi det er vores mulighed for at have et håndtag, hvormed vi kan arbejde videre i forhold til den kvalitet, vi alle sammen er så optaget af. Så en stor cadeau.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Så vil jeg love, at vi udvalget i forbindelse med resultaterne for 2004, fordi hvert eneste år skal vi aflægge en samlet beretning, der går på, hvad sagde tilsynene så. I forbindelse med den fremlæggelse mener jeg, at vi igen skal drøfte spørgsmålet om uvildighed. Det er til Lise Helweg, fordi det er selvfølgelig klart, hvert eneste år skal vi drøfte, er det her godt nok, kan vi gøre det bedre, er det uvildigt nok, får vi de tilstrækkelige informationer. For det er så fantastisk vigtigt, at ingen kan sætte en finger på det her.

Som jeg ser det, ser det, der er lagt frem nu, rigtigt ud, men viser det sig, at det ikke er godt nok, så skal vi selvfølgelig lave det om. Der er ikke nogen grundlov i det her.

Med hensyn til fokus på måltidet så vil jeg sige, det som jeg godt tror, jeg kan tillade mig at konkludere, det er, at vi alle sammen synes, det er et vigtigt emne. Jeg tror, vi alle sammen er bekymrede over at konstatere, at der er så mange underernærede på vores plejehjem.

Så kan jeg også fortælle, at vi havde en stor, ja konference, eller hvad man skal kalde det, men det var i hvert fald et arrangement, hvor der var inviteret mennesker fra både plejehjem og hjemmeplejen ude på Peder Lykke Centret. Der var begrænset deltagerantal, og jeg havde nær sagt, gud ske lov for det, for faktisk allerede den første dag var der overtegnet med hensyn til, hvem der havde lyst til at være med. Der var en begrænsning på 200.

Jeg har aldrig nogen sinde været i en forsamling, hvor der var så mange ansatte, der var optaget af måltidet. Jeg har aldrig været i en forsamling, hvor så mange sagde, det her vil vi gerne, det her er fantastisk vigtigt, og der var ikke en, der sagde, det her kan vi ikke, uden vi får flere ressourcer. Det synes jeg også virkelig bekræftede, at det er ikke bare os politikere, der synes, det er vigtigt, det er også personalet, der synes, det er vigtigt.

Det, vi markerer og understøtter fra politisk hold, når vi sætter det på som emne, det er jo netop et signal til personalet, at det her er en fælles sag for os alle sammen. Derfor er det jo ikke en evaluering, når vores tilsyn kommer ud, det er en markering af, at vi som politikere også er ansvarlige for det her, at vi også følger, sker der noget, og sker der noget alle steder.

Fordi jeg synes, når vi har et så vigtigt emne, så er det jo ikke nok, at det sker på 50 plejehjem, så skal det ske på alle 61 plejehjem. Det er jo det, der er formålet med, at vi har sat det på som emne, ikke evaluering, men bare en fornuftig overvågning af, er alle kommet i gang, også måske dem der ikke var repræsenteret den dag, hvor der sad 200 entusiastiske.

Det synes jeg da, at vi som politikere hele tiden skal tænke på, hvordan kan vi understøtte vores egne politiske beslutninger på en ordentlig og sober måde. Det mener jeg så, at vi kan opfylde ved at gøre det på den her måde. Det skal vi selvfølgelig også kigge på, når der er gået et år. Fik vi opnået det, vi gerne vil opnå ved at prøve at sætte det ind som et særligt tema. For gør vi det, så er det jo et spændende styrelsesredskab, også når vi skal beslutte os for, hvad er det så, vi skal have høj prioritet på næste år.

Derfor vil jeg da virkelig også meget anbefale, at vi støtter op om at sætte sådan et tema ind, fordi vi har ikke mange ledelsesmæssige redskaber som politikere, men her har vi nok ved at gøre det på denne måde, fået et, og det synes jeg i hvert fald, vi skal få prøvet af.

Jens Johansen (F): Jeg skal ikke gå ind i argumentationen og heller ikke gentage mit indlæg fra 1. runde, som er begrundelsen for SF's synspunkter på det her, men blot spørge dirigenten om lidt vejledning her.

Som jeg ser det, så er der indstillet fra sundhedsforvaltningen en anbefaling over for Borgerrepræsentationen af 3 "at"er. Så kan jeg godt se, at der er noget typografi, der er brudt sammen, fordi der er, forud for "Sundhedsforvaltningen indstiller", forud for det sidste "at",

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

som er rykket ind, så det ser ud, som om det er en del af indstillingen til Borgerrepræsentationen.

Borgerrepræsentationen kan vel, og det er det, jeg skal høre, underkende den her godkendelse fra Sundheds- og Omsorgsudvalget, hvis den ønsker det.

Derfor skal vi foreslå, at det 3. ”at” udgår af det, der skal vedtages her i aften. Jeg kan ikke helt forstå, hvorfor der kan fremsættes 3 ”at’er”, når man ikke kan tage stilling til dem.

Kan jeg få lidt forklaring på, hvordan vi gør det?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det er korrekt, som der står nu, at der kun er 2 ”at”er, og det 3. ”at” er et ”at” til Sundhedsudvalget.

Dersom man ønsker afstemning om det 3. ”at”, som ikke eksisterer på sin vis, kan man stille ændringsforslag til det. Så hvis SF stiller et ændringsforslag om, at det 3. ”at” udgår, så kan man stemme om det. Det er så hermed stillet.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu er Jens Johansen da helt ude i skoven. Altså helt ærligt, i hvert fald fra Dansk Folkepartis side er hele diskussionen omkring det med fokus på måltidet, det er ganske fortrinligt, at man går ind og bruger alle de muligheder, vi har som politikere, på at sætte fokus på et område.

Vi synes, det er fuldstændig fornuftigt, det bakker vi hundrede procent op.

Det der egentlig bringer mig herop det er Lise Helweg, som – synes jeg – har fat i et hjørne, som også ligger Dansk Folkeparti meget på sinde, nemlig kan vi undgå at bringe os i en situation, hvor kommunen kontrollerer sig selv.

Jeg ved godt, at det er administrativt adskilt, og det forsøger man at gøre, og der skal være vandtætte skotter, og jeg skal komme efter dig.

Men udgangspunktet er, hvis man kan bringe sig selv i en situation, hvor der overhovedet ikke er tvivl om det, hvorfor så ikke gøre det.

Derfor er der i hvert fald fra Dansk Folkepartis side hundrede procent opbakning til de ord, som Lise Helweg er kommet med om, at man ønsker at have endnu større skotter imellem, således at kommunen ikke kontrollerer sig selv.

Men det irriterer mig så lidt, at det først er nu, der ligesom bliver gjort opmærksom på det område, og derfor savner jeg jo lidt noget, der skal træde i stedet. Men det ændrer ikke på det forhold, at Dansk Folkeparti har tænkt sig at støtte Venstre i, at vi ikke ønsker at støtte 2. ”at”.

Lise Helweg (V): Venstre vil da lige sige til Johannes Nymark, at jeg forstår ganske simpelt ikke, hvad du sagde, hvorfor ikke en uvildig organisation mindst lige så godt, og uden at der skal herske tvivl nogen steder om, at den er uvildig, kan påtage sig den opgave at føre tilsyn med vores plejehjem osv.

Det er jo sådan at vi i Sundhedsudvalget har lagt et kvalitetsgrundlag, hvorpå der arbejdes, og det kvalitetsgrundlag gælder jo også for de selvejende institutioner og mange andre. Det skal selvfølgelig følges op, og det skal selvfølgelig følges op af en uvildig instans, sådan at der ikke kan herske tvivl om, at der kan komme nogle problemer i forhold til, at kommunen fører tilsyn med sig selv.

Jeg synes også, at når vi som politikere har ansvaret, så skal det ansvar naturligvis også hvile på et uvildigt grundlag. Så derfor for jeg slet ikke Johannes Nymark og den tale, han holdt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. marts 2004**

Jeg vil så sige, at Venstre stemmer for det 1. ”at”, imod det 2. ”at”, og hvis der kommer en ny indstilling fra SF, så stemmer vi også for maden, fordi nu er Jens Johansen ret ny i Sundheds- og Omsorgsudvalget, men vi har jo arbejdet meget med måltidet for og imod og er blevet enige om i Sundheds- og Omsorgsudvalget, at vi fokuserer på det i år.

Det er jo sådan, at vi hvert år fokuserer på et eller andet specielt område, som vi mener skal prioriteres højt, så jeg forstår ikke rigtigt heller Jens Johansen i denne sag.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Altså jeg vil bare lige sige til fru Lise Helweg, jeg vil ikke skændes med hende om, hvem der har været her længst, det er så en ting. Men man skal ikke være ret gammel for at indse, at hvis man den ene dag beslutter, at noget skal gøres, og man så dagen efter beslutter, nemlig at vi skal have en ny kostpolitik, og dagen efter beslutter at det skal vi så kontrollere oven i, at vi sætter det i gang, så er der nogle, der reagerer med, nu vil de stress os, og de har da fuldstændig tabt forstanden derinde på Rådhuset.

Men det er helt fint, hvis fru Lise Helweg vil have det image blandt plejehjemspersonalet, fint, vi vil ikke i SF.

Johannes Nymark (A): Jeg vil sige til fru Lise Helweg, at jeg ved ikke, hvem der misforstår tingene her. Der er fremlagt et forslag i dag til, at vi får en klar opdeling af rollerne imellem forvaltning, der visiterer og bestiller et konkret stykke arbejde, som efterfølgende bliver en særlig enhed, der kontrollerer, at det, man har bestilt, er det, man faktisk også opnår og får. Det er ikke noget med, at kommunen kontrollerer kommunen.

Jeg har ikke tal på, hvor mange af vores plejehjem der faktisk ikke er kommunale, det er ganske mange, som tilhører ret forskellige organisationer. Men det er entydigt, vores forvaltning visiterer, bestiller og går ud og kontrollerer, at det, man har bedt om, faktisk også opfyldes. Det forekommer mig at være en logisk og klar forklaring. Går jeg ind i en forretning og køber en vare, kommer hjem og konstaterer, at det var ikke det, jeg var blevet lovet i forretningen, så går jeg selv tilbage til forretningen og beklager mig over det.

Det er så elementært det, der foregår, og det er ikke noget med, at det er ræven, der vogter gæssene, som jeg sagde i mit første indlæg, eller kommunen der kontrollerer kommunen. Det er en visitering og en bestilling, der efterfølgende følges op sådan, at vi også som udvalg er sikre på, at det, der er fagligt sagligt givet til konkrete borgere i København, at det faktisk også bliver leveret af plejehjemmene.

Jeg synes det andet der, det er at intimidere vores forvaltning og det arbejde, der bliver gjort. Jeg er meget tryk ved dem, jeg synes, det er klare retningslinjer, som faktisk borgmesteren brugte nogen tid på også i sit indlæg at redegøre for.

Vi går helt klart ind for det og mener, at det er fuldstændig forkert tale, og det er tågesnak at begynde at tale om, at kommunen kontrollerer kommunen. Det er misforståelser, som vi ikke kan være bekendt at løbe videre med.

(Kort bemærkning).

Lise Helweg (V): Det er Venstres mening, at selv om man har en uvildig institution til at føre tilsyn, så kan en uvildig professionel institution selvfølgelig sagtens give personalet opbakning og støtte personalet, såfremt der måtte være en eller anden skævhed i systemet.

Så altså hvorfor kommunen skulle være bedre til det, jeg synes tværtimod, en uvildig institution vil være meget bedre til det, så det forstår jeg slet ikke et ord af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Så vil jeg så sige til hr. Jens Johansen, også når det drejer sig om maden, så skal der selvfølgelig også føres tilsyn med maden, at det nu er den kvalitet, vi har besluttet, det skal være, og den form for mad, som det skal være, og selvfølgelig skal et uvildigt tilsyn også garantere for det.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jamen det var til Jens Johansen. Det var lige for at understrege, at kosten er et politisk fokusområde, fordi på dette område er der virkelig, som det pænt hedder, et forbedringspotentiale, og det forbedringspotentiale er rigtig, rigtig stort, og det handler som sagt om de svageste af vores medborgere.

Så når der som sagt kunne være et ledelsesmæssigt håndtag ved at sætte fokus på det, så er det jo, fordi vi fra politisk hold gerne vil sikre, at det er alle plejehjem, der synes, at det her er vigtigt. De fleste er, som jeg sagde, meget entusiastiske omkring det her emne, men det kunne jo godt være, der sad et par stykker, som ikke var det, men det kan vi ikke byde vores borgere, her er vi nødt til at tage ledelsesværktøjet i hånden.

Det er der, at jeg så synes, at det skal vi så prøve at gøre på denne her måde. Det er jo spændende, om det kan lade sig gøre, fordi så har vi også her eftervist, at vi faktisk som politikere kan have nogle redskaber, hvis vi virkelig ønsker at sætte fokus på noget.

Så jeg synes ikke, at vi skal se anderledes på det, vi skal bare se på det som et redskab til at sikre, at alle kommer i gang, fordi her er et rigtig, rigtig stort problem.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen jeg vil lige starte med at sige, at jeg er ikke enig med Johannes Nymark. Men det jeg dog trods alt er enig i det er, at loven er overholdt på dette område, at tilsynet er uvildigt, og de ting er sådan set bragt på plads.

Det der blot er hele kernen i det, det er, at et eller andet sted så tror jeg altid, der vil være en mistanke, når det er, at det er kommunen selv, der udfører de her tilsyn. Der vil være en snert af en mistro, og det kan sagtens ske, den er ubegrundet, det vil jeg ikke sige. Udgangspunktet er bare, kan vi bringe os selv i en situation, hvor der ikke er nogen, der kan mistænke os for noget som helst, så lad os gøre det, og det er det signal, Dansk Folkeparti sender.

Det er grunden til, at vi støtter Venstre i denne sag.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg kan bare ikke forstå, at det her med mistanke og mistillid til, om de forskellige tilsyn kan blive gennemført på en ordentlig måde eller ej, først dukker op her for nylig. Altså så vidt jeg erindrer og ved, så har den form for tilsyn kørt i mange år uden problemer.

De tilsyn, som vi lige har gennemført her, har der da ikke været nogen svigt, som de ikke har påpeget. I så fald det er tilfældet, vil jeg gerne bede Venstre og Dansk Folkeparti om at komme herop og fortælle os, om hvilke svigt man kunne forestille sig, at de tilsyn, der har været gennemført, har overset.

Fordi hvis det er tilfældet, så skal der selvfølgelig ændres på proceduren. Det er bare ikke det, jeg tror er tilfældet.

Jeg må også gøre opmærksom på, at vi har også noget lignende inden for HS, der er der noget, der hedder patientvejledere. Patientvejledere er også ansat under HS, skal de også nu til at begynde at arbejde under helt andre rammer, at man skal ansætte et privat firma til at komme og kontrollere og tjekke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

I bund og grund så handler det her om, om man har tillid til det, man sætter i gang eller ej, og det har CD. Vi har fuld tillid til, at de retningslinjer, som er blevet nævnt heroppefra af sundhedsborgmesteren, at de bliver overholdt.

Og indtil videre har hovedproblemet jo været de manglende tilsyn, det problem er klaret, vi har klaret det, og vi kommer til at klare dette års tilsyn. Det har været det allervigtigste i denne sag, og det mener jeg er gjort godt.

Derfor kan jeg ikke se, der er nogen grund til, at vi går ind og skal ændre på det her, udelukkende fordi at pludselig så dukker der en eller anden diskussion op om, at man kunne mistænke vores forvaltning for ligesom at misbruge den position til at overse noget svigt på vores plejehjem. Den køber jeg simpelt hen ikke, jeg skal have nogle eksempler.

Ud over det skal jeg også minde om, at godt nok hvis det skulle smutte, hvis det skulle smutte, jamen så har vi da også nogle ansvarlige politikere både i udvalget og i Københavns Borgerrepræsentation, som jeg er sikker på vil blive kontaktet, hvis noget skulle svigte i forbindelse med noget tilsyn. Det er jeg hundrede procent sikker på.

Så den vej, der er jeg sikker på, at der vil ikke ske noget, hvis vi fortsætter, som vi hidtil har gjort. Derfor synes jeg ikke, der er nogen grund til at ændre på det 2. "at".

(Kort bemærkning).

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Det var til Lise Helweg og Carl Christian Ebbesen. Spørgsmålet går på, kan ræven vogte gæs, eller kan man kontrollere sig selv. Jeg synes, det er nogle meget relevante spørgsmål, det er også nogle, jeg selv er optaget af, det skal der ikke herske tvivl om.

Men jeg tror, at vi har lagt et koncept frem, der er vandtæt, og i hvert fald er det lovmedholdeligt, det er dog i hvert fald en grundbetingelse.

Men hvad jeg også sagde i min indledning, og det mener jeg virkelig, det er, at selvfølgelig skal vi kigge på det om et år, fordi det er fantastisk vigtigt, at der er tillid til vores tilsyn. Det er jo også fundamentet for, at der er tillid til os. Det er i hvert fald det, jeg vil love her og nu.

Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"Borgerrepræsentationen stemmer om, hvorvidt temaet i de anmeldte tilsyn på plejehjem i år 2004 er "måltidet"."

Ændringsforslaget blev vedtaget med 42 stemmer imod 9.

For stemte: A, B, C, D, O, V og Ø.

Imod stemte: F.

Sundheds- og Omsorgsudvalgets beslutning vedrørende indstillingens 3. at, som ikke oprindeligt var indstillet til Borgerrepræsentationen, blev således opretholdt.

Indstillingens 1. at blev herefter godkendt med 51 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, D, F, O, V og Ø.

Indstillingens 2. at blev godkendt med 38 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, C, D, F og Ø.

Imod stemte: O og V.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt med 51 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, D, F, O, V og Ø.

Socialistisk Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Sundheds- og Omsorgsudvalget:

"SF tager forbehold for at bruge tilsynsbesøgene til implementering af måltiderne på plejehjemmene. SF ønsker at sætte kvaliteten i højsæde og ikke alene bruge det som mål i 2004."

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Centrum Demokraterne, Dansk Folkeparti og Enhedslisten ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Sundheds- og Omsorgsudvalget:

"Partierne støtter indførelsen af et tema i de anmeldte tilsyn og er meget tilfredse med at det første tema er "måltidet". Vi betragter indførelsen af et tema som et middel til støtte og dialog på plejehjemmene med det formål at skabe større fokus på et udviklingsområde til gavn for de ældre."

=====

15) BR 99/04. Praksisplan for fysioterapi - hørings svar

Indstilling om, at forslag til Praksisplan for fysioterapi, 2004 – 2007 godkendes.

Såfremt praksisplan for fysioterapi tiltrædes, og der dermed nedsættes 2 yderligere fysioterapeuter, vil dette betyde merudgifter på kommunens lovbundne udgifter (sygesikringsområdet) på ca. 1,5 mio. kr. i helårsvirkning.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

16) BR 105/04. Medlemsforslag om barselsforhold i Københavns Kommune

(Stillet af Bente Møller, Jens Kjær Christensen, Per Bregengaard, Mikkel Warming og Rikke Fog-Møller, alle Enhedslistens gruppe i Borgerrepræsentationen):

For at sikre forsvarlig omsorg for nyfødte og deres familie, pålægges de af Københavns Kommune udpegede H:S bestyrelsesmedlemmer at støtte forslag i H:S bestyrelsen om at ingen udskrives fra barselgangen fra et H:S fødested, uden at der er lavet aftale med moderens lokalcenter om besøg af sundhedsplejerske. Samtidig pålægges Familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen at sikre, at alle mødre med nyfødte tilbydes besøg af sundhedsplejerske inden for 48 timer efter udskrivelsen.

Rikke Fog-Møller (Ø): I Københavns Kommune bliver der heldigvis født masser af børn, og det går heldigvis godt for de fleste. Men det ændrer ikke ved det faktum, at vi har ændret en hel del det sidste års tid og de sidste par år omkring fødsels- og barselstilbuddet på HS' sygehuse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

I 2002 vedtog vi en fødeplan, som lægger op til, at en langt større del af kvinderne skal føde ambulant, dvs. de forlader fødestedet inden for 24 timer. Det første til, at man i sundhedsplejen i kommunen har tilpasset barselsbesøgene sådan, at de blev tilbudt et besøg fra sundhedsplejen på tredjedagen efter fødslen. Det er så for kvinder, som udskrives inden for 48 timer.

Så har man vel regnet med, at dette tilbud i vid udstrækning ville blive benyttet af flergangsfødende og folk, som i øvrigt havde mod på at komme hurtigt hjem, men altså ikke alle fødende.

Nu har HS så valgt at indføre, at man udskrives de fødende, som ikke har haft nogen problemer med fødslen, eller hvor børnene er raske efter 2 overnatninger på barselsgangen. Det vil sige, at det er sådan set forholdsvis kort tid, at de befinder sig på en barselsgang.

Sundhedsplejerskerne i Københavns Kommune har været i stand til at respondere på det her ved at nedsætte tidspunktet for det første besøg i hjemmet fra 10 dage efter fødslen til 8 dage efter. Det er faktisk efter vores mening en ret stor forskelsbehandling, kan man vist roligt sige, af dem, som går hjem inden for de første 24 timer i forhold til dem, som så går hjem inden for de første 48 timer.

Grunden til, at vi synes, det er et problem, det er, at når udskrivelse efter 2 døgn, og det gælder også i nogle tilfælde for folk, der har haft kejsersnit f.eks., er et problem for de førstegangsfødende, som hverken har jordemoder eller sygehjælper eller sygeplejerske eller sundhedsplejerske ved hånden, når de f.eks. skal til at lære at amme. Det er ikke en selvfølge, at det bare fungerer det her med amning. I Københavns Kommune har vi lagt meget stor vægt på, at stort set alle vores spædbørn kommer til at kunne blive ammet.

På fødestedet har jordemoderen ikke ordentlig mulighed for at afgøre, om en førstegangsfødende vil få problemer med amning eller ej, når hun forlader stedet inden for de første 48 timer. Det kan se ganske godt ud alt sammen, mor og barn er raske, men man opdager ikke, om den amning kommer ordentlig i gang, fordi det er i reglen på tredje-, fjerde-, nogle gange femtedagen, at det først rigtig kommer til at fungere.

Derfor så kan man trygt stå som jordemoder på en fødegang og udskrive en kvinde og sige, det skal nok gå alt sammen og faktisk ikke ane, om det overhovedet bliver realiteten.

De mere overordnede dele af systemerne såvel HS som hos familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen så har svaret på det her problem været, at man kan jo altid ringe til barselsgangen eller til sundhedsplejersken. Og det er også meget, meget godt, at man kan det, især for dem som bliver bekymrede i rette tid. Men det er vi ikke tilfredse med i Enhedslisten, vi er ikke tilfredse med det, man kunne kalde sikkerhedsniveauet i sådan en ordning.

For det første skal kontakten mellem fødested og sundhedsplejerske være meget, meget sikker, det skal være hundrede procent sikkert, at man har den her meget fine balance, man skal ramme.

Ved den tidlige udskrivning så bliver det meget mere ømtåleligt, at de her informationer når frem hurtigt og sikkert.

For det andet mener vi, at tilbuddet om første besøg på 8. dagen er simpelt hen for risikabelt i forhold til de førstegangsfødende, som ikke reagerer på et sløvt barn eller et gult barn, eller et barn som ikke er tørstigt nok.

Så henvendelsen fra sundhedsplejen skal ske tidligere, så er der reel hjælp til at få amningen på plads, og så vi sikrer os mod en masse genindlæggelser med svage børn eller mødre med store ammeproblemer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Så vi har med dette medlemsforslag foreslået, at familierne får tilbudt besøg fra sundhedsplejersken senest efter 48 timer efter udskrivelsen.

Vi er ikke i tvivl om, at det behov er der. Fødestederne er meget travle de her år, og det er ikke et særlig godt tilbud til en ny familie, og at man skal hænge i en telefon til en barselsgang, hvor jordemødrene drøner rundt.

Det er heller ikke et særlig godt tilbud til dem, at de skal flytte ind på hospitalet igen.

Vi foreslår, at sagen tages op i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og at man også, som det står i forslaget, blandt de medlemmer, vi har i HS-bestyrelsen, forholder sig til, hvordan kontakten skal være med sundhedsplejen fremover.

Lars Engberg (A): Vi læser medlemsforslaget sådan, at der ikke er noget ønske fra forslagsstillernes side om at ændre på den hospitalspraksis, at man bliver udskrevet, så snart det er muligt og praktisk, og det vil i praksis sige relativt hurtigt.

Det er vi meget enige i, og som der også står udmærket i motiveringen, så er det jo ikke nogen sygdom føde børn.

Så vi læser medlemsforslaget på den måde, at det har 2 ærinder, for det første sikre, at der er en af tale mellem hospitalet og lokalcentret, det vil i praksis sige sundhedsplejerskerne om, at nu har fødslen fundet sted, og nu skal der så være et besøg.

Det vil jeg sige, at det finder sådan set altid sted, nu kan man sige, aftale er aftale, men den meddelelse, som skal gå fra hospitalet til lokalcentret om, at nu bliver en kvinde, der har født, udskrevet til hjemmet, den finder sted i alle tilfælde.

Det er også mit indtryk, at den bliver fulgt op af lokalcentrene i langt, langt hovedparten af tilfældene, altså dvs. det generelle indtryk er, at det faktisk er et område i Københavns Kommune, der fungerer ganske godt for nu at underdrive, det fungerer rigtig godt.

Så er det andet ærinde, som vi læser det, nogle situationer, og det er fuldstændig rigtigt, som Rikke Føg-Møller siger, at det er nok først og fremmest der, hvor man har fødsler, hvor den fødende kvinde er indlagt i mere end 2 døgn, hvor der kan være problemer, hverken når det er ambulante, eller det er hjemme, eller når det er kvinder, der udskrives inden for 24 timer, er der nogen problemer. Men hvis der går længere end det, så kan der måske være nogle problemer omkring sundhedsplejersken.

Ærindet med forslaget er, at det skal man så følge op på fra sundhedsplejerskernes side, og at reglen i dag er 8 dage, og det er da selvfølgelig noget, man kan kigge på, om ikke den bør strammes op. Det er vi sådan set da enige i Socialdemokratiet.

Vi tror i virkeligheden nok, at tingene i store træk fungerer som ønsket af forslagsstillerne, og at det derfor ikke er noget, der nødvendigvis koster en bondegård. Men vi er enige i, at lad os prøve at se på det i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget også for at få belyst, hvordan fungerer tingene i dag i praksis, og hvor er der problemer, hvis der er problemer.

Derfor støtter vi forslaget fra Enhedslisten om at sende det her forslag i udvalg.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg vil ikke forlænge debatten yderligere, jeg synes, det er godt, at diskussionen bliver taget op, det er jo en beslutning, der er taget på administrativt niveau i HS, at man ændrer den her praksis. Jeg synes, det er vigtigt, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget får diskuteret, hvilke følger den tidligere udskrivning får.

Vores holdning i SF er, at sundhedsplejerskerne skal kunne rykke ud til mødre, som selv mener, de har brug for det, så vi er meget villige til at drøfte det her og synes, det er godt, diskussionen er blevet taget op.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Så må man så diskutere, om det er nødvendigt at tilføre flere midler til området, eller om man kan klare sig med de midler, der er på området. Men det er en diskussion, man må have i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Mogens Lønborg (C): Det er generelt set et sympatisk forslag, vi har til behandling her. Vi kan også tilslutte os, at det bliver henvist til udvalg.

Selve den første del af det, som går på at pålægge HS-bestyrelsen at stemme for, at man ikke kan blive udskrevet fra et hospital uden at have lavet en aftale, den er sådan lige restriktivt nok formuleret. Lad os nu sige, der ikke kan komme en aftale i stand, så bliver man altså nødt til at opholde sig nogle dage, indtil der er en aftale i stand.

Det er selvfølgelig ikke tanken, at det skal være sådan, går jeg ud fra, men den skal der nok lige kigges på.

Ellers vil jeg sige, det med at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen skal pålægges at tilbyde besøg, det er sympatisk, og det er rigtigt. Jeg kan så kun føje til, nu ved jeg godt, man ikke skal lave statistik på et enkelt tilfælde, men det er mit indtryk, at det her fungerer vældig godt.

Og for ikke så mange måneder siden oplevede jeg eller min kone i hvert fald, det her fungerede helt perfekt, som Lars Engberg siger, det fungerer faktisk godt, det fungerede utrolig godt, en udskrivning en søndag eftermiddag med et brev til lokalcentret. Næste morgen kl. 9 bliver man ringet op, og kl. 14 står der en sundhedsplejerske og har 2 timer til at tage sig af besøg, så det fungerer godt.

Men vi er med på at sende det i udvalg.

Manu Sareen (B): Som ammeordfører for Det Radikale Venstre så vil jeg også bare sige, at vi støtter selvfølgelig det her utroligt sympatiske forslag og støtter også, som alle de andre siger, at henvise det til udvalg, fordi der selvfølgelig er en masse uafklarede spørgsmål omkring det her, ikke mindst økonomi og selvfølgelig også, hvor mange handler det her egentlig om, hvor mange førstegangsfødende bliver sendt hjem, uden at mælken er løbet til osv. osv. Det er jo meget vigtigt at finde ud af, og det mangler helt klart.

Men meget sympatisk og det støtter vi selvfølgelig.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu er det ikke for at hælde malurt i bægeret, men der er altså noget bekymrende i, at vi har HS på den ene side, og så har vi familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen på den anden side. Det er bekymrende, hvis det er, at hospitalssektoren ikke kan afslutte et forløb, fordi kommunen svigter.

Vi ved jo selv, at det er 2 forskellige kasser, og jeg er ikke bleg for at indrømme, at jeg ikke helt er sikker på, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen altid løfter sin opgave tilstrækkeligt.

Der synes jeg, det er problematisk, hvis det er, at man vil til at pålægge sygehussektoren udgifter, der medfører, at man skal gennemtvunge besparelser på andre områder. Der synes jeg, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen med de politikere, der sidder her, har et kæmpeansvar for at sørge for, at man kan løfte den opgave i stedet for at bruge tvang og indirekte pålægge HS nogle udgifter, som ikke er rimelige.

Men derudover er tankerne jo sunde og fornuftige, og jeg tror, alle synes, det er en god ide. Men lad os lige tænke lidt over de der styringsredskaber, vi bruger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Bente Møller (Ø): Jeg skal ikke gøre det så langt, jeg vil bare bekræfte Lars Engbergs formodning om, at det er ikke vores intentioner at ændre på fødeplanen på sygehusene.

Jeg vil sige, hvis det kan berolige Carl Christian Ebbesen, at det er sådan set heller ikke vores ærinde at pålægge HS ekstraudgifter.

Det er vores ærinde, at der ligesom, hvis der er en ældre borger indlagt, hvor der er behov for besøg af hjemmeplejen, og at køleskabet bliver fyldt op, er en kontakt fra sygehuset til sundhedsplejen, inden udskrivningen sker.

Så er sundhedspleje jo i øvrigt et frivilligt tilbud, som folk selv kan takke ja og nej til, altså man kan ikke tvinge nogen til at have sundhedsplejer. Men der skal være truffet en aftale med sundhedsplejen om, at nu ved de, at fru Jensen kommer hjem. Og så skulle familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen gerne være i stand til at stille med en sundhedsplejerske inden for 48 timer.

Det behøver ikke kun være førstegangsfødende, der har problemer. For ikke så frygtelig mange år siden havde jeg en sag med en femtegangsfødende, tror jeg, hun var, ude på Amager, hvor barnet faktisk var ved at dø. Barnet var så dehydreret, at det var ved at dø, det holdt helt op med at græde for at sige, at nu var det sultent eller havde våd ble, fordi det fik ikke noget ud af det.

Det er selvfølgelig ekstremt, men det betyder meget for den gode kontakt mellem mor og barn, at den skal være der fra starten. Hvis der går knas i den er, så kan det have store konsekvenser bagefter, og det er selvfølgelig derfor, vi stiller forslaget, at det her med amning og gensidig forståelse af et behov mellem mor og barn, det skal være på plads fra starten.

Efter forslag fra Enhedslisten blev medlemsforslaget henvist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

=====

17) BR 107/04. Medlemsforslag om Københavns Kommunes ejendom i Magstræde 12-14 (Huset)

(Stillet af Klaus Bondam (B)):

Det Radikale Venstre foreslår, at Borgerrepræsentationen drøfter et salg af Københavns Kommunes ejendom i Magstræde 12-14 (Huset).

Huset i Magstræde har gennem årene spillet en væsentlig rolle i det københavnske kultur- og ikke mindst musikliv, men tiden og udviklingen har overhalet huset og dets beliggenhed. I dag er der ved at blive dannet nye lokale centre i Københavns bydele, hvor der er behov for at styrke musiklivet og kulturlivet. Ikke mindst i forhold til byens ungdomsmiljøer.

Klaus Bondam (B): Når Det Radikale Venstre stiller det her forslag, så har det sin baggrund i, at kultur- og fritidsforvaltningens administration er fraflyttet den pågældende ejendom, og så har det sandelig også sin baggrund i den konstatering, som kultur- og fritidsforvaltningen selv fremkommer med i sin sagsbeskrivelse. Nemlig at Huset i Magstræde, dette er et citat:

”Huset i Magstræde har gennem længere tid befundet sig i en situation, hvor stedets kunstneriske og kulturelle profil ikke er tydelig nok, og hvor de unikke rammer og den centrale placering, som stedet udgør, ikke udnyttes optimalt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

I Kultur- og Fritidsudvalget har vi været vidner til, og jeg tror, at der er et flertal, der er enig med mig i det her, men der har vi været vidner til et ret fantasiløst forslag fra organisationen Musik i Centrum, som ikke rigtigt levnedede mange muligheder for visionsfyldt fremtid i Huset.

Vi ønsker på ingen måde at underkende den fortid, som der er i Huset i Magstræde i den meget centrale rolle, som stedet har spillet i det københavnske ungdomsliv igennem generationer.

Men i dag er befolkningssammensætningen i København ændret markant, vi har de sidste par år oplevet en 40 pct.s stigning i de 20-29-årige. De unge mennesker har ikke råd til at bo i centrum, de har heller ikke råd til at bo på brokvartererne omkring Sankt Hans Torv. Med andre er byens centre ved at flytte sig, vi er ved at få en by med flere centre.

Vi følger da også fra kommunal side denne her udvikling op, vi ommærker almene boliger ude i Nordvest til ungdomsboliger. Vi anlægger nye bydele i Ørestaden og på Sluseholmen og andre steder, og de her steder har vi også fokus på ungdomsboliger, altså koncentrationer af yngre mennesker.

Vi ved jo godt, at vi skal fylde de her nye bydele og boområder med institutionsbyggeri, skoler, børnehaver og biblioteker, ting der passer til den befolkningssammensætning, der kommer. Men hvordan skaber vi den rette stemning, der gør, at borgerne og også de unge føler en identitet, et tilhørsforhold til deres bycentrum, enten om det så er en ny bydel, eller om det er nye ungdomskoncentrationer i byen.

Set med Det Radikale Venstres øjne, så kan vi gøre det her på mange måder. Vi tror på, at musikspillesteder, musikforeninger kan være medvirkende til det her. Det er derfor, vi lidt provokerende har stillet det her forslag. Vi ønsker i en tid, hvor der ikke er det store råderum i økonomien, at frigøre midler til kulturelle aktiviteter i de nye bycentre.

Vi har også stillet forslaget, fordi vi er provokeret af, at der for kommunale midler drives identiske aktiviteter klos op og ned ad private erhvervsdrivende i restaurationsbranchen i Indre By. Det er ganske simpelt hen ikke fair.

Det Radikale Venstre mener, at Huset i Magstræde kan bruges meget, meget bedre og til noget helt, helt andet. Vi er ganske bevidste om, at der er et ændringsforslag undervejs, der foreslår denne her sag henvist til Kultur- og Fritidsudvalget, og det er sådan set fint nok for os.

Men vi vil gerne gøre opmærksom på, at vi mener det her alvorligt. Vi mener, at de ord, der står i kommuneplan 2005 om, at vi skal have en by med vækst, udvikling og innovation, skal tages alvorligt.

Derfor mener vi også, at vi fra politisk side skal have mod til at lade falde, hvad der ikke længere kan stå.

Mona Heiberg (A): Da det jo er Kultur- og Fritidsudvalget bekendt, at det er en debat, vi har, kulturhusene i København, medborgerhusene i København bliver debatteret i udvalget som helhed, hvordan er vejen frem, hvad skal der ske, hvor skal der ligge et, hvor skal der ligge to medborgerhuse i hvad for nogle bydele, og hvorfor skal vi bygge nye.

Så mener jeg, at dette forslag er en del af denne debat. Og som en del af denne debat så mener jeg, og vi gør, at få det henvist til Kultur- og Fritidsudvalget til at få debatten som en helhed.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Borgmester **Martin Geertsen**: Klaus Bondam gjorde meget præcist rede for, hvordan forhandlingsforløbet eller handlingsforløbet har været i Kultur- og Fritidsudvalget. Der var sådan 3 om end ikke lige store blokke, så var Kultur- og Fritidsudvalget delt i 3 blokke, som hver især havde deres præference i forhold til Husets fremtidige drift.

Jeg selv er sammen med Mona Heiberg og min partifælle Leslie Arentoft måske knap så kritisk over for det forslag, som var kommet fra Musik i Centrum. Vi synes faktisk, det havde nogle gode og nogle rigtige perspektiver. Men jeg skal da lige love for, at vi fik at mærke, hvad det vil sige at være i mindretal. Det mente resten af udvalget ikke, og sådan er det.

Jeg tror også, jeg sagde på kultur- og fritidsudvalgsmødet, at vi har meget sympati i Venstre for det forslag, som Klaus Bondam allerede stillede på daværende tidspunkt. Jeg er enig med Mona Heiberg i, at det kunne være godt at få den drøftelse endnu en gang, om man kunne se nogen perspektiver i et frasalg af Huset i Magstræde.

Der, hvor jeg synes, interessen i forhold til Huset i Magstræde, egentlig så bliver interessant, det er så, hvad provenuet skal anvendes til.

Klaus Bondam har gjort rede for nogle gode forslag. Man kunne også trække det forslag ind, som jeg ved, at vi er enige med Socialdemokraterne om, at etablere kultur- og medborgerhuse på Ydre Østerbro f.eks. kunne være en del af den fremtidige anvendelse af det provenu. Der kan være mange gode forslag.

Jeg vil gerne sige på mit partis vegne, at vi giver Klaus Bondams drøftelse, som kan munde ud i et salg på et tidspunkt, meget, meget positiv medfart.

Bjarne Fey (F): Salg af ejendomme det er jo et specielt stof, det kunne være, vi skulle bruge pengene, nej det vil jeg ikke sige noget om alligevel, hvad de kunne bruges til, hvis det var det, man ville.

Men SF fremsatte på mødet en protokolbemærkning om, at vi skulle prøve at tage hensyn til det arbejde, vi selv har iværksat sammen med forvaltningen, og det var en undersøgelse af de kulturelle foreningers vilkår i København, en undersøgelse, en redegørelse, vi selv har bestilt, og vi fik, som vi modtog med stor ros til forvaltningen og sagde, det var rart at få afdækket problemstillingen for de kulturelle foreninger her i byen. Der står f.eks. på side 13 under 4.1. Aanbefalinger:

”Egnede lokaler til kulturelle aktiviteter.

Styregruppen anbefaler, at der igangsættes konkrete planer for at afhjælpe de kulturelle foreningers akutte behov for egne faciliteter. I den forbindelse anbefales det konkret, at der laves en langsigtet plan, som tager højde for denne problematik.

Det bør overvejes at oprette flere offentlige kultursteder i stedet for at betale driftsstøtte til private udlejere. Desuden vil et større udbud af egnede offentlige lokaler betyde, at efterspørgslen på private lejemaal falder, hvorved udbuddet af private lokaler af den høje standard vil øges.”

På side 14 følges det op:

”Muligheden for at benytte et eller flere kultur- eller medborgerhuse, primært til kulturelle foreningsaktiviteter bør undersøges. Dette bør ske i tæt samarbejde og dialog med medborgerhusene og sekretariatet i Kunst og Kultur.”

Når vi så samtidig kan se og høre fra f.eks. amatørteatersiden af, vi har masser af teatre i byen, og vi mangler teatre i byen, så er det, fordi der er masser af professionelle teatre, men stort set ikke mulighed for at dyrke amatørteater.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Vi kan se, der er et voksende miljø af ikkeprofessionelle teatergruppe og projektpersoner. Vi kan bare se, alene i år var der søgning fra 23 grupper, der søgte om egne faciliteter til at udføre deres amatørteater.

Vi ved, det er aldersgruppen 18-25 år, og de primært peger på Indre By og Vesterbro som egnede steder, de gerne vil gøre de her ting i.

Lige nu smyger de sig ind omkring universitetet og andre steder, hvor de kan lokke sig ind og være, men det er ikke nogen af de steder, der er egnede.

Det vi så gerne vil med det her, her har vi et sted, der ligger i centrum, som mangler liv og kraft blandt 18-35-årige bl.a. Vi har et sted, hvor vi kan opfylde det, som vi så gerne vil, det er at give lidt mere kraft og lidt mere plads til de kulturelle foreninger, der er her i byen.

Jeg synes, det ville være rart, inden vi solgte det her, at vi lige kiggede på, hvad vi så gerne ville og prøvede at udnytte de eksisterende faciliteter, vi har på nuværende tidspunkt. Tænk at skulle sælge et sted, som Dansk Amatørteater Sammenslutning pegede på ville være en guldgrube, et columbusæg for dem. Sælge det for at oprette noget ude i periferien, i Ørestaden, hvor de ikke gider komme, det ville da være tragikomisk.

Jeg synes faktisk ikke, der er grund til at henvise den, i hvert fald ikke salget. Men diskussionen om den fremtidige brug af Huset i Magstræde synes jeg godt, vi kunne henvise til udvalget.

Og jeg synes, det ligger lige for, lad os prøve at bruge de anbefalinger, som vi selv har prist så højt i udvalget.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, det er jo så et eksempel og tak for forslaget, Klaus Bondam, på kulturpolitik på meget lavt niveau. Fordi hvis man skal høre på nogle af argumenterne for det her, så er det med en socialdemokratisk parafrase: Lad falde, hvad ikke kan stå. Skulle vi starte med Folketeatret så? Ja, undskyld jeg spørger. Hvad er kriteriet for, hvordan man starter?

Er det restaurationsbranchens krav om, at Husets cafe skal lukkes, serverer Folketeatret måske et glas vin, man tjener penge på i pausen, mon ikke, jo. Der er ingen restauratører der åbenbart, der brokker sig. Jeg har nu heller ikke hørt en restauratør brokke sig i forbindelse med Huset, men jeg vil meget gerne oplyses om det.

Mona Heiberg er inde på et andet element i spørgsmålet, og det er, at byen aldrig er blevet dækket med de medborgerhuse, som den oprindelige beslutning tilsagde. Og så i den socialdemokratiske visdom, så skal man selvfølgelig lukke nogle ting for at kunne åbne nogle andre.

Der er i øjeblikket et forslag ude på Nørrebro, Indre Nørrebro, som netop er en del af denne strategi, som handler også om at lukke et sted ude på Nørrebro igen for at spare penge sammen til det her dejlige projekt med bydækkende medborgerhuse, som vi er helt enige i.

Så skal man høre disse mørkemænd og mørkekvinder fra budgetflertallet sige, ja i disse for vort land så hårde tider, og der er jo grænser for økonomi, så tager man sig et eller andet sted og siger, hvad for noget, hvad har I gang i, hvad var det, vi diskuterede lidt tidligere i dag. Idrætten har fået 800-900 mio. kr. i aktivitetsudvidelse inden for de sidste 7 år, og der er mere på vej.

Men når vi snakker om medborgerhusaktiviteter, så ligger det altså som kulturpolitisk element så lavt hos Socialdemokraterne og De Radikale og Venstre ikke at forglemme, at her skal man leve med det en gang gudgivne eller overborgmestergivne beløb, det må man nu en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

gang klare sig for. Det svarer ikke til et andet politisk område herinde i Borgerrepræsentationen. Det er lal og vrøvl.

Jeg ved udmærket, at Klaus Bondam jo kan hjælpe sig selv ved at sige nu noget med bycentre. Altså bycentre eller ikke bycentre, små biblioteker her og der, vi lever, som jeg har sagt 4 gange fra denne talerstol før, under et budgetflertal, der skar 5 mio. kr. af biblioteksbudgettet i dette år. Hvis alt går vel, så skal de nok gøre det også næste år igen.

Sammenhæng i politik det fungerer ikke optimalt, siger Klaus Bondam, og det har Klaus Bondam ret i, at det gør det ikke. Det skal udvikles Huset, det er vi enige i, det mener man ikke, man gør ved at sælge det. Nu har der i snart et år ikke været ansat en leder i Huset for at tage et eksempel.

Visse partier i denne forsamling bl.a. med Mona Heiberg har skabt så megen usikkerhed om medborgerhusenes fremtid, undskyld mig udtrykket, at der oftest skides grønne grise i denne forretningssfare. Det er sådan, det foregår nu, så prøver man turen en gang til.

Der var nogle, der tabte en afstemning, Klaus Bondam ryger op som trolde af en æske. Vi sælger det, for så kan vi bruge pengene kulturelt andre steder i byen, hvorefter de andre budgetpartner siger, Klaus, Klaus, Klaus, vi har en aftale, august, ingen kasse, fælles ting. Nå nå men så stiller jeg bare forslag om at sælge det. Jamen herregud hvad handler det om kultur det her, det kan gå til lapning af vejhuller, det er jeg da med på, det har vi stillet forslag om masser af gange.

Men det er altså en underlig defensiv kulturpolitik at føre det her. Der er ingen grund til at pine folk i branchen mere, det handler om at komme i gang. Bjarne Fey har meget præcist beskrevet, vi har gennemset, gennemanalyseret de behov, som vi i dag ikke kan opfylde, og hvor vi nu her har en mulighed ved det, at kultur- og fritidsforvaltningen er fraflyttet en lang række kvadratmeter, et stort areal af kvadratmeter inden for Huset. Det er bare lige at bide til.

Derfor mener vi ikke, der er noget, der skal afklares ved en udvalgshenvisning, folk har jo sagt, hvad de vil, så derfor er det et spørgsmål om, well der er ikke noget nyt på bedding, derfor ønsker vi at stemme nej til en udvalgshenvisning og også til, at Huset sælges.

Helle Sjelle (C): Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi i Det Konservative Folkeparti synes faktisk, at det er et ret spændende forslag, som Det Radikale Venstre er kommet med.

Som udgangspunkt er vi egentlig også ganske positive over for et salg af Huset i Magstræde. Men vi må også sige, at vi synes faktisk, at et sådant forslag mere hører hjemme under den samlede drøftelse af, hvordan vi egentlig strukturerer, hvordan vi omorganiserer byens huse på den bedst mulige måde. Derfor så skal der ikke være nogen tvivl om, at vi vil støtte en udvalgshenvisning til Kultur- og Fritidsudvalget.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Klaus Bondam (B): Jeg skal gøre det ganske, ganske kort, idet jeg vil undlade at kommentere meget af både Bjarne Feys og Jens Kjær Christensens udtalelser. Ting ser unægtelig anderledes ud i en socialliberal optik end i forhold til venstrefløjens optik.

Der er bare en ting, jeg ønsker at korrigere, det er, jeg for ikke op som trolde af en æske ved det sidste udvalgsmøde. Jeg bad om for adskillige måneder siden, i øvrigt bakket om af et socialdemokratisk udvalgsmedlem, om at få en ejendomsvurdering. Den har vi fået, det er bare lige for at bringe fakta på plads.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Mona Heiberg (A): Altså Jens Kjær Christensen, det er to tunger det her. Når man sidder og snakker teater, også Folketeatret det ene sted, så har vi fået væsentligt flere faciliteter i byen, vi har fået væsentligt flere pladser. Vi har fået en opera, vi har fået et skuespilhus, og hvad ved jeg. Hvordan kan vi besætte det med publikum et hele.

Men nu skal vi åbne Huset, fordi Huset har plads til hvem, Jens Kjær Christensen, hvem vil komme, hvem vil komme ind, og som Bjarne Fey siger, amatørteater, altså vi har så mange teatre og gud ske tak og lov i denne her by, vi skal da ikke have flere. Det duer ikke, vi bliver nødt til at se på det opland, vi har, på de antal borgere, vi har, hvad kan vi følge op.

Jeg mener ikke, vi skal afvikle for at udvikle, men indimellem kan det være klogt at kigge på, hvad man har, og hvad man får og tage en helhedsanalyse på, hvor mange mennesker kan komme i disse huse, hvor mange faciliteter skal vi have, hvor ligger behovet. Der er ingen dokumentation for, at Huset bliver fyldt med unge mennesker.

Skal vi ikke lige tøve en kende og tage den helhedsanalyse med de medborgerhuse, vi har i de forskellige bydele. Lad os få det i udvalget og tage diskussionen der og lad være, Jens Kjær Christensen med at sige, vi har behov for det, det er ikke korrekt.

Bjarne Fey (F): Klaus Bondam er gået eller hvad, står han derovre og drikker vand. Jeg synes, det er ærgerligt, han ikke vil forholde sig til det, jeg siger eller spørger om, om vi ikke mangler prøvelokaler for amatørteatre, som ikke skal sammenlignes med det professionelle teater overhovedet eller hverken, det er en branche fuldstændig for sig selv.

Det er folk, som af egen drift og for sjovs skyld for at være sammen med andre, har lyst til at prøve af teaterverden, ikke for at lave store opvisninger, ikke for at tjene hjem, ikke for at tage teaterrummet, men for at prøve sig selv af.

Det er kulturelle foreninger, vi snakker om under folkeoplysningsloven, det er jo ikke en ny teatersal med opvisning, vi snakker om her.

Hvis vi nu siger, at det er ligegyldigt og ikke gider forholde sig til, om vi rent faktisk mangler nogle prøvelokaler for dem her, så er det da o.k. Man gider ikke diskutere den redegørelse, man selv har bedet om, man gider ikke diskutere det, man selv har nikked til var en god redegørelse.

Og så synes jeg ikke, man skal blande det professionelle teater sammen med DAT's virksomhed eller de frivillige foreningers teatervirksomhed, det er 2 forskellige verdener. Og de mangler prøverum, de mangler masser af prøverum i byens rum, og de mangler sådan en lille scene, de kan være på, som ikke behøves at okkupere de professionelle teatres virksomhed.

Jeg synes, det er ærgerligt, at formanden for Folkeoplysningsudvalget på den måde negliger sin egen rapport og negligerer en stor brugergruppe, som ikke skulle være berettiget til at være i byen.

Der er 23 teatergrupper, som har efterspurgt lokaler og ikke kan få egne lokaler i byens rum. Det har ikke noget med professionelt teater at gøre, det er kulturelle foreninger.

Jens Kjær Christensen (Ø): Nogle gange har jeg svært ved at forstå formanden for Den Socialdemokratiske Gruppe. Altså hvad var logikken i, at vi alle sammen udmærket ved, at der kommer mange flere sæder at sidde i inden for teaterområdet og inden for operaområdet, hvor er sammenligningen i forhold til Huset her.

Mona Heiberg og jeg har jo i fællig i øvrigt sammen med Klaus Bondam, da han også var der, jo kæmpet for, at der ikke skulle lukkes teatre. Er det rigtigt? Ja. Hvad har vi krævet, Mona Heiberg og Klaus Bondam? At der skulle tilføres flere midler til området. Er det rigtigt? Ja.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Men når vi nu snakker om medborgerhuse, så viser det kulturelle snæversyn sig jo med al sin klarhed, så er det pludselig noget andet, så er der kun én kasse, og det er det samme beløb.

Når folk kommer og vil have, at medborgerhuse over en bank, og herunder også Huset, skal udvikle sig, samtidig med at man har nedprioriteret dem år efter år, så er man inde i et regnestykke, der ikke kan gå op.

Jeg savner stadig væk et svar på, hvorfor forligspartierne ikke vil prioritere medborgerhuse, man vil godt prioritere alt muligt andet. Det eneste, jeg kan komme i tanker om er medborgerhuse, af en eller anden årsag bliver det betragtet som, det er sådan nogle underlige nogle.

Jeg ved godt, at Martin Geertsen, det må jeg godt sige, er meget misundelig over, at han tror, det er enhedslistefolk, der render rundt i alle medborgerhusene. Jeg lover, jeg er ikke engang sikker på, jeg ville være glad, hvis det var sådan, men altså det er det ikke, undskyld mig. Der er utrolig mange socialdemokrater også.

Så derfor, hver gang der kommer lidt ballade med et medborgerhus, hvis det ligger i Vanløse, jeg afslører vist ikke for meget, eller hvis det ligger i en hvilken som helst anden bydel, så kommer de lokale socialdemokrater og trykker politikerne herinde på maven. Og så bop bop, så ændrer det hele sproget, så kan de slet ikke huske, hvad det var, de sagde før. Det er sådan, det foregår.

Nu er Huset så i en anden situation ved, at der ikke bor så mange mennesker i Indre By. Klaus Bondam sagde før, ja, der bor jo ingen mennesker. Næh, nu skal man jo prøve at tænke lidt sammenhængende, vi ønsker jo netop, at der skal bo flere mennesker i Indre By, en del af boligpolitikken handler jo netop om at omkalfatre tidligere erhvervslejemål til boliger ... (*Af-brydelse*). Han vil ikke sælge det til boliger, han har slet ikke hørt de forslag, der kommer på bedding, han aner slet ikke noget om deres eksistens endnu, vent nu.

Det afgørende spørgsmål, der er tilbage, er, den forklaring, partierne skal give, hvorfor vil man ikke give medborgerhusene en rimelig økonomisk mulighed for at udvikle sig.

Alle de menige medlemmer, som er lige så bløde i maven som politikerne i Kultur- og Fritidsudvalget, og som alle sammen, som I gør, kommer fra en eller anden bydel, hvor der også er et medborgerhus, og hvor det er meget vigtigt i bydelens bevidsthed, identifikation og aktivitet, I vil også blive bløde i maven.

Men prøv her som partigruppe at forholde jer til, hvorfor medborgerhuse er et uvæsentligt forhistorisk element i den københavnske kulturpolitik, hvorfor ikke prioritere det. Giv dem bedre økonomiske vilkår at udvikle sig under.

Borgmester Martin Geertsen: Sådan noget pjat, Jens Kjær, så mange enhedslistefolk er der slet ikke i byen.

Det som egentlig er lidt interessant for mig det er i al stilfærdighed, og der ligger faktisk ikke nogen provokation i det, det bliver jeg nødt til at understrege over for Mona Heiberg i denne tid, det er faktisk et stilfærdigt spørgsmål og faktisk godt ment, fordi jeg aner, at vi kan finde ud af et eller andet her.

Mona Heiberg siger, at et evt. salg, sådan tolker jeg det, skal tænkes sammen med det generelle medborgerhusområde, altså den diskussion, vi har gang i i øjeblikket og er til høring med ude i medborgerhusene.

Kan man lokke Mona Heiberg til at være en lille smule mere specifik forstået på den måde, vi vil se meget positivt på et indspark fra Socialdemokraterne, hvis det går på, at et prove nu bliver holdt inden for medborgerhusområdet, så man evt. sammen med andre gode ting

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

kunne få etableret et nyt kultur- og medborgerhus f.eks. på Ydre Østerbro, tænke noget nyt i forhold til Ørestad. Kan man få Mona Heiberg til at være lidt mere specifik i forhold til, hvor snævert et sådant provenu kunne tænkes at blive anvendt, hvis det var, man kunne lokke Socialdemokraterne ud i en salgssituation i denne forbindelse.

Klaus Bondam (B): Det som borgmester Martin Geertsen er interesseret i at høre, det er vi selvfølgelig også interesserede i at høre.

Når det her forslag blev stillet her, så er det selvfølgelig ment af provokerende karakter, men kære ven, Jens Kjær Christensen, vil du ikke godt høre, hvad jeg siger. Jeg har ikke sagt, der ikke bor nogen mennesker i Indre By, jeg har sagt, at unge mennesker ikke har råd til at bo i Indre By og på brokvartererne.

Vi vil gerne være med til at diskutere medborgerhusene, det er en central del af de radikale kulturpolitik. Men vi ønsker samtidig at have dialogen og kunne være i stand til at udvise det politiske mod til også at lave udvikling og forandring der, hvis det er det, der er nødvendigt.

Til Bjarne Fey, altså jeg ved ikke, om det er sådan en SF-finte at tro, at hvis han så siger 23 teatergrupper, så gør han mig nok blød om hjertet. Det lykkes ham ikke. Det kan godt være, at SF agerer sådan, så man automatisk skal følge det behov, der viser sig, det har vi jo set på andre områder af deres politik, bl.a. Børneplanen. Men man kan godt gå ind og regulere på nogle ting, man kan også godt gå ind og stille spørgsmål ved nogle ting.

Når der lige pludselig er enorme grupper af unge mennesker, som altså kaster sig ind i en eller anden teater-, filminteresse, så kan det jo også godt handle om, at vi er inde i en tid, hvor der blandt yngre mennesker er et fuldstændig forskruet forhold til berømmelse og kendthed og det at blive set og lagt mærke til. Tak.

Mona Heiberg (A): Nu var det jo det der med venner og fjender, borgmester Martin Geertsen, så kan man jo ikke føle sig helt sikker, når man nu er blevet sådan taget ud på kanten, enten er man ven, eller også er man fjende, eller også var det omvendt, og så lader man sig ikke lokke, når man ikke ved, om man er et godt eller dårligt selskab.

Jeg vil sige til hr. Bjarne Fey, at teatergrupper vil SF og Bjarne Fey gerne have, men musikken, kan jeg forstå, vil Bjarne Fey og SF ikke have i det pågældende hus. Det er teaterøvelokaler, det er amatørteatrene, der gerne skal ind, men musikken, føj for ..., det vil vi i hvert fald ikke have i det pågældende musik.

Jeg vil indrømme, at sådan som jeg har læst den pågældende rapport, så er det ikke, fordi behovet er mindre hos musikken, end det er hos teatrene.

Hvis jeg skal udtale mig som formand for Folkeoplysningsudvalget, så mener jeg, der også er andre faciliteter i denne by, eller også skulle vi tænke medborgerhusene i enhver bydel og ikke blot i Indre By.

Så det går ikke, hr. Bjarne Fey, slet ikke med de argumenter for at beholde Huset på den led. Men jeg synes, at vi faktisk nu i aften begynder at udvalgsbehandle denne sag, og det synes jeg ikke er meningen med den.

Jeg har stillet et forslag om, at den bliver udvalgshenvist, at vi tænker den i helheden, når vi begynder at tale om medborgerhusene, hvad vi jo gør, og som jo er ude i høring for tiden.

Når vi tager beslutningen og nærmer os den dag, så synes jeg også, at vi skal tage helheden med og ikke stå og begynde at skille det ene og det andet ud i dag. Derfor vil jeg meget bede om, at resten af debatten foregår i udvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

Bjarne Fey (F): Ja, det bliver mere og mere spøjst. Nej, der kunne også godt være øvelokaler i det hus til musikforeninger, det ligger faktisk også på tegnebrættet, at det kan der være, så det er ikke et spørgsmål om, at vi ikke vil musikken. Men det er rigtigt, SF ville ikke være med til at lave, var det et fjerde eller femte nyt regionalt spillested ad bagdøren, det er der ikke penge til, det er det, der er pointen. Vi vil ikke have en erhvervsdrivende fond til at føre kulturpolitik i Huset.

Men vi vil godt bruge huset, og det er derfor, det er åndssvagt at diskutere salg af huset, når vi kan bruge det til et ordentligt formål, som ligger inden for vores egne formålsparagraffer, for nogle ting, vi selv påpeger er en mangelvare.

Det er rigtigt, de teatergruppe har jo netop ikke kunnet få lokaler andre steder i byen, det er jo derfor, man peger på det her sted. Der kan også være musikøvelokaler til foreningslivet, en masse musik. Der mangler steder, hvor folk kan udøve ting selv, hvor det er med og af folk og ikke kun for folk.

Det er den deltagelse, jeg gerne vil argumentere for, det deltagende kulturliv. Jeg vil gerne agitere for, at det, Huset bliver brugt til, ikke er en forestillingsscene, hvor det er for folket, men det er af og med folk der inde. Det er folkekultur, det er musik, det er teater.

Det jeg ikke forstår og man gerne vil det, at man så omformulerer den folkelige kultur til en professionel kultur, det vil vi gøre med forslaget om at sælge det her hus. Derfor er der ingen grund til at diskutere salget, men jeg vil godt diskutere indholdet.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg forstod på Mona Heiberg, at hvis det skulle lykkes, at Socialdemokraterne mente, at det skulle sælges, så vil Socialdemokraterne insistere på, at provenuet anvendes til forbedring af kulturfaciliteter og ikke lægges i andre huller i denne kommune. Her tænker jeg f.eks. på svømmehaller også. Det skal ikke gå, det er sådan, jeg hører Mona Heiberg, til at finansiere svømmehallerne, som ikke er finansieret.

Men det jeg vil kommentere det er mere det, at Klaus Bondam har måske ret, selv om jeg kommer i tvivl om det, når jeg tænker på dengang, da jeg selv var ung, at nutidens unge har en forskruet oplevelse af mulighed for berømmelse, uanset hvad de laver i øvrigt, ja uanset hvad de laver. Det er måske nok et gennemgående tema mere eller mindre. Men der er nok ingen tvivl om, at det er endnu mere i dag på grund af medier eksempelvis også og deres påvirkning og dermed de forestillinger, det giver det enkelte menneske om, hvad muligheden består i.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at det har Bjarne ikke sagt, fordi vi er enige i, at når man laver rapporter i Kultur- og Fritidsudvalget, og hvis man skal tage det alvorligt, erkender nogle behov, jamen så må man forsøge at opfylde de behov, når muligheden giver sig, og det gør den her.

Forskellen omkring det her med berømmelse, meningen var jo ikke at bruge Huset som en egentlig uddannelsesinstitution for hvad som helst, man kunne forestille sig, musik, teater, you name it. Det er hele tiden i Enhedslistens begreb hviler kulturpolitikken på forskellige typer af indhold. Den ene del er den professionelle del, som vi også støtter på alle leder og kanter, eksempelvis teatrene, men der er to måder både igennem HUR og så vores egen aftale med staten eksempelvis. Vi har regionale spillesteder, vi er også med til at betale til sjællandske symfoniorkestre, og jeg kan fortsætte. Det er den ene del af det.

Den anden del af det, det er den del, som man i gamle dage ville kalde amatør delen, selvaktivitetsdelen, som både kan ligge inden for og uden for folkeoplysningsbegrebet. Det er en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. marts 2004

meget væsentlig aktivitet det her. Faktisk sker der ofte det, at folk, der selv prøver at røre ved det, om de så tror, de bliver berømte eller ej, for det er de færreste, der gør, men ved at røre ved en ting, får du også større forståelse for, hvad det er egentlig, de professionelle kan erhvervsmæssigt, hvor svært det egentlig er at være en god skuespiller, en god maler, en god musiker osv.

Så derfor hvis man ikke har den her dobbelthed i kulturpolitik, både den professionelle del og den selvaktivitetsbærende del, ja, så misser man kulturpolitisk, og så falder man på knæ for den her forskruede oplevelse af, hvad virkelighed er, som trives glimrende i medierne i dag.

Så derfor vil jeg anbefale, at man, når man nu åbenbart, da der er et flertal, skal have diskussionen, at man tænker ud fra denne dobbelthed, at der er mennesker i denne store by, som også har behov for at lave udfoldelse, uanset om man selv synes, den er interessant eller ej.

Som jeg altid siger, kulturpolitik handler også i meget høj grad om at give frirum og spillerum for ting, som man aldrig selv ville drømme om at deltage i eller opleve. Det er jo netop kultursynet. Kultursynet er jo ikke noget med lobbyister, der kommer rendende bagi, og så er det kun det her, man vil anvende penge på. Det handler jo netop om bredt at skabe mulighed for udfoldelse og for oplevelse.

Socialdemokraterne stillede forslag om, at medlemsforslaget blev henvist til Kultur- og Fritidsudvalget.

Forslaget om udvalgshenvisning blev vedtaget med 36 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, C, D, 1 medlem af F (Hellen Hedemann), O og V.

Imod stemte: F (med undtagelse af Hellen Hedemann) og Ø.

=====

18) BR 108/04. Røking i udvalg

Godkendelse af at Karin Storgaard (O) udtræder af repræsentantskabet for Renholdnings-selskabet af 1898 (R98), samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Carl Christian Ebbesen (O) indtræder som nyt medlem af repræsentantskabet.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

19) BR 109/04. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Winnie Larsen-Jensen (A) som af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra og med den 25. marts 2004 og indtil videre (dog mindst en måned). 2. stedfortræder Kim Christensen indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. marts 2004**

20) BR 115/04. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Karen Hækkerup (A) som af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 13. april til den 14. juni 2004. 3. stedfortræder Hanne Nielsen indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**21) BR 116/04 Røking i udvalg**

Godkendelse af at Joan Jensen (A) udtræder af HURs trafikudvalg samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Karen Hækkerup (A) indtræder som nyt medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**22) BR 117/04. Meddelelse om midlertidigt valg**

Meddelelse fra den store valggruppe om at Mona Heiberg (A) indtræder som midlertidigt medlem af HURs trafikudvalg i forbindelse med Karen Hækkerups fravær i perioden fra den 13. april til den 14. juni 2004.

Meddelelsen blev taget til efterretning.
=====**23) BR 118/04. Meddelelse om midlertidigt valg**

Meddelelse fra den store valggruppe om at Hanne Nielsen (A) indtræder som midlertidigt medlem af Økonomiudvalget i forbindelse med Karen Hækkerups fravær i perioden fra den 13. april til den 14. juni 2004.

Meddelelsen blev taget til efterretning.
=====**24) BR 119/04. Meddelelse om midlertidigt valg**

Meddelelse fra den store valggruppe om at Mona Heiberg (A) indtræder som midlertidigt medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget i forbindelse med Karen Hækkerups fravær i perioden fra den 13. april til den 14. juni 2004.

Meddelelsen blev taget til efterretning.
=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. marts 2004**

25) BR 120/04. Meddelelse om midlertidigt valg

Meddelelse fra den store valggruppe om at Kim Christensen (A) indtræder som midlertidigt medlem af Bygge- og Teknikudvalget i forbindelse med Winnie Larsen-Jensens fravær i perioden fra den 25. marts 2004 og indtil videre (dog mindst en måned).

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

26) BR 121/04. Meddelelse om midlertidigt valg

Meddelelse fra den store valggruppe om at Kim Christensen (A) indtræder som midlertidigt medlem af bestyrelsen for Byfornyelsesselskab København i forbindelse med Winnie Larsen-Jensens fravær i perioden fra den 25. marts 2004 og indtil videre (dog mindst en måned).

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

27) BR 122/04. Meddelelse om midlertidigt valg

Meddelelse fra den store valggruppe om at Joan Jensen (A) indtræder som midlertidigt medlem af Sygesikringens samarbejdsudvalg for almen praksis i forbindelse med Karen Hækkerups fravær i perioden fra den 13. april til den 14. juni 2004.

Efter forslag fra Socialdemokraterne blev det godkendt, at Karen A. Hækkerup (A) udtræder af Sygesikringens samarbejdsudvalg for almen praksis.

Det blev endvidere taget til efterretning, at Joan Jensen (A) indtræder som nyt medlem af udvalget.

Dørene blev lukket kl. 21.38

Disse sager behandles for lukkede døre:

28) BR 88/04. Salg af ubebygget areal

=====

29) BR 89/04. Valg af byg- og driftsherre

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. marts 2004**

30) BR 93/04. Mandat

Mødet sluttede kl. 21.42